

**11-12
March
2022**

ONLINE

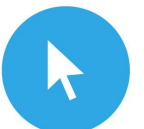

**8. ULUSLARARASI SAĞLIK VE SPOR BİLİMLERİNDE
AKADEMİK ÇALIŞMALAR SEMPOZYUMU**

ÖZET KİTAPÇIĞI
CONFERENCE ABSTRACTS

**8thINTERNATIONAL SYMPOSIUM ON
ACADEMIC STUDIES IN HEALTH
AND SPORT SCIENCES**

www.ismsemp.com

8. ULUSLARARASI SAĞLIK VE SPOR BİLİMLERİNDE AKADEMİK ÇALIŞMALAR SEMPOZYUMU

11-12 Mart 2022

ÖZET KİTABI

**8th INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ACADEMIC STUDIES IN HEALTH
AND SPORTS SCIENCES**

September 11-12, 2022

Abstract Book

Yayın Yönetmeni: Muhammet Özcan

Editör:Doç. Dr. Meriç ERASLAN

Kapak Tasarımı: Emre Uysal

ISBN: 978-625-7501-56-9

Asos Yayınevi

1.baskı: Mart 2022

Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No:

67/2-4/MERKEZ/ELAZIĞ

E-Mail: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

İnstagram: <https://www.instagram.com/asosyayinevi/>

Facebook: <https://www.facebook.com/asosyayinevi/>

Twitter: <https://twitter.com/Asosyayinevi>

BOARDS

President of Organizing Committee

Prof. Dr. Ali Reha Ağaoğlu, Burdur Mehmet Akif Ersoy University Turkey

Organizing Committee

Prof. Dr. Ali Rıışvanlı, Kyrgyz-Turkish Manas University Kyrgyzstan

Prof. Dr. Hasan Yeler, Sivas Cumhuriyet University Turkey

Prof. Dr. Robert C. Schneider, State University of New York, USA

Asst. Prof. Dr. Ayhan Güler, Hakkari University Turkey

Science and Referee Board

Prof. Dr. Abuzer Acar, Afyon Kocatepe University Turkey

Prof. Dr. Ali Rıışvanlı, Kyrgyz-Turkish Manas University, Krygyzstan

Prof. Dr. Belgin Sırıken, Ondokuz Mayıs University Turkey

Prof. Dr. Dana Babau, Medicineand Pharmacy of Targu Mures University, Romania

Prof. Dr. Duygu Baki Acar, Afyon Kocatepe University Turkey

Prof. Dr. Halit Demir, Van Yüzüncü Yıl University Turkey

Prof. Dr. Hasan Yeler, Sivas Cumhuriyet University Turkey

Prof. Dr. Hülya Çiçek, Gaziantep University Turkey

Prof. Dr. Nizami Duran, Hatay Mustafa Kemal University Turkey

Prof. Dr. Robert C. Schneider, State University of New York, USA

Prof. Dr. Tanja Soltatovic, Novi Pazar State University, Serbia

Assoc. Prof. Dr. Evren Koban Bařtanlar, Ege University Turkey

Assoc. Prof. Dr. Fatih Yıldırım, Atatürk University, Turkey

Assoc. Prof. Dr. Gülten Ökmen, Muğla Sıtkı Koçman University Turkey

Assoc. Prof. Dr. Karlıga Sarbayeva, Akhmet Yassawi University, Kazakhstan

Assoc. Prof. Dr. Mehmet Özkan Timurkan, Atatürk University, Turkey

Assoc. Prof. Dr. Meriç Eraslan, Akdeniz University Turkey

Assoc. Prof. Dr. Mürřide Ayşe Demirel, Gazi University Turkey

Assoc. Prof. Dr. Okan Ekim, Ankara University Turkey

Assoc. Prof. Dr. Songül Özyurt, Recep Tayyip Erdoğan University Turkey

Assoc. Prof. Dr. Taşkın Erkinüresin, SBÜ, Bursa Yüksek İhtisas EAH, Turkey

Assoc. Prof. Dr. Yusuf Özşensoy, Sivas Cumhuriyet University Turkey

Asst. Prof. Dr. Özlem Şahan Yapıcıer, TC Tarım ve Orman Bakanlığı Veteriner Merkez Kontrol Araştırma Enstitüsü, Turkey

Asst. Prof. Dr. Reza Behdari, Islamic Azad University, Turkey

Asst. Prof. Dr. Zehra Güner, Hatay Mustafa Kemal University Turkey

Dr, Oğuz Çalışıcı, University of Veterinary Medicine, Hannover, Germany

Exp. Dr. Yasin Serim, Yusufeli State Hospital, Turkey

Contents / İçindekiler

Ba ve Nab ile Muamele Edilmiş Sünnet Derisi Kökenli Mezenkimal Kök Hücrenin Karaciğer Fibrozisine Etkisi.....	5
Elit Erkek Halter Sporcularında El Kavrama Kuvvetinin Araştırılması	7
Hospitalize Edilen Covid-19'lu Kadınlarda Vitamin D Düzeylerinin Araştırılması.....	9
Is Higher White Rice Consumption Responsible for Bangladeshis Having the Highest Incidence of Non-Alcoholic Liver Disease and Type 2 Diabetes in the Uk '.....	10
Kadınlarda Vitamin D Düzeyleri ve Mevsimlere Göre Değerlendirilmesi	11
Alveolar Kemik İçi Defekte Periodontal Rejeneratif Cerrahi Yaklaşımı: Olgu Sunumu	12
İmplant Öncesi Otojen Blok Greft İle Lokalize Alveolar Kemik Ogmentasyonu: Vaka Raporu	14
Kıbt Bulgularıyla Kraniyofasiyal Fibröz Displazi: Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi	16
Kök Kanal Tedavisinde Rejeneratif Yaklaşımlar.....	18
Maksiller Santral Dişlere Mta ile Tek Seansta Uygulanan Apeksifikasyon Tedavisi: Vaka Serisi	20
Non-Hereditör Cherubism: KIBT Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi	21
Ortodontik Amaçlı Kullanılan Geçici Ankraj Aygıtlarının Stabilesini Etkileyen Faktörler	23
Periferel Dev Hücreli Granülom: Olgu Sunumu	24
Koronavirüsün Yayılmasında Etkili Olan Coğrafi Faktörlerin Önceliklerinin Analitik Hiyerarşi Sürecine (Ahp) Göre Belirlenmesi: Erzincan İli Örneği	25
Sağlık Hizmeti Amaçlı Binaların Barındırdığı Yangın Tehlikeleri.....	27
Hedonik Açlık ile İlişkili Hastalıklar	28
Comparison of the Ventilatory Burden of Different Functional Performance Tests: A Pilot Study.....	29
Akıllı Telefon Kullanımının Uyku Kalitesi Üzerine Etkisi.....	30
Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Acil Servisi'ne Ocak 2022 Yılında Üsye Semptom ve Bulguları ile Başvuran Çocuk Hastalarda Covid-19 Pcr Pozitifliği Oranı	32
C-Reaktif Protein/albumin Oranının İliak Arter Darlıklarında Endovasküler Tedavi Sonrası Uzun Dönem Restenoza Öngörmedeki Rolü.....	33
Covid-19 Enfeksiyonun Pediatrik Kanselerde Tedavi ve Prognoz Etkisi.....	34
Covid-19 Pandemi Döneminin Sağlığı Geliştirici Yaşam Tarzı Davranışlarına Etkisi	36
Covid-19 Pandemi Sürecinde Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi Radyasyon Onkolojisi Bölümü'nde Ayaktan Tedavi Hizmeti Almış Hastalarda Memnuniyet Düzeyi	38
Multiple Myeloma – Current Overview With A Case	39
Pandemide Artan Antibiyotik Kullanımı.....	41
Patellar Retinakulumda Meydana Gelen Defekt Yoluyla Cilt Altına Uzanan İnfrapatellar Gangliyon Kisti: Vaka Takdimi	42
Covid-19 Pandemisi Döneminde, İstanbul Anadolu Yakası 112 Acil Sağlık Hizmetlerinde Çalışan Sağlık Personelinin, Covid-19 Korkusu, İş Yaşam Dengesi ve Tükenmişlikleri Arasındaki İlişkinin Araştırılması	45

Fiziksel Olarak Aktif Bireylerde, Kas Yorgunluğu Sonrası Kızılötesi Termografi ile Gövde Performansı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	47
Multipl Sklerozlu Bireylerde Göz Ardı Edilen Bir Konu: Solunum Problemleri	48
Nörolojik Rehabilitasyonda Yenilikçi Bir Yaklaşım: Aksiyon Gözlem Terapisi	49
Odyolojide Terminoloji Dersinde Uygulanan Öğrenme Modellerinin Değerlendirilmesi.....	50
Otizm Spectrum Bozukluğu Olan Olgunun Dil Değerlendirme Bulguları ve Terapi Sonuçları.....	51
Sağlıklı Genç Yetişkinlerde Demografik Özellikler İle Rektus Femoris Kas Aktivitesi ve Kas Performansı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	53
Psikiyatri Hemşirelerinin Mental Sağlığını Geliştirme Düzeylerinin İncelenmesi	55
Effect of Melatonin On Wound Healing	56
Akdeniz Tarzı Beslenme Modelinin Egzersiz Performansı ve Laktat Eliminasyonu Üzerine Etkisi ...	57
Basketbol Hakemlerinin Genel Sağlık ve Duygusal Yeme Düzeylerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi.....	59
Binicilik Kulübü Tesis Çevresi Faktörlerinin Katılımcılarda Memnuniyet, Sadakat, Davranışsal Niyet ve Ağızdan Ağıza İletişim Etkisinin İncelenmesi	61
Çevre Faktörünün Psikolojik Şiddet Olarak Beden Algısı Üzerindeki Etkisi ve Fiziksel Aktivite	63
Çocuklar ile Ergenlerde Dijital İçeriklerin Kullanımı ve Fiziksel Aktivite	64
Covid-19 Sürecinde Voleybol Politikaları: Cev ve Türkiye Karşılaştırması	65
Deneyssel Olarak Oluşturulan Metabolik Sendrom Modelinde Yüzme ve Koşu Egzersizlerinin Biyokimyasal Parametrelere Etkisinin Kıyaslanması.....	67
Effects of Blood Flow Restriction Method in Knee Pathologies	70
Ev Hanımlarında Sırt Ağrıları ve Azaltmada Egzersiz Programların Kullanılması.....	71
Futbol ve Güreşin Ayak Taban Yapısına Etkisi	72
Futbolcularda Sprint İnterval Antrenmanın Oksijen Alım Kinetiğine Etkisi.....	73
Genç Voleybolcularda Skapulotorasik Kas Aktivasyonları ve Skapular Asimetri: Vaka Örneği.....	75
Ghrelın Hormonunun Obezite ve Egzersiz İle Fizyolojik İlişkisi: Kısa Bir İnceleme	77
İstanbul İlinde Çalışan Futbol Antrenörleri Sosyal Ağ Kullanımlarının Marka Beğenilirliği Üzerindeki Etkisi.....	79
Ketojenik Diyetin Sporcu Performansı ve Sağlığı Üzerine Etkileri.....	80
Psikolojik Beceriler, Narsistik Kişilik Özellikleri ve Spor Yaralanma Kaygısı Arasındaki İlişkiler....	81
Relationship Between Respiratory System Indexes and Salivary Immunoglobulin a and Serum Cortisol in Responding to Intensive Incremental Exercise in 11-12 Year Boys.	84
Spor Biliminde Optimizasyonun Yeri: Bir Literatür Taraması	85
Terapötik Rekreatif Bir Aktivite Olarak Yüzme Spor Branşının Vücuda Sağlık Etkileri	87
Zihinsel Engelli Bir Masa Tenisi Sporcusunun Dinamik-Statik Denge ve Koordinasyon Analizi- Olgu Sunumu.....	88
Anestezi Altında Gelişen Anaflaktik Reaksiyon. Anaphylactic Reaction Under Anesthesia. Olgu Sunumu.Case Report	90

Ankara Eğitim Araştırma Hastanesinde Bir Yıldaki Sezaryen Oranlarının ve Endikasyonlarının Gözden Geçirilmesi	92
Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğinde Doğum Yapan 1300 Gebenin 2021 Yılında Hasta Güvenliği Açısından İstenmeyen Olay Bildirimi ve Analizi	93
Bilateral Anterior Shoulder Dislocation: A Rare Case.....	95
Bilateral Skrotal Leiomyom: Nadir Olgu Sunumu.....	96
Brid İleusa Yaklaşımın Üç Farklı Vaka Spektrumunda Değerlendirilip Literatürün Gözden Geçirilmesi	97
Distal M. Biceps Brachii Tendon Ruptürü Olan Olguya Cerrahi Yaklaşımın Literatür Eşliğinde Değerlendirilmesi	99
Dördüncü Ventriküler Ependimomların Cerrahi Rezeksiyonu: Vaka Serileri ve Teknik Nüanslar....	101
Humerus Cisim Kırıklarında Konservatif Tedavi Sonuçlarımız	102
İntratorasik Dev Kitle; Soliter Fibröz Tümör	106
Mastaji-Kanser İlişkisi:Prospektif Çalışma	107
Nadir Vaka: Stres Kırığına Sekonder Periprostetik Kırık	109
Pandemi Döneminde Yavaş Yaşamın Bir Sonucu: E-Tromboz Olgu Sunumu ve Başarılı Endovasküler Tedavi.....	110
Pediyatrik Popülasyonda Kapalı Redüksiyon İntrinsik Plus Pozisyonda Atelleme ile Takip Edilmiş 5. Metakarp Kırıkları	111
Perianal Sepsisin Nadir Bir Nedeni Olan Atnalı Apsede Modifiye Hanley Prosedürü: Olgu Sunumu	113
Pnömotoraks Nedeni ile Minimal İnvaziv Cerrahi Planlanan Hastada Torasik Paravertebral Bloğun Etkinliği: Vaka Sunumu.	114
Postpartum Girişimsel Olarak Tedavi Edilmiş Dvt Olgusunda Vena Cava Filtre Sıkışması	115
Pulmoner Kist Hidatik Vakaların Retrospektif Analizi.....	116
Rektum Kanseri Sebebiyle Opere Edilen Hastalarımızın Demografik, Patolojik, Radyolojik Özelliklerinin İncelenmesi	118
Spinal Stenozun Cerrahi Dışı Tedavisi.....	119
Transüretral Rezeksiyon Yapılan Hastalarda Preoperatif Üretra Dilatasyonu Üretra Darlığını Önlermi'	120
Ultrasonografi Kılavuzluğunda Perkütan Nativ Böbrek Biyopsisi: Tek Merkez Çalışma	121
Abamectin ile İndükelenen Dalak Toksisitesinde Hesperidinin Koruyucu Rolünün Apoptoz ve İnflamasyon Yolakları ile İncelenmesi.....	123
Elektromanyetik Radyasyonun Pankreas Dokusu ve İnsülin Hormonu Salınımı Üzerine Etkileri.....	125
Farmakolojide Homeopati	126
Kuersetin Ratlarda Sipermetrin Kaynaklı Dalak Toksisitesini Oksidatif Stres, Endoplazmik Retikulum Stresi ve Apoptozu Baskılayarak Hafifletir.....	127
Sürü Koruma Görevi Yapan ve Kulübe Şartlarında Tutulan Kangal Köpeklerinin Kan Hematolojik Düzeylerinin Karşılaştırılması.....	129
19. Yüzyıldan 21. Yüzyıla Balkanlar'da Salgınlar.....	131

Oral Presentation / Sözlü Sunum

**Ba ve Nab ile Muamele Edilmiş Sünnet Derisi Kökenli Mezenkimal Kök Hücrenin
Karaciğer Fibrozisine Etkisi**

**Asst. Prof. Dr. Gülüna Erdem Koç¹, Prof. Dr. Alpaslan Gökçimen², Prof. Dr. Fikrettin
Şahin³**

¹Gaziantep Üniversitesi

²Adnan Menderes Üniversitesi

³Yeditepe Üniversitesi

Özet

• Amaç: Karaciğer fibrozisi ve son aşaması siroz, portal hipertansiyon, karaciğer yetmezliği ve hepatosellüler karsinom gibi yaşamı tehdit eden komplikasyonları nedeniyle dünya çapında halk sağlığı sorunlarından. Fibrozis, ekstraselüler matriksin (ESM) aşırı birikimi ile karakterizedir. ESM birikiminin nedeni olan hepatik stellat hücrelerin (HSH'ler) aktivasyonu, yaygın olarak karaciğer fibrozisinde önemli bir adım olarak kabul edilmektedir. Bu çalışmanın amacı, bor bileşikleriyle muamele edilen sünnet derisi kökenli mezenkimal kök hücrelerin karaciğer fibrozisi üzerindeki etkisini araştırmaktır. •

Yöntemler: Bu çalışmada, Thioacetamide (TAA), sünnet derisi kökenli mezenkimal kök hücreler (SDKMKH), borik asit ile muamele edilmiş SDKMKH (SDKMKH +BA), sodyum pentaborat penta hidrat ile muamele edilmiş SDKMKH (SDKMKH +NaB), Kontrol ve Sham grupları çalışıldı. Sıçanların kuyruk venine, in vitroda bor bileşiği ile muamele edilmiş sünnet derisinden türetilen mezenkimal kök hücreler enjekte edildi ve 4 hafta sonra değerlendirildi. Anestezi sonrası yapısal, immünohistokimyasal ve western blot çalışmaları için karaciğer dokuları, biyokimyasal analiz için kan örnekleri alındı. •

Sonuçlar: Sünnet derisi kökenli mezenkimal kök hücrelerin canlılığı üzerindeki olumlu etkisinin scratch testi ile gösterildiği SDKMKH+BA'nın karaciğer fibrozisinde daha etkili olduğu gözlemlendi. Borik asit (BA) ile muamele edilen mezenkimal kök hücreleri kullandıktan sonra yapılan değerlendirmelerde karaciğer fibrotik alanlarında gerileme olduğu gözlemlendi. Özellikle portal triad çevresinde ve hepatositler arasında iyileşme ve bu gruptaki karaciğer dokusundaki fibrotik alanların diğer gruplara göre daha az olduğu gözlemlendi. SDKMKH ve SDKMKH +NaB'nin yapı düzeyindeki katkısının, TAA kaynaklı deneysel karaciğer fibrozisinde fibrozisin rejenerasyonunda etkili olmadığı gözlemlenmiştir. Bu çalışma ile BA ile muamele edilen SDKMKH 'nin fibrozisin kısmen gerilemesinde bir faktör olabileceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Karaciğer Fibrozisi, Sünnet Derisi Kökenli Mezenkimal Kök Kücre, Bor Bileşikleri, Borik Asit, Sodyum Pentaborat Pentahidrat, Üçlü Farklılaştırma, Picro Sirius Red, Düz Kas Aktin, Kollajen 1 Alfa, Hepatik Stellat Hücre, Scratch Deneyi, Canlı Hücre Görüntüleme

The Effect of Ba and Nab-Treated Foreskin-Derived Mesenchymal Stem Cells on Liver Fibrosis

Abstract

• **Background & Aims:** Liver fibrosis and its final stage, cirrhosis, are worldwide public health problems due to their life-threatening complications, including portal hypertension, liver failure, and risk of hepatocellular carcinoma. It is characterized by the excessive accumulation of extracellular matrix (ECM). Activation of hepatic stellate cells (HSCs), which are the cause of deposition of ECM, are commonly recognized as a key step in liver fibrosis. Herein the aim of the study was to investigate the effect of foreskin-derived mesenchymal stem cells treated with boron compounds on liver fibrosis. •

Methods: In this study, Thioacetamide (TAA), Foreskin-derived mesenchymal stem cells (FSDMSC), FSDMSC treated with boric acid (FSDMSC+BA), FSDMSC treated with sodium pentaborate penta hydrate (FSDMSC+NaB), Control and Sham groups were studied. In-vitro expanded boron compound treated foreskin-derived mesenchymal stem cells were injected into the tail vein of the rats, and evaluated after 4 weeks. Following anesthesia, liver tissues were obtained for structural, immunohistochemical, and western blot studies, blood samples were taken for biochemical analysis. •

Results: FSDMSC+BA is more effective in liver fibrosis, BA which show the positive effect of on foreskin-derived mesenchymal stem cells viability by scratch assay. After using Ba treated mesenchymal cells we observed that there is regression in the liver fibrotic areas. Especially around portal triad and between the hepatocytes getting improved and this areas in the tissue are less than other groups. The contribution of FSDMSC and FSDMSC (NaB) at the level of structure is not effective in regeneration of fibrosis in TAA-generated experimental liver fibrosis. We concluded that FSDMSC treated with BA may be a factor in the regression of fibrosis partially.

Keywords: Liver Fibrosis, Foreskin-Derived Mesenchymal Stem Cells, Boron Compounds, Boric Acid, Sodium Pentaborate Penta Hydrate, Three Lineage Differentiation, Picro Sirius Red, Smooth Muscle Actin, Collagen 1 Alpha, Hepatic Stellate Cell, Scratch Assay, Live Cell Imaging.

Elit Erkek Halter Sporcularında El Kavrama Kuvvetinin Araştırılması

Dr. Bülent Işık¹

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı, 70200
Karaman, Türkiye

Özet

Giriş ve Amaç; Olimpik stil halter, sporcuların koparma ve silkme teknikleriyle gerçekleştirdiği kaldırma sporudur. El kavrama kuvveti (EKK) ölçümü, halterciler tarafından üst ekstremité güç ve direnç performansının değerlendirilmesinde yaygın olarak kullanılan bir değerlendirme yöntemidir. Bu araştırmanın amacı, elit düzeyde halter antrenmanı yapan erkek halter sporcuları ve sedanter bireylerin EKK ve üst ekstremitéye ait bazı antropometrik özelliklerle ilişkisinin araştırılmasıdır.

Materyal ve Metod; Araştırma, olimpik stil erkek halter sporcuları (yaş: 20.65 ± 0.33 , boy: 1.74 ± 0.01 cm, vücut ağırlığı: 80.40 ± 2.44 kg, Vücut Kitle İndeksi (VKİ): 26.41 ± 0.69 kg/m², n=40) ve benzer demografik özelliklere sahip sporcu olmayan bireyler (yaş: 20.60 ± 0.12 , boy: 1.75 ± 0.01 cm, vücut ağırlığı: 79.73 ± 0.78 kg, BMI: 26.21 ± 0.29 kg/m², n=40) üzerinde gerçekleştirildi. Katılımcıların tamamının dominant eli sağ taraftı. El kavrama kuvveti ölçümlerinde Baseline el dinamometresi, istatistiksel analizlerde Jamovi 1.2.27 paket programı kullanıldı. Gruplar arasında EKK değerleri ile demografik ve antropometrik değişkenler açısından anlamlı bir fark olup olmadığını incelemek için bağımsız t testi yapılmıştır. Sporcuların EKK değerleri ile antropometrik değişkenler arasındaki ilişkiler korelasyon analizleri ile değerlendirildi.

Bulgular; Grupların yaş, boy, vücut ağırlıkları ve VKİ'leri arasında anlamlı fark gözlenmedi ($p > 0.05$). Ancak haltercilerin dominant ve non-dominant EKK'lerinin (57.70 ± 1.79 , 55.15 ± 1.79 kg verilen sırayla) sporcu olmayan bireylerin dominant ve non-dominant EKK'lerinden (42.60 ± 0.85 , 39.55 ± 0.92 , kg, sırasıyla) daha büyük olduğu belirlendi ($p < 0.001$). Grupların kendi içerisinde dominant, non-dominant el kavrama kuvveti karşılaştırmalarında istatistiksel açıdan bir farklılık gözlemlendi ($p < 0.001$). Ayrıca halter sporcularının dominant, non-dominant EKK'leri ile sağ el bilek çapı arasında orta düzeyde korelasyon belirlendi ($r = 0.623$, $p < 0.001$, $r = 0.637$, $p < 0.001$, sırasıyla).

Sonuç; Araştırma sonucunda elde edilen el kavrama kuvveti değerleri halter antrenör ve sporcuları için referans değerler olabilir. Ayrıca, elit düzeyde yapılan halter antrenmanlarının sporcuların el kavrama kuvveti ve üst ekstremité antropometrik özellikleri üzerine önemli etkisinin olduğu söylenebilir. Anahtar kelimeler: El kavrama kuvveti, Antropometrik özellik, Olimpik stil halter

Anahtar Kelimeler: El Kavrama Kuvveti, Antropometrik Özellik, Olimpik Stil Halter

Investigation of Handgrip Strength in Elite Male Weightlifting Athletes

Abstract

Background and Aim: Olympic style weightlifting is lifting sport in which athletes perform by snatch and clean-and-jerk techniques. handgrip strength (HGS) measurement is a commonly used assessment method by weightlifters to evaluate upper extremity strength and resistance performance. The aim of this study is to investigate the relationship between HGS and some anthropometric characteristics of the upper extremity in male weightlifting athletes who do elite weightlifting training and sedentary individuals .

Material and Method; The study included Olympic style male weightlifting athletes (age: 20.65 ± 0.33 , height: 1.74 ± 0.01 cm, body weight: 80.40 ± 2.44 kg, Body Mass Index (BMI): 26.41 ± 0.69 kg/m², n=40) and sedentary individuals (n=40) having same demographic characteristics. The dominant hand of all participants was the right hand. Baseline hand dynamometer was used for HGS measurements and Jamovi 1.2.27 package program was used for statistical analysis. An independent t-test was performed to examine whether there was a significant difference between the groups in terms of HGS and demographic and anthropometric variables. Relationships between HGS of athletes and anthropometric variables were evaluated by correlation analysis.

Results: No significant difference was observed between the demographic variables of the groups ($p > 0.05$). However, it was determined that the dominant and non-dominant HGS of the weightlifters (57.70 ± 1.79 , 55.15 ± 1.79 kg, respectively) were higher than the dominant and non-dominant HGS of the sedentary individuals (42.60 ± 0.85 , 39.55 ± 0.92 kg, respectively) ($p < 0.001$). A statistical difference was observed in the comparison of dominant and non-dominant HGS within the groups ($p < 0.001$). Also, a moderate correlation was determined between the dominant, non-dominant HGS of weightlifters and their right wrist diameter. ($r = 0.623$, $p < 0.001$, $r = 0.637$, $p < 0.001$, respectively)

Conclusion: The HGS obtained from the research might be reference for weightlifting trainers and athletes. Moreover, it might be said that weightlifting training at the elite level has a significant effect on the HGS and upper extremity anthropometric characteristics of the athletes

Keywords: Handgrip Strength, Anthropometric Characteristics, Olympic-Style Weightlifting

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hospitalize Edilen Covid-19'lu Kadınlarda Vitamin D Düzeylerinin Araştırılması

Dr. Nilüfer Akgün¹, Dr. Murat Gözüküçük¹

¹Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç COVID-19 salgını şu ana kadar ortalama 15 milyondan fazla kişiye bulaşmış ve dünya çapında 400.000'den fazla ölüme neden olmuştur. D vitamini doğal ya da kazanılmış bağışıklık sistemi üzerindeki olumlu etkileri inflamasyonu azaltma, epitel onarımı ve sitokin fırtınasını engelleme ile COVID 19 mortalitesini azaltmada potansiyel bir rol oynar. Çeşitli gözlemsel çalışmalar vitamin D düzeyleri ile COVID 19 hastalığı ve hastalığın ciddiyeti arasında ters ilişki saptanmıştır. Bu çalışmada amaç hastanemizde COVID-19 pozitif olan hastalarda kan vitamin D seviyelerini hastalığı geçirmeye olan etkisini incelemektir.

Gereç ve Yöntem TCSB Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesinde, Nisan 2020/Mart 2021 tarihleri arasında Covid-19 nedeniyle yatırılarak takip edilen 25-OH D vitamini sonucuna ulaşılan hastalar hastane elektronik kayıt sistemi üzerinden retrospektif olarak incelendi. COVID- 19 pozitif olanların kan D vitamini düzeyleri, yaş,ek hastalıklarının varlığı (kanser öyküsü, aterosklerotik kalp hastalığı, Diyabetes mellitus; böbrek yetmezliği gibi), hastanede yatış gün sayıları, fonksiyonel durumları, ayaktan mı hastaneye yatarak mı tedavi gördükleri, yoğun bakım ihtiyaçları, hastanede yatış gün sayısı, mortalite oranları tarandı.

Bulgular Çalışmaya toplamda 42 hasta dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 52,36± 19,6 (18- 75) , D vitamini düzeyi 15,33± 13,3 (2- 68,8) gr / dl idi. 6 (%14,3) hasta tüm tedavilere rağmen exitus olurken, 36 hastanın tedavisi tamamlanarak taburcu edildi. Tüm hastaların Vitamin D düzeyi değerlendirildiğinde sadece 4 (%9,5) hastanın Vit D düzeyleri yeterli (≥30) oranlardaydı ve vefat eden hastaların hiç birinin Vit D düzeyleri yeterli seviyede değildi ancak, 25 Hidroksi Vitamin D3 değerinin survival üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi bulunmamıştır (p>0,05).

Sonuç Mortalite ile sonuçlanan Covid-19 hastalarında Vitamin D düzeylerinin yeterli düzeyde olmadığı gösterilmiş olmasına rağmen Vitamin D düzeylerinin survival üzerine anlamlı etkisi tespit edilmemiştir. Hasta sayısının yetersizliği nedeniyle Vitamin D düzeylerinin Covid-19 hastalarındaki etkinliğini göstermek için daha fazla hasta sayısı ile yapılacak çalışmalar gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Vitamin D

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Is Higher White Rice Consumption Responsible for Bangladeshis Having the Highest Incidence of Non-Alcoholic Liver Disease and Type 2 Diabetes in the Uk '

Prof. Dr. Parvez I. Haris¹

¹Faculty of Health & Life Sciences, De Montfort University, The Gateway, Leicester, LE1 9BH, United Kingdom

Özet

In the United Kingdom (UK), Bangladeshi ethnicity has the highest prevalence of non-alcoholic fatty liver disease (NAFLD). They also have the highest incidence of type 2 diabetes (T2D). The precise reason(s) for this has not been identified although it is likely to be a combination of genetic, environmental, lifestyle and dietary factors. Research in my laboratory has been investigating the lifestyle and dietary habits of UK Bangladeshis for nearly two decades. We found that the Bangladeshis consume more white rice compared to other major ethnic groups . Whilst public health bodies have recommended people to reduce their intake of carbohydrate rich foods such as rice, bread and noodles, more targeted research and public health messaging is required for certain ethnic groups. Research has shown that rice consumption is positively associated with NAFLD in Japanese women. In this context, it is proposed here that higher white rice consumption in UK Bangladeshis is one of the main factors responsible for their higher prevalence of NAFLD. A positive association between white rice intake and T2D has also been reported in the literature. As such, here it is proposed that one of the key reasons for the higher incidence of T2D in Bangladeshis is due to their higher rice consumption. Our research has also shown that Bangladeshis have higher exposure to arsenic due to higher rice consumption which may also play a role. White rice has high glycaemic index (GI) and this may explain its association with T2D and NAFLD. Whole grains such as barley, whole wheat and brown rice have lower GI. It is recommended that an increase in targeted public health messaging of Bangladeshis, focusing on reduction of white rice consumption is needed to reduce their vulnerability to NAFLD, T2D and other health conditions. Bangladeshis are fond of eating rice as part of their culture and this study does not propose that rice consumption should be abandoned. Indeed it has been reported that consumption of brown rice reduces the risk of developing T2D. Consumption of white rice should be significantly reduced and if possible substituted with other grains such as brown rice, brown wheat, barley and quinoa. More research is needed to identify quantities and types of food that should be consumed to develop preventative strategies that reduces the risk of developing diseases such as NAFLD and T2D in UK Bangladeshis

Anahtar Kelimeler: Nafld, Type 2 Diabetes, Liver Disease

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kadınlarda Vitamin D Düzeyleri ve Mevsimlere Göre Değerlendirilmesi

Dr. Murat Gözüküçük¹, Dr. Nilüfer Akgün¹

¹Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç D vitamini, güneş ışığına maruziyet sonrasında deride sentezlenen steroid yapılı bir vitamindir. Dünya çapında yaklaşık 1 milyar insanın D vitamini eksikliğinden etkilendiğini ve dünya nüfusunun yaklaşık %50'sinin D vitamini yetersizliğine sahip olduğunu çalışmalar göstermektedir. D vitamini eksikliği genellikle yetersiz güneş ışığına maruz kalma, aşırı güneş koruyucu kullanma, beslenme ile yetersiz D vitamini alma ve kentsel alanlarda yaygın bir kirletici olan troposferik ozonun deride D vitamini sentezini azaltması gibi nedenlerle ortaya çıkmaktadır. Bu çalışmada amaç kliniğimizde takip edilen kadınlarda Vitamin D düzeyinin mevsimlere ve aylara göre değişimini araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem TCSB Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesinde, Ocak 2019/Mayıs 2021 tarihleri arasında herhangi bir nedenle başvuran kadınlarında 25-OH D vitamini sonucuna ulaşılanlar hastane elektronik kayıt sistemi üzerinden retrospektif olarak incelendi. Kan D vitamini düzeyleri, yaş, ek hastalıklarının varlığı (kanser öyküsü, aterosklerotik kalp hastalığı, Diyabetes mellitus; böbrek yetmezliği gibi), Vitamin D düzeylerinin hangi mevsimde ve ayda bakıldığı kaydedildi. Ek hastalığı bulunanlar çalışma dışı bırakıldı.

Bulgular Çalışmaya toplamda 11486 hasta dahil edildi. Kadınların yaş ortalaması $43,28 \pm 14,3$ (18-75), D vitamini düzeyleri ise $16,35 \pm 11,3$ (2-101) gr/dl idi. Hastaların 4663 (% 40,6)'sının Vitamin D düzeyleri ciddi eksiklik seviyelerinde (<10 gr/dl) iken sadece 1092 (% 9,5) hastanın Vitamin D düzeyleri yeterli (≥ 30 gr/dl) seviyelerdeydi. Kış aylarında bakılan Vitamin D düzeyleri $16,45 \pm 11,3$ gr/dl iken yaz aylarındaki değerler ortalama $16,26 \pm 11,1$ gr/dl şeklindeydi. Mevsimler arası bakılan Vitamin D düzeyleri arasında anlamlı fark bulunmamaktadır ($p > 0,05$).

Sonuç Hastanemizde takip ve tedavi edilen kadınların çoğunda ciddi oranda Vitamin D eksikliği bulunmaktadır ve mevsimlere göre Vitamin D düzeyleri farklı değildir.

Anahtar Kelimeler: Vitamin D, Mevsimsel

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Alveolar Kemik İçi Defektte Periodontal Rejeneratif Cerrahi Yaklaşımı: Olgu Sunumu

Ra. Zeynep Akgül¹, Ra. Hatice Aysim Leymun¹

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Zeynep AKGÜL

Özet

Amaç: Periodontitis, alveolar kemik kaybıyla seyreden kronik enflamatuvar bir hastalıktır. Periodontitise bağlı, alveolar kemikte meydana gelen kemik içi defektlerin rejenerasyon kapasitesi yüksektir. Çalışmamızın amacı; 3 duvarlı kemik içi defektin yönlendirilmiş doku rejenerasyonu ile klinik ve radyografik olarak iyileşmesini değerlendirmektir.

Olgu Sunumu: Sistemik olarak sağlıklı, sigara kullanmayan 35 yaşındaki kadın hasta, kliniğe 44 nolu diş bölgesinde ağrı ve hassasiyet şikayetiyle başvurdu. Yapılan radyolojik muayenede ilgili dişin distalinde vertikal kemik defekti olduğu görüldü. Klinik muayenede 8 mm cep derinliği ölçüldü. Ayrıca dişte Miller Sınıf 1 mobilite olduğu tespit edildi. Başlangıç periodontal tedavinin ardından cerrahi prosedüre geçildi. Lokal anestezi altında 15 nolu bistüri ile tam kalınlık flap kaldırıldı. İlgili bölgede kök yüzey düzleştirilmesi yapıldı ve granülasyon dokuları temizlendi. Rezorbe olabilen bariyer membran defekti örtecek şekilde (Collagen AT,Sistema AT,İtalya) bölgeye adapte edildi. Flap orijinal pozisyonunda 4.0 prolen suture ile dikildi. Dişin bukkal yüzeyine ekstrakoronal geçici splint uygulandı. Hastaya işlem sonrası %0.12'lik CHX gargara, antibiyotik ve anti-inflamatuvar reçete edildi. İşlemden 14 gün sonra suturelar alındı. Hasta 1. hafta, 2. hafta, 1. ay ve 3. aylarda düzenli olarak kontrollere çağırıldı.

Sonuç: Kemik defektini çevreleyen duvar sayısı, periodontal rejeneratif tedavinin sonuçları üzerine etkilidir. Buna göre yönlendirilmiş doku rejenerasyonu ile 3 duvarlı kemik defektlerinde oldukça yüksek rejenerasyon kapasitesi oluşmaktadır. Elde ettiğimiz başarı literatür ile uyumludur ve yönlendirilmiş doku rejenerasyonu bu defektlerin tedavisinde umut vaad etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kemik Ogmentasyonu, Kemik Defektleri, Periodontal Cerrahi

Periodontal Regenerative Surgical Approach for Alveolar Intrabony Defect: a Case Report

Abstract

Aim: Periodontitis is a chronic inflammatory disease with alveolar bone loss. The regeneration capacity of intraosseous defects in alveolar bone due to periodontitis is high. The aim of our study; To evaluate the clinical and radiographic healing of a 3-walled intraosseous defect with directed tissue regeneration.

Case Report: Systemically healthy, non-smoker 35-year-old female patient applied to the clinic with complaints of pain and tenderness in tooth area 44. In the radiological examination, it was observed that there was a vertical bone defect in the distal part of the related tooth. A pocket depth of 8 mm was measured in clinical examination. In addition, Miller Class 1 mobility was detected in the tooth. After the initial periodontal treatment, the surgical procedure was started. Full thickness flap was removed with scalpel no. 15 under local anesthesia. Root surface flattening was performed in the relevant region and granulation tissues were cleaned. The resorbable barrier membrane was adapted to the region to cover the defect (Collagen AT, Sistema AT, Italy). The flap was sutured in its original position with 4.0 prolene sutures. Extracoronary temporary splint was applied to the buccal surface of the tooth. After the procedure, the patient was prescribed 0.12% CHX mouthwash, antibiotics and anti-inflammatory drugs. Sutures were removed 14 days after the procedure. The patient was called for regular controls in the 1st week, 2nd week, 1st month and 3rd months.

Conclusion: The number of walls surrounding the bone defect is effective on the results of periodontal regenerative treatment. Accordingly, a very high regeneration capacity occurs in 3-walled bone defects with directed tissue regeneration. Our success is consistent with the literature and guided tissue regeneration is promising in the treatment of these defects.

Keywords: Bone Augmentation, Bone Defects, Periodontal Surgery

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İmplant Öncesi Otojen Blok Greft İle Lokalize Alveolar Kemik Ogmentasyonu: Vaka Raporu

Ra. Zeynep Akgül¹, Ra. Hatice Aysim Leymun¹

¹BAİBU Dişhekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Dental implantlar, estetik, fonksiyon, tedavi gibi sebeplerle intraoral olarak dişsiz boşluklarda çene kemiğine yerleştirilen titanyum esaslı bir materyaldir. Son zamanlarda dental implantların kullanımı giderek yaygınlaşmaktadır. Ancak yetersiz alveolar kontürler implant yerleştirilmesi için engel oluşturmaktadır. Bu çalışmamızın amacı; dental implantasyon öncesi intraoral blok kemik grefti kullanılması ile elde edilen alveol kemik ogmentasyonu miktarı ve cerrahi işlemin başarısını değerlendirmektedir.

Prosedür: 46 yaşında sistemik olarak sağlıklı, sigara kullanmayan hasta kliniğimize sol alt mandibulasına implant yaptırmak için başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayenesinde sol alt çene posterior bölgede yetersiz alveolar kemik yüksekliği tespit edildi. Hastaya vertikal kemik ogmentasyonu planlandı. İlgili bölgede lokal anestezi altında mukuperiosteal tam kalınlık flap kaldırıldı. Daha sonra ramustan piezo uçlar kullanılarak alınan blok greft vertikal olarak fikse edildi. Flap 4-0 prolis sutur kullanılarak horizontal matres sutur ile kapatıldı. 6 ay sonra ogmentasyon yapılan bölge tekrar açılarak dental implantlar yerleştirildi ve protez aşamasına geçildi.

Sonuç: Vaka raporumuzda mandibular ramus bölgesinden elde edilen blok greft ile lokalize dişsiz kret bölgesinin tedavisi sunulmaktadır. Hastamızda 6 ay sonra elde edilen vertikal kemik kazancı literatür ile uyumludur. Vertikal yönde kemik oluşturulmasında güçlükler yaşanmasına rağmen otojen blok greftlerin kullanımı umut vaat etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Blok Greft, Kemik Ogmentasyonu

Localized Pre-Implant Alveolar Bone Ogmentation With Autogenic Block Graft: Case Report

Abstract

Aim: Dental implants are titanium-based materials that are placed intraorally in the jawbone in edentulous spaces for reasons such as aesthetics, function and treatment. In these

days, the use of dental implants is becoming increasingly common. However, insufficient alveolar contours create an obstacle for implant placement. The aim of this study; evaluates the amount of alveolar bone augmentation obtained with the use of intraoral block bone graft before dental implantation and the success of the surgical procedure.

Procedure: A 46-year-old, systemically healthy, non-smoker patient applied to our clinic to have an implant in his lower left mandible. In the clinical and radiological examination, insufficient alveolar bone height was detected in the left mandibular posterior region. Vertical bone augmentation was planned for the patient. Under local anesthesia, a full-thickness mucoperiosteal flap was removed in the relevant area. Then, the block graft taken from the ramus using piezo tips was fixed vertically. The flap was closed with a horizontal mattress suture using a 4-0 prolene suture. After 6 months, the augmented area was reopened, dental implants were placed and the prosthesis stage was started.

Conclusion: In our case report, the treatment of the localized edentulous crest area with a block graft obtained from the mandibular ramus region is presented. The vertical bone gain obtained after 6 months in our patient is consistent with the literature. Although difficulties are experienced in the formation of bone in the vertical direction, the use of autogenous block grafts is promising.

Keywords: Block Graft, Bone Augmentation

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kıbt Bulgularıyla Kraniofasial Fibröz Displazi: Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi

Dr. Özlem Akkemik¹, Prof. Dr. Nesrin Dünder², Prof. Dr. Mustafa Cenk Ecevit³

¹Bariş Tıbbi Görüntüleme Merkezi

²Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

³Dokuzeylül Üniv. Tıp Fakültesi

Özet

Fibröz displazi (FD), kemiğin iyi huylu gelişimsel bozukluğudur. Hastalık, normal kansellöz kemiğin fibröz doku ile yer değiştirmesi ile karakterizedir. Lokal olarak (monostotik tip) veya birden fazla kemiğin (poliostotik tip) tutulumu ile ortaya çıkabilir. Bu iskelet lezyonu tüm kemik tümörlerinin yaklaşık % 2.5-10'nunu oluşturur. Çene kemikleri, baş ve boyun bölgesinde FD'nin en sık görüldüğü bölgedir. Etiyolojisi ve patogenezi tam olarak bilinmemekle birlikte kalıtsal olduğu düşünülür. Genellikle yaşamın ikinci dekatında ortaya çıkar. FD geniş bir çeşitlilik yelpazesinde radyolojik bulgular gösterir. Tanı radyolojik incelemeye dayanır. Hastalar arasındaki önemli klinik değişkenlik nedeniyle, izleme, ilaç tedavisi veya cerrahi müdahale dahil olmak üzere hastaya özel farklı tedavi stratejileri düşünülür. Bu çalışmada konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) ile sol maksilla, etmoid ve zigoma tutulumu izlenen bir kraniofasial displazi olgusunun literatür ışığında sunulması amaçlandı. Kısa görüntüleme süresi ve düşük efektif radyasyon dozu ile multiplanar yüksek rezolüsyonlu görüntülerin elde edildiği KIBT'nin kraniofasial yapıların görüntülenmesinde konvansiyonel computerize tomografiye alternatif bir metod olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Kraniofasial Displazi; Çene Kemiği; Kıbt

Craniofacial Fibrous Dysplasia With Cbct Findings: Case Report and Review of the Literature

Abstract

Fibrous dysplasia (FD) is a benign developmental disorder of the bone. The disease is characterized by the replacement of normal cancellous bone with fibrous tissue. FD may occur locally (monostotic type) or with involvement of multiple bones (polyostotic type). This skeletal lesion accounts for 2.5-10% of of benign bone tumors. The jaw bones are the most common site of fibrous dysplasia in the head and neck region. Its etiology and pathogenesis is not clear but genetic predisposition is presumed. FD usually occurs in the second decade of life.

FD presents a wide spectrum of radiographic patterns. The diagnosis is based on radiological examination. Due to significant clinical variability between patients, different treatment strategies specific to the patient are considered including monitoring, drug therapy, or surgical intervention. In this study, we aimed to present a case of craniofacial dysplasia affecting left maxilla, ethmoid and zygoma by means of Cone Beam Computed Tomographic images (CBCT) in the light of current literature. We think that CBCT is an alternative method to conventional computed tomography for imaging cranial structures, thanks to its short scanning time, low radiation dose and high resolution.

Keywords: Fibrous Dysplasia; Jaw Bone; Cbct

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kök Kanal Tedavisinde Rejeneratif Yaklaşımlar

Asst. Prof. Dr. Feyza Özdemir Kısacık¹

¹Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi

Özet

Rejeneratif endodontik tedaviler (RET), hasarlanan pulpa-dentin kompleksinin yeni vital doku ile yer değiştirmesine dayanan, revaskülarizasyon ya da revitalizasyonu içeren biyolojik tabanlı endodontik tedavi olarak bilinir. Kök hücre ve büyüme faktörleri ile kök uzamasını, olgunlaşmasını ve kök ucu kapanmasının tamamlanmasını uyaran bir tedavi seçeneğidir. Nekrotik pulpalı genç immature daimi dişleri tedavi etmek için zorlayıcı klinik prosedürler gerekmektedir. Apeksifikasyon uygulamaları uygun olmayan kök gelişimi, kök dentininin kalınlaşması, kron kök oranının bozulması gibi dezavantajları beraberinde getirir. Bu sebepten rejeneratif endodontik yöntemler geliştirilmiştir. Rejeneratif tedaviler ilk defa 1960 larda düşük başarı oranlarıyla uygulamaya başlanmıştır ancak tıp ve doku mühendisliği alanındaki çalışmalarla hızla gelişmektedir. Rejeneratif endodontinin amacı enfeksiyonun giderilmesinin ardından pulpanın rejenerasyonunu sağlayarak, kök gelişiminin tamamlanması ve dişin fonksiyonlarını yerine getirebilecek şekilde ağız içerisinde tutulmasıdır. Prosedürler doğru şekilde uygulandığında yüksek bir başarı yüzdesi bildirilmiştir. Gelişen teknolojiyle birlikte rejeneratif endodontik prosedürlerin daha da ilerleyeceği, kök gelişimini tamamlamış matür dişlerde de başarılı sonuçlar elde edilerek daha fazla hastaya ulaşacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kök Kanal Tedavisi, Doku Mühendisliği, Rejenerasyon

Regenerative Approaches in Root Canal Treatment

Abstract

Regenerative endodontic treatments (RET) are known as biological-based endodontic treatments that involve revascularization or revitalization, based on the replacement of the damaged pulp-dentin complex with new vital tissue. It is a treatment option that stimulates root elongation, maturation and completion of apex closure with stem cells and growth factors. Challenging clinical procedures are required to treat young immature permanent teeth with necrotic pulp. Apexification applications have disadvantages such as improper root development, thickening of root dentin, deterioration of crown root ratio. For this reason, regenerative endodontic methods have been developed. Regenerative treatments were first

introduced in the 1960s with low success rates, but are rapidly developing with studies in the field of medicine and tissue engineering. The purpose of regenerative endodontics is to ensure the regeneration of the pulp after the removal of the infection, to complete the root development and to keep the tooth in the mouth. A high percentage of success has been reported when procedures are performed correctly. It is thought that with the developing technology, regenerative endodontic procedures will progress further, and successful results will be achieved also in mature teeth that have completed root development, and they will reach more patients.

Keywords: Root Canal Treatment, Tissue Engineering, Regeneration

Oral Presentation / Sözlü Sunum

**Maksiller Santral Dişlere Mta ile Tek Seansta Uygulanan Apeksifikasyon Tedavisi:
Vaka Serisi**

Asst. Prof. Dr. Uğur Akdağ¹, Asst. Prof. Dr. Kamile Nur Tozar¹

¹Adıyaman Üniversitesi

Özet

AMAÇ: Kök uçları kapanmamış genç daimi dişlerde kanal tedavisi esnasında kullanılan materyallerin apikalden dışarı çıkabilme olasılığı bulunduğundan konvansiyonel olarak kanal tedavisi mümkün olmamaktadır. Bunun yerine apikalde bariyer oluşturacak apeksifikasyon işlemi ya da revaskülarizasyon tedavisi uygulanmaktadır. Apeksifikasyon tedavileri ise geleneksel olarak kalsiyum hidroksit ile çok seansta yapılan ve apikalde tıkaç oluşturarak tek seansta yapılmak üzere ikiye ayrılmaktadır. Kalsiyum hidroksit ile çok seansta yapılan apeksifikasyon işleminde seanslar arasında geçici dolgu düşüp diş tekrardan enfekte olabilmekte ya da çoklu seanslarda hasta tedaviyi bırakabilmektedir. MTA gibi biyouyumlu materyallerle tek seansta kök ucunda tıkaç oluşturarak yapılan apeksifikasyonda ise dişin tekrardan enfekte olma olasılığının önüne geçilebilmekte ve çoklu seanslarda hastanın bıkıp tedaviyi bırakma olasılığı elimine edilmektedir.

YÖNTEM: Kliniğimize ön dişlerinde ağrı şikayetiyle başvuran 5 erkek hastanın yapılan klinik ve radyografik muayeneleri sonucunda birer maksiller santral dişinin canlı olmadığı ve kanal tedavisi yapılması gerektiği tespit edildi. Hastaların kanal tedavisi yapılacak dişlerinin apeksleri açık olduğu için tek seansta MTA ile apeksifikasyon tedavisi uygulandı. Hastaların 6. ay takibinde herhangi bir şikayetlerinin bulunmadığı, klinik ve radyografik olarak dişlerde iyileşme olduğu gözlemlendi.

SONUÇ: Kalsiyum hidroksite göre daha biyouyumlu, apikal sızdırmazlığı yüksek ve antimikrobiyal olan MTA ile tek seansta apikal tıkaç oluşturularak uygulanan apeksifikasyon tedavisinin hastalarımızda başarılı sonuçlar verdiği ve başlangıçta klinik ve radyografik olarak gözlenen patolojilerin tedavi sonrası iyileştiği gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Mta, Apeksifikasyon, Genç Daimi Diş, Kanal Tedavisi

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Non-Herediter Cherubism: KIBT Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi

Dr. Özlem Akkemik¹, Prof. Dr. Umut Emekli²

¹Bariş Tıbbi Görüntüleme Merkezi

²İstanbul Tıp Fakültesi

Özet

Cherubism, çene kemiklerini etkileyen, nadir görülen, neoplastik olmayan, otozomal dominant geçişli genetik bir bozukluktur. Fibro-osseöz bozukluk, çocuklukta mandibula ve/veya maksillada bilateral kistik genişleme ile karakterizedir. Çene kemiklerinde ağrısız ekspansiyon nedeniyle yükselen orbita tabanı hastaya melek yüzü görünümü verir. Çocuklukta başlayan hastalığı, ergenliğin sonunda lezyon gerilemesi izler. Orta yaşa kadar lezyonlarda düzelme görülür. Ayırıcı tanısında klinik, radyoloji ve patoloji iş birliğinin büyük önemi vardır. Radyografik olarak çene kemiklerinde bilateral multipl kistik lezyonlarla karakterizedir. Histolojik olarak Cherubism lezyonları çok sayıda dev hücre ve stromal hücre içerir. Ayırıcı tansında hiperparatiroidizme bağlı Brown tümörü, Ramon sendromu, Jaffe-Campanacci sendromu, Noonan sendromu, Gardner sendromu ya da nörofibromatozlar açısından daha ayrıntılı tetkik gerekir. Kendini sınırlayan hastalıkta cerrahi tedavi gerekli olmayabilir. Uzun süreli takip ve kontroller çoğu vakada yeterlidir. 46 yaşındaki erkek hasta, eksik dişlerini yaptırmak için kliniğimize geldi. Panoramik radyografi, bilateral kondiller de dahil olmak üzere mandibular kemikte rezidüel radyolüsent sahaları gösterdi. Hastaya 12 yaşındayken cherubizm tanısı kondu. Ailenin diğer üyelerinde cherubism ile ilgili bir aile öyküsü bulunamadı. Bu çalışmada olgu, konik ışınli bilgisayarlı tomografik görüntüler ve güncel literatür bilgileri eşliğinde sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Cherubism; Multiloküler Kistik Lezyon; Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi

Non-Hereditary Cherubism: CBCT Case Report and Review of the Literature

Abstract

Cherubism is a rare, non-neoplastic, autosomal-dominant genetic disorder affecting jaw bones. Fibro-osseous disorder is characterized by bilateral cystic expansion of the mandible or/and maxilla in the childhood. The elevated orbital floor caused by painless bilateral swelling of the jaw bones gives the patient the appearance of an angelic face. Childhood-onset disease is followed by lesion regression at the end of adolescence. Resolving is observed in the lesions

until middle age. Collaboration of clinic, radiology and pathology is of great importance in its differential diagnosis. Radiographically, well-defined lesions are observed as cystic multilocular radiolucencies. Histologically, cherubic lesions contain numerous giant cells and stromal cells. In differential diagnosis, more detailed examination is required in terms of Brown tumors seen in hyperparathyroidism, Ramon syndrome, Jaffe-Campanacci syndrome, Noonan syndrome, Gardner syndrome or neurofibromatosis. Surgical treatment may not be necessary in self-limiting disease. Long-term follow-up and controls are sufficient in most cases. A 46-year-old male patient presented for prosthetic treatment. Panoramic radiography showed areas of residual radiolucency in the mandibular bone, including the bilateral condyles. At age 12, the patient was diagnosed as cherubism. No family history was found concerning cherubism in the other members of the family. In this study, the case will be presented with cone beam computed tomographic images and current literature information.

Keywords: Non-Hereditary Cherubism; Multilocular Cystic Lesions; Cone-Beam Computed Tomography

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ortodontik Amaçlı Kullanılan Geçici Ankraj Aygıtlarının Stabilitesini Etkileyen Faktörler

Ra Muhteber Durmuş¹, Asst. Prof. Dr. Yasin Hezenci¹, Asst. Prof. Dr. Musa Bulut¹

¹BAİBÜ Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti ABD

Özet

Ortodontik tedavi sürecinde minimal tepki kuvvetleri dahi istenmeyen diş hareketleriyle sonuçlanabilir. Ankraj, istenmeyen bu diş hareketlerine karşı direnç olarak tanımlanmaktadır. Geçici ankraj aygıtları ise diş hareketi elde etmek amacıyla kemiğe yerleştirilen ve istenildiği zaman dokudan kolaylıkla çıkartılabilen aygıtlardır. Ortodontik tedaviye bu aygıtların dahil edilmeleri ile mutlak ankrajın sağlanabilmesi mümkün olmuştur. İşlem esnasında flep kaldırmaya gerek duyulmaması, çok az anatomik sınırlamalara sahip olması uygulama ve çıkartma işlemlerinin kolay ve hızlı olması, kemiğe kaynama gibi bir ön koşula sahip olmamasından dolayı anlık kuvvet uygulamaya izin vermesi, maliyetlerinin geleneksel implantlardan çok daha ekonomik olması, çocuklarda uygulanabilmesi ve hasta uyumunun iyi, şikâyetin az olması avantajları olarak görülmektedir. Ancak işlemin başarısı tamamen bu aygıtların stabil olarak oral dokularda kalmasına bağlıdır. Stabilite, geçici ankraj aygıtlarının kullanım süreleri boyunca uygulanan kuvvetlere karşı doku içerisinde sabit kalması olarak kabul edilir ve kaybedilmelerinin temel nedeni aygıtın kemik dokusu ile kontağının kaybolmasıdır. Başarı oranlarını arttırabilmek için stabiliteyi arttırmaya yönelik literatürde birçok yöntem denenmiştir. Stabilite ve başarı oranlarının araştırıldığı çalışmalar %11-30 aralığında bir başarısızlık oranı göstermektedir ve bu oranları azaltmak amacıyla araştırmacılar cerrahi tekniği, farklı kalınlık, boy, yüzey özelliği, yiv derinlik ve tasarımları, yerleştirme açıları ve gövde dizaynlarını karşılaştırdıkları çalışmalar yapmışlardır. Ayrıca bu değişkenlerde modifikasyonlar yapılarak stabilite değerleri arttırılmaya çalışılmıştır. Maalesef istenilen düzeyde klinik uygulamalara katkı sağlayacak bir uygulama henüz geliştirilmemiştir ve klinik olarak prognozu halen yeterli düzeye çıkartılamamıştır. Kemiğe yerleştirilmesinden sonra oluşan mekanik bağlanmaya primer stabilizasyon denilmektedir. Başarısızlık insidansının çoğunun erken dönemde görülmesi ise primer stabilitenin önemini arttırmaktadır. Aygıtın yerleştirme torku, açısı, kortikal kemiğin miktarı ve kalitesi, boyut ve tasarımı gibi faktörler primer stabiliteyi etkilemektedir. Stabilite değişimini ifade eden sekonder stabilite, zaman içerisinde aygıt çevresindeki kemik dokusunda oluşan remodelling neticesinde görülmektedir. Kemik dokusunun kalitesi, oral hijyen, yumuşak doku, yaş, sigara kullanımı, kuvvet uygulaması gibi faktörler sekonder stabiliteyi etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Ortodonti, Ankraj, Geçici Ankraj Aygıtı

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Periferal Dev Hücreli Granülom: Olgu Sunumu

Dr. Nagihan Koç¹

¹Hacettepe Üniversitesi

Özet

Periferal dev hücreli granülom (PDHG) oral kavitenin göreceli olarak yaygın görülen tümör benzeri büyümelerindendir. PDHG, gerçek bir neoplazmdan ziyade lokal irritasyon veya travma kaynaklı reaktif bir lezyondur. Kadınlarda daha sık olup, özellikle yaşamın birinci ve altıncı dekatları arasında ortaya çıkmakla birlikte herhangi bir yaşta görülebilir. Lezyonlar tipik olarak gingiva veya alveolar krette kırmızı veya mavi-kırmızı nodüller şeklinde ortaya çıkar. Tedavide alveolar krete uzanan lokal eksizyon uygulanmaktadır. Rekürrens oranı %10-18 arasında bildirilmektedir. 56 yaşında erkek hasta, alt çenesinde iki ay önce başlayan şişlik şikâyeti ile kliniğimize başvurdu. Ağız içi muayenesinde alt çene ön bölgesinde, yer yer kırmızı-mor renkli, genel olarak alveolar mukoza renginde, saplı, nodüler lezyon tespit edildi. Bölgede diş taşı ve plak birikiminin yanı sıra 41 no'lu dişte lüksasyon gözlendi. Radyografik incelemede alveolar krette rezorpsiyon tespit edildi. Cerrahi bölümüne yönlendirilen hastanın eksizyonel biyopsi sonucu tanısı PDHG olarak konuldu. PDHG, yumuşak dokuda gelişmesine rağmen alveolar krette rezorpsiyona neden olabilmekte; bu vakada olduğu gibi lezyonlar 2 cm'den büyük boyutlara ulaşabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dev Hücreli Lezyonlar, Periferal Dev Hücreli Granüloma, Mandibula

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Koronavirüsün Yayılmasında Etkili Olan Coğrafi Faktörlerin Önceliklerinin Analitik Hiyerarşi Sürecine (Ahp) Göre Belirlenmesi: Erzincan İli Örneği

Inst. Emrah Satik¹, Asst. Prof. Dr. Çağlar Kıvanç Kaymaz²,

¹Atatürk Üniversitesi

²Atatürk Üniversitesi

Özet

Dünya genelinde belirli dönemlerde ortaya çıkan salgın hastalıklar milyonlarca kişinin ölümüne yol açmıştır. Bu salgın hastalıklardan birisi de çağımızda ortaya çıkan Covid-19'dur. İlk olarak 2019 yılı sonlarında Çin'de sebebi bilinmeyen vakalar tespit edilmiştir. Çin yetkilileri vakaları başlangıçta zatürre olarak değerlendirse de daha sonraki süreçte hastalığın sebebinin bir tür coranavirüs olduğu ortaya çıkmıştır. Başlangıçta 2019-nCov olarak adlandırılan bu hastalık daha sonra Covid-19 olarak isimlendirilmiştir. Çin'de görülmeye başlamasından kısa bir süre sonra vakalar hızla artmış ve daha sonra diğer ülkelere de farklı yollardan yayılmıştır. Dünya Sağlık Örgütü (WHO) bu hızlı bulaşmanın ardından 30 Ocak 2020'de durumu uluslararası sağlık sorunu olarak bildirmiş ve daha sonra virüsün insanlar arasında hızla yayılması nedeniyle 11 Mart 2020 tarihinde hastalığı pandemi olarak tanımlamıştır. Coronavirüs'ün insanlar arasında yayılmasında birçok faktör etkili olmaktadır. Sağlık coğrafyası alanında gerçekleştirilen bu çalışmanın amacı bu virüsün insanlar arasında yayılması üzerinde etkili olan coğrafi faktörlerin Erzincan ili örneğinde önceliklerinin belirlenmesidir. Bu faktörlerin önceliklerin belirlenebilmesi için uzman görüşleri alınmış ve alınan görüşler çok kriterli karar verme süreçlerinden olan Analitik Hiyerarşi Sürecinde (AHP) ikili karşılaştırmalar yapılarak analiz edilmiştir. Yapılan analiz sonucunda evcil ve yabani hayvanlar, su kaynakları bitki türleri ve iklim özellikleri gibi doğal faktörlerin önceliklerinin yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu salgının önlenmesi veya yayılma hızının azaltılması aşı, maske ve mesafe gibi önlemler dışında coğrafi faktörlerin de dikkate alınması büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Koronavirüs, Covid-19, Pandemi, Coğrafi Faktörler, Ahp

Determining the Priorities of the Geographical Factors Affecting the Distribution of the Coronavirus According to the Analytical Hierarchy Process (Ahp): the Case of Erzincan Province

Abstract

Epidemics that emerged in certain periods around the world have led to the death of millions of people. One of these epidemic diseases is Covid-19, which has emerged in our age. For the first time, cases of unknown cause were detected in China at the end of 2019. Although the Chinese authorities initially evaluated the cases as pneumonia, it later emerged that the cause

of the disease was a kind of coronavirus. Originally named 2019-nCov, this disease was later named Covid-19. Shortly after it started to appear in China, the cases increased rapidly and then spread to other countries in different ways. After this rapid transmission, the World Health Organization (WHO) declared the situation as an international health problem on January 30, 2020, and later defined the disease as a pandemic on March 11, 2020, due to the rapid spread of the virus among people. Many factors are effective in the spread of the Coronavirus among people. The aim of this study, which was carried out in the field of health geography, is to determine the priorities of the geographical factors that affect the spread of this virus among people in the example of Erzincan province. In order to determine the priorities of these factors, expert opinions were taken and the opinions received were analyzed by making pairwise comparisons in the Analytical Hierarchy Process (AHP), which is one of the multi-criteria decision-making processes. As a result of the analysis, it has been determined that the priorities of natural factors such as domestic and wild animals, water resources, plant species and climate characteristics are high. Apart from measures such as vaccination, mask and distance, it is of great importance to consider geographical factors, as well as to prevent this epidemic or reduce its spread.

Keywords: Coronavirus, Covid-19, Pandemic, Geographical Factors, Ahp

Sağlık Hizmeti Amaçlı Binaların Barındırdığı Yangın Tehlikeleri

Ra. Furkan Eruçar¹, Assoc. Prof. Dr. Nuri Serteser²

¹İstanbul Medeniyet Üniversitesi

²İstanbul Teknik Üniversitesi

Özet

Afetler, beklenmedik şekilde aniden gelişen ve maddi ve/veya can kayıplarıyla sonuçlanan olaylardır. Ölçeği itibarıyla toplumun işleyiş düzeninde geçici veya kalıcı hasarlara yol açabilirler. Afetleri diğer zarar veren olaylardan ayıran faktör, gerçekleştiği ortamlarda yeterli hazırlığın bulunmamasıdır. Yangınlar da etkiledikleri alan, bina veya oluşan kayıplar açısından değerlendirildiğinde bir afet olarak nitelendirilebilir. Küçük ölçekli ve düşük risk grubundaki binalarda yangın meydana geldiğinde sınırlandırılması ve söndürülmesi çoğunlukla daha kolay sağlanabilirken, büyük ölçekli ve yüksek risk grubundaki binalarda önemli kayıplar ortaya çıkabilmektedir. Yangın gibi diğer afetlerde de yaralanan kişilere acilen en yakın sağlık biriminden destek alınarak gerekli müdahalelerin yapılması zorunludur. Peki, yangında zarar gören insanlara sağlık hizmetlerinin verildiği binalar yangın durumunda ne derece emniyetlidir? Sağlık hizmeti amaçlı binalar, gerek kullanıcılarının fiziksel ve zihinsel durumları, gerekse de bu tür binalarda depolanan ve kullanılan alevlenici ve yanıcı malzemeler nedeniyle yangın emniyeti açısından önemli riskler içermektedir. Dahası bu binalarda eksik planlama ve kullanım sürecindeki uygun olmayan koşullar bu riskleri daha da artırmaktadır. Yetersiz koridor genişlikleri, kaçışa uygun olmayan merdivenler, yangın kompartımanlarının bulunmaması, yanlış ve aşırı depolanmış malzemelerin varlığı gibi pek çok faktör özellikle tahliye olumsuz yönde etkilemektedir. Yangın meydana gelmesi halinde hareket serbestisi sınırlı veya hareket edemeyecek durumdaki hastaların tahliyesi, bu durumlara hazırlıklı, iyi organize olmuş personelle desteklenen yangına karşı etkin korunma önlemlerinin varlığına bağlıdır. Bu çalışmada başta ülkemizde yürürlükte olan Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmelik koşulları esas alınmak üzere, sağlık hizmeti amaçlı binalarda bina kullanıcıları için risk oluşturan faktörler ele alınarak yaratabileceği tehlikelerden bahsedilecektir.

Anahtar Kelimeler: Yangın, Sağlık Hizmeti Amaçlı Binalar, Yangın Riskleri, Tahliye

Hedonik Açlık ile İlişkili Hastalıklar

Ra. Beyza Nihal Özüpek¹, Doç. Dr. Ayşe Güneş Bayır¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi

Özet

Açlık, enerji gereksiniminin olduğu durumlarda genellikle yeme isteğini de beraberinde getiren bir histir. Ancak hedonik açlık enerji ihtiyacı olmadığı zamanlarda lezzetli besinlerin tüketimiyle sağlanacak olan haz amacıyla besin tüketiminin gerçekleşmesi durumudur. Hedonik açlık durumunu ve hedonik açlığı etkileyen faktörleri değerlendirmek için bazı ölçekler geliştirilmiştir. Bu ölçekler besin gücü ölçeği ve lezzetli besinleri tüketme motivasyon ölçeği olarak adlandırılmaktadır. Bu ölçeklerde puan artışı olması hedonik açlığa yatkınlığın göstergesi olarak kabul edilmektedir. Yapılan çalışmalarda cinsiyet, yaş, beden kütle indeksi, lezzetli yiyeceklerin varlığı, uyku düzensizliği ve fiziksel aktivitenin hedonik açlığı etkilediği ortaya konmuştur. Bu faktörlerle beraber artan hedonik açlık durumu da obezite, diyabet ve yeme bozukluğu hastalıklarının prevalans oranlarındaki artışın nedeni olabilmektedir. Bu çalışmanın temel amacı hedonik açlığı açıklamak ve hedonik açlığın obezite, diyabet ve yeme bozukluğu hastalıkları ile ilişkisini ortaya koymaktır.

Anahtar Kelimeler: Açlık, Tokluk, Hedonik Açlık, Hastalıklar

Diseases Associated With Hedonic Hunger

Abstract

Hunger is as feeling that often brings with it the desire to eat when there is a need for energy. However, hedonic hunger is the situation of consuming food for the pleasure that will be provided by the consumption of delicious foods when there is no need for energy. Some scales have been developed to evaluate the hedonic hunger status and the factors affecting hedonic hunger. These scales are called the Power of Food Scale and Palatable Eating Motives Scale. An increase in scores on these scales is accepted as an indicator of susceptibility to hedonic hunger. Studies have shown that gender, age, body mass index, presence of delicious foods, sleep disturbance and physical activity affect hedonic hunger. Increase in the prevalence rates of obesity, diabetes and Eating disorder diseases. The main purpose of this study is to explain hedonic hunger and to reveal the relationship of hedonic hunger with obesity, diabetes and eating disorder diseases.

Keywords: Hunger, Satiety, Hedonic Hunger, Diseases

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Comparison of the Ventilatory Burden of Different Functional Performance Tests: A Pilot Study

Asst. Prof. Dr Melih Zeren¹

¹Izmir Bakircay University

Özet

BACKGROUND and AIM: Various field tests such as timed walking tests, step tests and sit-to-stand tests are frequently used for measuring physical performance in the clinical practice. Although these tests provide results that are compatible with each other, ventilatory burden of these tests may significantly differ considering the major differences in their methodologies. Our aim in this study was to compare the ventilatory responses to 6-min walk test (6MWT) and 2-min step test (2MST).

METHODS: Ten healthy volunteers (20.5 ± 0.8 years) performed 6MWT and 2MST while Spiropalm 6MWT® device (COSMED, Italy) was attached to them. Spiropalm 6MWT® continuously measured heart rate (HR), respiratory rate (RR), minute ventilation (VE) and inspiratory capacity (IC) during the tests. In addition, dyspnea and fatigue were assessed using m. Borg scale. Then, ventilatory, cardiovascular and symptom responses to tests were compared.

RESULTS: HRpeak (pred%) (81.8 ± 5.6 vs 73.1 ± 11.9) and post-test fatigue (6.8 ± 0.7 vs 5.4 ± 0.8) was significantly higher in 2MST, whereas IC change (a decrease of 300 ± 27 mL vs 111 ± 39 mL) was significantly higher in 6MWT ($p < 0.05$). VEpeak (57.3 ± 13.1 vs 59.4 ± 17.9 , L/min), RRpeak (40.8 ± 2.1 vs 43.1 ± 4.7 , breaths/min) and post-test dyspnea (3.5 ± 1.2 vs 3.8 ± 2.1) did not differ between 6MWT and 2MST ($p > 0.05$).

CONCLUSION: If the mechanisms of ventilatory limitation during the exertion such as dynamic hyperinflation are to be investigated, 6MWT would be a more convenient test since it generates a larger decrease in the inspiratory capacity during testing. On the other hand, if the physiological limits and reserves of the cardiac system are to be investigated, 2MWT may be more beneficial since it seems to be putting more stress on the heart compared to 6MWT.

Anahtar Kelimeler: Functional Performance Tests, Exercise Testing, Ventilatory Responses, Cardiovascular Responses

Akıllı Telefon Kullanımının Uyku Kalitesi Üzerine Etkisi

Dr. Gülfem Yıldırım¹

¹KTO Karatay Üniv. Özel Meidicana Hastanesi Göğüs Hst AD

Özet

Yetersiz ve kalitesiz uyku tarifleyen bireylerde gün içinde öğrenme bozukluğu, dikkatsizlik, sinirlilik hali gelişebilir. Günümüzde akıllı telefonların hayatımızda kullanımı arttıkça uykuya ayrılan sürenin azalmasıyla beraber, akıllı telefonun etkisiyle uykunun fizyolojisi de bozulmaktadır. Çalışmamızda uyku bozuklukları ile klinik semptomları olan ve Polisomnografi testi sonucu hafif – orta OSAS tanısı alan hastaların gün içindeki akıllı telefon kullanımı ile ilgili verilerini inceledik. Çalışmamıza Göğüs hastalıkları kliniğimize horlama, uykudan boğularak uyanma gibi uyku bozukluğu şikayetleriyle başvuran hastalardan Polisomnografi (PSG) testi uygulanıp sonucu hafif ve orta OSAS çıkan hastalar alınmıştır. Gün içinde akıllı telefon kullanımının uyku ile ilgili oluşabilecek şikayetleri artıracağı düşünülerek hafif ve orta OSAS tanısı alan tüm hastalara Akıllı Telefon Bağımlılık Ölçeği yapılmıştır. Araştırmaya kliniğimize başvuran toplam 39 hasta dahil edildi. Katılımcılar Sosyodemografik Bilgi Formu ve Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçeğini (ATBÖ) doldurdu. Tüm hastalara aynı gece PSG uygulandı. Çalışmaya toplam 26 erkek, 13 kadın olmak üzere toplam 39 hasta dahil edildi. Demografik verilere bakıldığında hastaların yaş ortalaması 46, sigara kullanım oranı %38.5 olarak saptandı. Akıllı telefon bağımlılık ölçeği testi yapılan hastaların sonuçlarının ortalama skoru 62 idi. Buna göre 16'sı erkek, 5'i kadın olmak üzere hastaların % 54 ü ortalamanın üstünde saptandı. Akıllı telefonlar, iletişim özelliklerinin yanısıra online oyun oynama, sosyal ağ sitelerine erişim gibi farklı özellikleri nedeniyle kolaylıkla bağımlılık oluşturabilirler. Biz de çalışmamızda çoğunlukla göz ardı edilen fakat artık günlük yaşantımızın büyük bir kısmını oluşturan akıllı telefon kullanımının hem psikolojik hem de fiziksel olarak uyku problemlerine yol açabileceğini düşündük. Uyku kliniğimizde PSG sonucu hafif ve orta OSAS olan hastalara eş zamanlı yaptığımız ATBÖ sonrası akıllı telefon bağımlılık riski arttıkça uyku ile ilgili olan şikayetlerin artabileceğini gördük. Sonuç olarak hafif ve orta OSAS tanısı alan hastalarda kilo verme veya PAP tedavisi gibi yöntemlerin yanısıra akıllı telefon bağımlılığının sorgulanması gerektiği ve gerekirse hastaların bu yönde ilgili kliniklere yönlendirilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Akıllı Telefon, Osas, Uyku

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ameliyathanelerinde Risk Değerlendirilmesi

Uz. Dr. Mehmet Onat Çakıt

SBÜ Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği Kliniği, Ankara

Özet:

Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ameliyathanelerinde risk değerlendirmesi yapılmıştır. Hasta ve çalışan güvenliği açısından İş Sağlığı ve Güvenliği kapsamında 2 yılda bir risk analizi yapılması gerekmektedir. Ameliyathanede çalışanlar için bölüm bazında risk analizleri yapılarak mevcut risklerin belirlenip düzenlenmesi ve riskin ortadan kaldırılması için gerekli tedbirlerin alınması hedeflenmiştir. Hastanenin ameliyathanelerinin risk değerlendirmeleri, 10 parametre üzerinden ve kalite birimi, ilgili birim sorumluları ve İş Sağlığı ve Güvenliği birimi tarafından yapılmıştır. 5 x 5 Matris Yöntemi kullanılmıştır. Riskler Yüksek Risk, Orta Risk, Düşük Risk, Tolere Edilemez, Anlamsız Risk olarak sınıflandırılmıştır. Hastanemizde ameliyathaneler bazında yaptığımız risk değerlendirmesinde eksiklikler gösterilerek düzeltilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ameliyathane, Risk Değerlendirme, İş Sağlığı ve Güvenliği

Risk Assessment in Ankara Training and Research Hospital Operating Rooms

Abstract:

Risk assessment was carried out in the operating rooms of Ankara Training and Research Hospital. In terms of patient and employee safety, risk analysis should be performed every 2 years within the scope of Occupational Health and Safety. We aimed to take the necessary measures to identify and regulate the existing risks and eliminate the risk by conducting risk analyses on a departmental basis for those working in the operating room. The risk assessments of the operating rooms of the hospital were carried out over 10 parameters and by the quality unit, the relevant unit officers and the Occupational Health and Safety unit. The 5 x 5 Matrix Method was used. The risks were classified as High Risk, Medium Risk, Low Risk, Intolerable, and Meaningless Risk. The risk assessments made on the basis of operating rooms in our hospital guided us to correct the deficiencies.

Keywords: Operating Room, Risk Assessment, Occupational Health and Safety

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Acil Servisi'ne Ocak 2022 Yılında Üsye Semptom ve Bulguları ile Başvuran Çocuk Hastalarda Covid-19 Pcr Pozitifliği Oranı

Uzm. Dr. İsmail Bulut¹, Doç. Dr. İlknur Fidancı¹, Uzm. Dr. Burcu Yayla¹, Dr. Cem Özgen¹, Prof. Dr. Ayşin Taşar¹

¹Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş COVID-19 Çin'in Wuhan kentinde 2019 Aralık ayında ortaya çıkarak Mart 2020'de Dünya Sağlık Örgütü tarafından pandemi olarak ilan edilen koronavirüs ailesine dahil edilmiş zarflı bir virüstür.1 Hastalık Türkiye'de ilk defa 11 Mart'ta görülmüş olup ciddi boyutlara ulaşmıştır.2 Türkiye'de Çocuk Acil Servise başvuruların çoğunluğunu üst solunum yolu enfeksiyonu semptomları oluşturmaktadır. Pandemiyle birlikte üst solunum yolu enfeksiyonu klinik açıdan önem kazanmıştır. Bu çalışmada amacımız üst solunum yolu enfeksiyonu semptomları olan çocuklarda Covid-19 pozitifliği oranını araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem Ankara Eğitim Araştırma Hastanesi, Çocuk Acil Servisine 1-31 Ocak 2022 tarihleri arasında başvuran üst solunum yolu enfeksiyon semptom ve bulguları ile başvuran hastalar geriye dönük olarak değerlendirildi.

Bulgular Çalışma dönemi boyunca Çocuk Acil Servise 11854 hasta müracaat etti. Bu hastaların %82,5 (n=9790)'in de üst solunum yolu enfeksiyonu semptom ve bulguları tespit edildi. ÜSYE semptom ve bulguları gösteren 9790 hastanın 1156'sının (%11,8) PCR sonuçları pozitif(+) saptandı. Bu grubun %0,95'i (n=11) yatarak tedavi gördü. Yatan hastaların hepsi şifa ile taburcu edildi (Şekil 1, 2,3),

Sonuç Ülkemizde Omicron varyantının hakim olduğu bir dönemde yapılan bu çalışmada, Çocuk Acil Servise en sık başvuru nedeninin ÜSYE olduğu ve ÜSYE semptom ve bulguları ile başvuran çocukların %11,8'inde COVID 19 ile enfekte olduğu saptanmıştır. COVID-19 enfeksiyonu saptanan çocukların çok az bir kısmı hastaneye yatırılarak izlenmiştir. Çocukluk yaş grubunda COVID-19 enfeksiyonu hafif bulgulara neden olmasına rağmen çocukların önemli bir enfeksiyon kaynağı olduğu unutulmamalıdır. Bu nedenle ebeveynlerin üst solunum yolu enfeksiyonu geçiren çocuklarının izolasyonunu ve hijyen kurallarını sağlamaları önemlidir.

Kaynaklar 1. Paules CI, Marston HD, Fauci AS. Coronavirus infections more than just the common cold. JAMA 2020; 323(8): 707-8. 2. Wu F, Zhao S, Yu B, Chen Y, Wang W, Song Z, et al. A new coronavirus associated with human respiratory disease in China. Nature 2020; 579: 265-9.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Acil, Covid-19, Üsye

C-Reaktif Protein/albumin Oranının İliak Arter Darlıklarında Endovasküler Tedavi Sonrası Uzun Dönem Restenozu Öngörmedeki Rolü

Dr. Ömer Taşbulak¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Mehmet Akif Ersoy Göğüs Kalp Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş ve amaç: İliak arter darlığı periferik arteriyel hastalıklar arasında en sık görülen alt gruptur ve yaşam tarzını sınırlayan kladikasyo ve kronik ekstremitte iskemisi ile ilişkilidir. Açık cerrahi altın standart tedavi olsa da, çoklu komorbiditelerden etkilenen hastalar için perkütan endovasküler müdahale alternatif bir tedavi seçeneği olarak ortaya çıkmıştır. Endovasküler girişimlerden sonraki önemli komplikasyonlardan biriuzun dönemli restenozdur. Aterosklerotik sürecin inflamasyon ile ilişkisi düşünüldüğünde inflamatuvar faktörlerin restenoz sürecinde etkili olduğu söylenebilir. Bu çalışmadaki amacımız iliak arter stenoza nedeniyle endovasküler girişim uygulanan hastalarda işlem sonrası gelişebilecek uzun dönem restenozu öngörmede CRP/albuminin rolünü araştırmaktır.

Yöntem ve Gereçler: Ocak 2016-Aralık 2019 tarihleri arasında merkezimizde iliak arter darlığı nedeniyle endovasküler girişim uygulanan 143 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Son 1 yılda akut koroner sendrom öyküsü, kalp yetmezliği, son dönem böbrek hastalığı, malignite öyküsü olan hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir. Laboratuvar parametreleri girişimin yapılacağı gün işlem öncesinde çalışılmıştır.

Bulgular: Çalışmamız sonucunda uzun dönem takipte restenoz gelişen hasta sayısı 25 (%17,4) olarak saptandı. Ortalama takip süresi restenoz gelişen grupta 40 ay, restenoz gelişmeyen grupta 36.5 ay idi. CRP, albumin ve CRP/albumin değerleri açısından yapılan karşılaştırmada, CRP ve CRP/albumin değerleri yüksek ve albumin değerleri düşük olan hastalarda uzun dönem takipte restenoz oranı anlamlı olarak yüksek bulundu ($p < 0,001$). Çok değişkenli analizde, iliak arter girişimi yapılan hastalarda CRP/albumin oranı ve tedavide stent kullanılmaması uzun süreli restenozun bağımsız öngördürücüleri olarak belirlendi.

Sonuç ve Tartışma: Çalışmamız sonuçları doğrultusunda iliak arter girişimi yapılan hastalarda CRP/albumin oranı ile uzun süreli restenoz arasında güçlü bir ilişki olduğu görülmüştür. CRP/albumin oranı inflamatuvar sürecin bir göstergesidir ve daha önce yapılan çalışmalarda kardiyovasküler hastalıklarla ilişkisi gösterilmiştir. Bu parametredeki yüksekliği çalışmamızla uyumlu olarak periferik arter hastalıklarında da kötü sonuçlanımlarla ilişkisi belirlenmiştir. Klinik pratikte kullanımı kolay olan bu parametre, iliak arter stenoza olan hastalarda müdahalelerin uzun vadeli sonuçlarını belirlemeye yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Endovasküler Müdahale, restenozis, crp/albumin

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid-19 Enfeksiyonunun Pediatrik Kanserlerde Tedavi ve Prognoz Etkisi

Exp. Özgü Hançerli¹, Exp. Hüseyin Avni Solgun¹, Exp. Duygu Özkorucu Yıldırğan¹

¹İstanbul Başakşehir Çam ve Sakura Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Pediatrik hastalarda hafif semptomatik COVID-19 hastalık seyri sergiledikleri görülmekte iken; pediatrik onkolojik hastalara ilişkin çok az veri mevcuttur [1]. Kanseri ve eş zamanlı COVID-19 olan çocukların optimal tedavisi net değildir ve bireyselleştirilmiş tedaviler değerlendirilmeleri gerekir.

Gereç ve Yöntemler: Bu çalışmada; Pandemi döneminde Başakşehir Çam ve Sakura Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Hematoloji Kliniğinde kanser nedeniyle yatan tedavi alan ve bu sırada COVID-19 tesbit edilen hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Haziran 2020-Mart 2021 tarihleri arasında COVID-19 tanısı alan 12 pediatrik kanser hastası çalışmaya alındı. Hastalara semptomları nedeni ile nazo-faringeal aspirat (NPA) alınarak pcr ile SARS-CoV-2 testi yapıldı. Çalışma, Sağlık Bakanlığı ve Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bölgesel Etik Komitesi tarafından onaylandı.

Bulgular: D-dimer düzeyleri 3 ve üzerinde olan 3 hastamızın klinik şikayeti belirgindi. Bir hasta solunum sıkıntısıyla kısa sürede entübe edildi ve kaybedildi. Dört hastamızın kliniği kötü seyretti. İki hasta ateş, döküntü, eklem ağrıları olması nedeniyle multisistem inflamatuvar sendrom (MISC) olarak değerlendirildi. COVID-19 pcr test pozitiflikleri devam etmekte iken; klinik durumu iyi olan ek semptomu olmayan ve laboratuvar değerleri kemoterapi almaya uygun altı hastamızın kemoterapisi (KT) zamanında devam edildi. KT alan iki hastamızın COVID-19 pcr testi onördüncü günde halen pozitif olmasına ve KT almasına rağmen; klinik olarak herhangi bir semptom göstermediler.

Sonuç: Kanseri çocuklarda COVID-19 enfeksiyonuna yönelik tedaviler ile ilgili, halen bilimsel kanıt düzeyi yeterli olan veri bulunmamaktadır. Ayrıca, farklı ülkelerden gelen ve ülkemiz kanserli çocuk vakalarından elde edilen bilgiler; henüz yeterince olgunlaşmamış olup; tamamen her kliniğin kendi deneyimlerinden ibarettir. Bu nedenle kanserli çocuklarda COVID-19 enfeksiyonu tedavi önerisi algoritmaları için literatürde daha çok çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk Çağı, Kanseri, Covid-19, Sars- Cov- 2

The Treatment and Prognosis Effect of Covid-19 Infection in Pediatric Cancers

Abstract

Aim: While it is seen that pediatric patients exhibit a mild symptomatic COVID-19 disease course; Few data are available on pediatric oncologic patients [1]. The optimal treatment of children with cancer and co-morbid COVID-19 is unclear and individualized treatments need to be evaluated.

Materials and Methods: In this study; Patients who received inpatient treatment for cancer in the our Pediatric Hematology Clinic during the pandemic period and who were diagnosed with COVID-19 during this period were evaluated retrospectively. Twelve pediatric cancer patients diagnosed with COVID-19 between June 2020 and March 2021 were included in the study. Nasopharyngeal aspirate (NPA) was taken due to the symptoms of the patients and SARS-CoV-2 test was performed with pcr.

Results: The clinical complaints of our 3 patients with D-dimer levels of 3 and above were evident. One patient was intubated in a short time due to respiratory distress and died. The clinical course of our four patients was poor. Two patients were evaluated as multisystem inflammatory syndrome (MISC). While COVID-19 pcr test positivity continues; Chemotherapy (CT) was continued on time in six of our patients who were in good clinical condition, had no additional symptoms, and laboratory values were suitable for chemotherapy. Although the COVID-19 pcr test of our two patients who received LT was still positive on the 14th day and received LT; They did not show any clinical symptoms.

Conclusion: There is currently no data with sufficient scientific evidence on treatments for COVID-19 infection in children with cancer. In addition, information obtained from children with cancer from different countries and our country; is not yet mature enough; It consists entirely of the experience of each clinic. Therefore, there is a need for more studies in the literature for the treatment recommendation algorithms for COVID-19 infection in children with cancer.

Keywords: Childhood, Cancer, Covid-19, Sars- Cov- 2

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid-19 Pandemi Döneminin Sağlığı Geliştirici Yaşam Tarzı Davranışlarına Etkisi

Asst. Prof. Dr. Çiğdem Samancı Tekin¹, Asst. Prof. Dr. Züleyha Kılıç²

¹Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Tıp Fakültesi Dahili Tıp Bilimleri Bölümü, Halk Sağlığı Anabilim Dalı

² Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Zübeyde Hanım Sağlık Yüksekokulu, Hemşirelik Bölümü, İç Hastalıkları Hemşireliği Anabilim dalı

*Corresponding author: Çiğdem Samancı Tekin

Özet

Amaç: COVID-19 pandemisi tüm dünyada bir krize neden olmuş ve pandemi nedeniyle değişen koşullar toplumun sağlıklı yaşam biçimlerini olumsuz etkilemiştir. Bu çalışma, pandemi döneminde toplumda sağlığı geliştiren davranışları incelemek ve koruyucu önlemler üzerinde etkisi olan COVID-19 risk algısının bu davranışlara etkisinin olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Kesitsel tipte olan bu çalışmaya çevrimiçi anket yöntemiyle 510 kişi katılmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan anket formu, Yaygın Anksiyete Bozukluğu-7 (YAB-7) Testi ve COVID-19 Algılanan Risk ölçeği ile toplanmıştır. İstatistik için One Way ANOVA, Student T testi, kıkare kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 28.70 ± 10.13 olup, %76.1'i kadındır. Katılımcıların %31.8 preobez ve obezdir. Beslenmesi olumsuz değişenler %35.1, olumlu değişenler %23.9'dur. Uykusu olumsuz değişenler %47.8'dir. Ekran karşısında daha uzun süre kalanların oranı %72.5'iken, katılımcıların %44.3'ü düzenli egzersiz yapmaktadır. Katılımcıların %35.9'unun yüksek ve ciddi anksiyetesi vardır. Kadınların, obezlerin, beslenmesi ve uykusu bozulanların, sağlık çalışanlarının, ciddi anksiyetesi olanların COVID-19 risk algıları yüksektir.

Sonuç: Pandemi dönemi beslenme, uyku, fiziksel aktivite, mental sağlığın sürdürülmesi ve geliştirilmesi için hem pozitif hem de negatif etkilere yol açabilecek bir dönemdir. Bu nedenle sadece sağlığın korunması değil, aynı zamanda geliştirilmesi de hedeflenmeli ve bu dönemde kişiler kendi çabalarına bırakılmadan, toplum tabanlı ve planlı sağlığı geliştirici faaliyetler düzenlenmeli ve yürütülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Sağlığı Geliştirme, Halk Sağlığı, Covid-19

The Impact of the Covid-19 Period on Health-Promoting Lifestyle Behaviors

Abstract

Objective: The COVID-19 pandemic has caused a crisis all over the world and the changing conditions due to the pandemic have adversely affected the healthy lifestyles of the society. This study was carried out to examine the behaviors that improve health in the society during the pandemic period and to determine whether the risk perception of COVID-19, which has an effect on protective measures, has an effect on these behaviors.

Methods: Using the online survey method, 510 people participated in this cross-sectional study. Data were collected using a questionnaire prepared by the researchers, the Generalized Anxiety Disorder-7 (GAD-7) Scale, and the COVID-19 Perceived Risk Scale. The one-way analysis of variance (ANOVA), Student's t-test and chi-square were used for statistics.

Results: The mean age of the participants was 28.70 ± 10.13 and 76.1% were women. Among participants, 31.8% were pre-obese and obese. The negative changes in nutrition were 35.1%, and the positive changes were 23.9%. Those who changed their sleep negatively were 47.8%. While the rate of those who stayed in front of the screen for a long time was 72.5%, it was 44.3% for the participants who were doing exercise regularly. Among participants, 35.9% had high and severe anxiety. The risk perception of COVID-19 was high among women, obese, those whose nutrition and sleep are disturbed, healthcare workers, and those with severe anxiety.

Conclusion: The pandemic is a period that can lead to both positive and negative effects on the maintenance and development of nutrition, sleep, physical activity, and mental health.

Keywords: Health Promotion, Public Health, Covid-19

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid-19 Pandemi Sürecinde Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi Radyasyon Onkolojisi Bölümü'nde Ayaktan Tedavi Hizmeti Almış Hastalarda Memnuniyet Düzeyi

**Dr Pelin Altınok¹, Dr Bengül Serarslan Yağcıoğlu¹, Dr Canan Akbaş¹, Dr Seda Eröz²,
Dr Şükran Öztürk¹**

¹Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Acıbadem Hastanesi Senoloji Merkezi

Özet

Ülkemizde ilk COVID-19 vakasının bildirildiği tarih olan 11 Mart 2020’de birimimizde tedaviye giren 85 hastamız mevcuttu. Hastanemiz idaresi ile birlikte yapılan düzenleme ile her bir çalışma döneminde 1 uzman doktor, 1 fizik uzmanı, 1 sekreter, 1 tekniker, 1 hemşire olacak şekilde çalışma planı yapıldı. Hasta kabul-bekleme salonunda 1.5 metre mesafe oluşturacak şekilde oturma düzeni uygulandı. Tüm personel forma/box-önlük, N-95 maske±siperlik ve uygulamalarda tek kullanımlık eldiven kullandı. Her tedavi sonrası ünite dezenfekte edildi, hastalara özel yapılan termoplastik maskeler ve vakumlu yataklar tek tek poşetlenip etiketlendi, her tedavi sonrası dezenfekte edilerek saklandı. Muayene odalarına hasta ile birlikte sadece 1 hasta yakını alındı, odalar sık sık dezenfekte edildi, havalandırıldı. Hastaların hastaneye ulaşımında sorun yaşamamaları için kişisel bilgilerini, tedavi tarihlerini ve refakat eden kişi bilgisini gösteren uzman doktor onaylı matbu yazı hazırlandı ve her hastaya teslim edildi. Mart 2019’da yayınlanan Sağlıkta Kalite Standartları Anket Uygulama Rehberi’nden yararlanarak COVID-19 önlemleri çerçevesinde sorular hazırlandı. Nisan 2020-Temmuz 2020 tarihleri arasında kliniğimizde tedavi hizmeti alan hasta/hasta yakınlarından gönüllülük esasına uyacak şekilde anket sorularımızı yanıtlamaları istendi. Çalışmaya katılan 40 kişinin sonuçlarını değerlendirildi. Anketi %55 oranında hasta yakınları yanıtlamıştı, %52,5’i erkekti. Yanıtlayanların %72,5’i 40 yaş ve üzerindeydi, %47,5’i en az lise mezunuydu. Hastaların %70’i hastaneye ulaşımında sorun yaşamamıştı. Hastaneye gelmek konusunda endişe yaşayan %67,5 hasta varken, tedaviyi tamamlamak konusunda sadece %52’si endişeliydi. En yüksek memnuniyet düzeyi tedavi odasında alınan önlemlerde iken (%92,5), en düşük memnuniyet bekleme salonunda elde edildi (%77,5). Doktora ulaşımında memnuniyet %75 düzeyinde idi. Personel ilgisi, hizmet memnuniyeti, üçüncü kişilere öneri düzeyi %90 üzerindeydi. Çalışma sonuçlarımız tedaviye ulaşmada bilgi formu oluşturmanın önemini, tedavinin tamamlanacağı konusunda yeterli güveni sağlamayı, bekleme salonlarında kişi sayısını azaltmanın gerekliliğini, memnuniyet düzeyini arttırmada doktora ulaşımın önemini ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Memnuniyet, Kanser, Radyasyon Onkolojisi

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Multipl Myeloma Vaka Eşliğinde Güncel Bakış

Multiple Myeloma – Current Overview With A Case

Müjgan Gürler¹

¹Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Medicine, Department of Internal Medicine

Abstract

Multiple myeloma (MM) is a disease characterized by an increase in plasma cells called dyscrasias mainly in the bone marrow, rarely in other organs and systems, and abnormal immunoglobulin (Ig) production. Production of monoclonal Ig or Ig light chain is the main feature of the disease. Very rarely, Ig is not secreted from plasma cells and these patients are called non-secretory MM. The monoclonal protein frequently produced is IgG or IgA. Less frequently, light chains of Igs or very rarely other types of Ig are produced. Searches for understanding the pathogenesis of MM and developing new treatment methods continue. Its aetiology is unknown. It accounts for 1% of cancer-related deaths in Western countries. MM accounts for 1-2% of all malignancies and 10% of haematological malignancies. The incidence of the disease ranges from 5-7 per 100,000. Its frequency has increased slightly in recent years. This increase is due to the prolongation of people's life expectancy and the more frequent use of diagnostic tests. Its incidence increases with age and is generally seen above 50 years of age. The median age at diagnosis is 66-70. Less than 2-3% of patients are younger than 40 years of age. Clinical findings, diagnosis and staging often include recurrent bacterial infections, anaemia, osteolytic bone lesions, and renal failure. Diagnosis is made by the presence of at least 10% of plasma cells in the bone marrow, the presence of lytic bone lesions, and the detection of monoclonal Igs in serum or urine. Many factors that show tumour burden and proliferation rate of malignancy can be used clinically to determine the prognosis in MM. Treatment takes place in a wide framework ranging from untreated follow-up of asymptomatic patients to molecularly targeted therapies and high-dose chemotherapy protocols. The treatment scheme should be individualized to the patient within this wide spectrum. I aimed to present the case with an updated view of MM by presenting the case that was diagnosed incidentally in those who were treated with non-specific complaints, in the aetiology-oriented operation.

A 54-year-old male patient applied to us with complaints of fatigue for a month, intermittent off-white sputum, and stinging like on the right side of his chest. Except for 20 pack/year smoking history and no significant family history. Vital parameters are stable, no additional features were detected in other system examinations except rhonchi heard in the right lung with bilateral listening and bilateral pretibial 1+ oedema. Initial lab. sedim:57/h, Crp:137, LDH:403, Wbc:16000, Neu:67%. PA chest X-ray was non-diagnostic. In Thorax CT, there is a 20X15 mm nodule in the diaphragmatic area of the right lung, widespread lytic lesions in the

bone structures, and further investigation is recommended for the primary. On CT of the entire abdomen, stage 2.3 nephropathy on the right, stage 3 on the left, and a large lytic lesion in the L5 vertebral corpus were detected in the kidneys. In the whole-body bone scintigraphy, focal osteoblastic activity was detected anterior to the right 2,4,6-9 and left 6,7,9 ribs, and osteoblastic activity increased in the L5 vertebral corpus, and the findings were evaluated in favor of metastasis. In the control tests, creatinine: 9.24, urea: 124, phosphorus: 10.4, albumin: 3.0, calcium: 15.9 (corrected: 16.7), Spot Urine Albumin Creatinine Ratio: >20 were found. Protein in 24-Hour Urine: 8170 mg/day was detected. CT guided bone biopsy was desired, but it was cancelled when a high risk was given for the procedure. As the patient had progressive renal dysfunction and acute hypercalcemia, a temporary hemodialysis catheter was inserted and renal replacement therapy was started, and serum calcium was brought back to normal. MM was suspected in the aetiology, and protein electrophoresis was sent in serum and urine, and multiple small lytic lesions were seen in the calvarium in the cranial plain radiographs. The patient was referred to hematology for the verification and treatment of MM. When the patient was called for follow-up, it was learned that as a result of a bone marrow biopsy, he was diagnosed with MM and received Bortezomib, Cyclophosphamide, Dexamethasone, Mesna chemotherapy. Renal replacement therapy was continued by inserting a permanent hemodialysis catheter. The patient is currently followed up in the outpatient clinics. As summary, during the course of MM, weakness, tiredness, bone pain, anaemia, electrolyte disorders, especially hypercalcemia, kidney failure, neuropathies, bone marrow disorders, hepatosplenomegaly can be seen. In our case, MM was detected in the investigations due to bone lesions found in the examinations for non-specific complaints rather than common symptoms. In conclusion, even though bone lesions that are found incidentally in laboratory and imaging examinations performed for routine control purposes do not yet cause typical symptoms, their aetiology should be investigated and it should be considered that MM may be the first cause in the aetiology.

Key Words: Hematologic malignancy, molecularly targeted therapy, Multiple Myeloma, plasma cell dyscrasia.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pandemide Artan Antibiyotik Kullanımı

Dr. Gonca Fidan¹

¹Gülhane Eğitim Araştırma Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları Kliniği

Özet

Giriş: Antibiyotik direnci dünya çapında bir halk sağlığı problemidir. Biz bu çalışmayla özellikle pandemiyle direnç gelişimine sebep olacak antibiyotik kullanımına dikkat çekmek istedik. **Yöntem:** Bu tek merkezli retrospektif çalışmada 15 mart -15 mayıs 2019 tarihlerinde yatan 184 Covid-19 hastasının verileri incelendi. 184 hastanın 119'u Covid PCR pozitif, 65'i radyolojik olarak uyumlu hastalardı. Hastaların antibiyotik kullanımı ve hangi antibiyotik kullandığı irdelendi.

Bulgular: Çalışmaya alınan 184 hastanın 110'u erkek, 74'ü kadındı. Ayrıca hastaların 61'i yoğun bakım ünitesinde(ybü) takipliydi. Hiçbir antibiyotik kullanmayan hasta sayısı 12(%7) idi. En çok kullanılan antibiyotik ise immunmodulator etkisi olduğu düşünülen azitromisin(n=145,%79). İntravenöz(iv) en sık kullanılan antibiyotikler ise beta-laktam beta-laktamaz inhibitörleri (inh)(n=75,%41) ve glikopeptidlerdi(n=75,%41). Sonrasında en sık kullanılan antibiyotikler ise karbapenemler(n=42,%23), 3.kuşak sefalosporinler (n=33,%18), kinolonlar (n=15,%8) ve diğer antibiyotiklerdi(n=13,%7). 184 hastanın 43'ü (%23) iv antibiyotik kullanmıyordu. Tek bir antibiyotik kullanan 58 (%32), 2 farklı antibiyotik kullanan 42(%23), 3 antibiyotik kullanan 33(%18), 4 ve üzeri kullanan ise 8(%4) hasta mevcuttu. Ybü'de yatan 61 hastanın en sık kullandığı antibiyotik glikopeptidlerdi(n=49,%80). 2. sık kullanılan ise beta-laktam beta-laktamaz inh.(n=38,%62), sonrasında ise karbapenemler (n=30,%49) ve 3.kuşak sefalosporinler (n=11,%18) kullanılmıştı. Kadın hastaların %78'i (n=58), erkeklerin %76'sı (n=83) iv antibiyotik almıştı. Hastaların ortalama iv antibiyotik kullanım süresi 11,1 gündü.

Tartışma: Çalışmamızda servis ve özellikle ybü'deki hastalarda antibiyotik kullanımının oldukça yüksekti. Aşılarda olmadığı dönemde akciğer tutulumlu hastalarda ampirik antibiyotik kullanımında artış olmuştur. Bulaş riski nedeniyle hastalardan solunum yolu vb. kültür materyallerini almakta çekinceler olması da ampirik kullanımı artırmıştır. Bizim çalışmamızda salgın başında antiviral ve immunmodulator etkisi nedeniyle azitromisin en sık kullanılan antibiyotiktir. Glikopeptidlerden teikoplanin; replikasyonda azalma yaptığını gösteren çalışmalar nedeniyle o dönemde en sık kullanılmıştır. Ancak pandemi devamında artık antibakteriyel etki dışında antiviral etkinlik için antibiyotik kullanım sıklığı azalmıştır. Kinolonlar son dönemde daha sık kullanılsa da bizim çalışmamızda kullanımı sınırlı kalmıştır. Sonuç olarak çalışmamızla antibiyotiklerin kullanım sıklığına dikkat çekmek; pandemi sonrasında bu direnç sorununun daha da artması riskinin bulunduğunu göstermek istedik.

Anahtar Kelimeler: Antibiyotik Direnci, Covid-19 Tedavisi

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Patellar Retinakulumda Meydana Gelen Defekt Yoluyla Cilt Altına Uzanan İnfrapatellar Gangliyon Kisti: Vaka Takdimi

Fatih Çankal^{1,2}

1 Ankara Medipol Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, Ankara
2 Visart Tıbbi Görüntüleme Müessesesi, Radyoloji Bölümü, Ankara

Özet

Giriş-Amaç: Diz ekleminde kistik yapılar yaygındır ve çoğu popliteal fossa çevresinde görülür. Gangliyon kisti etiyojisi bilinmeyen, tümör benzeri bir lezyondur. Diz ekleminde gangliyon kistleri nadirdir. Bu kistlere genellikle manyetik rezonans görüntülemeye (MRG) veya artroskopik muayenede tesadüfi bulgular olarak rastlanır.

Dizin lateral retinakulumu belirgin bir anatomik yapı olmayıp eklemin anterolateral yüzünde çeşitli fasiyal tabakalardan oluşur ve defekt içerebilir.

Dizdeki gangliyon kistlerinin çok azı infrapatellar yağ yastıkçığından kaynaklanır. İnfrapatellar yağ yastığından kaynaklanan gangliyon kistlerinin diz ekleminin ön tarafında ele gelen kitle şeklinde belirti verebildiği daha önce bildirilmiştir.

Vaka Takdimi: 45 yaşında sağlıklı, daha öncesinde dizinde veya başka bir ekleminde herhangi bir şikayeti nedeniyle sağlık merkezine başvurusu olmamış, 5 yıl öncesine dek amatör olarak lisanslı futbol oynamış erkek hastamız yere ani ve sert basma sonucu dizden gelen yırtılma sesiyle birlikte birden ortaya çıkan şişlik şikayetiyle bir hafta önce ortopedi servisine başvurmuş. Olay anında ve sonrasında ağrı olmamış. Muayene bulgusu sonucu meniskopati ve bursit ön tanısıyla MR istenmiş.

Çekilen diz MR ve US'de lateral patellar retinakulumda defekt / yırtık, infrapatellar gangliyon kisti ve kistik yapının retinakulumdaki defekti yoluyla cilt altına uzanımı saptandı.

Tartışma: Diz ekleminde gangliyon kisti ilk olarak 1924 yılında bildirilmiştir. Diz ekleminde gangliyon kistleri nadir olup %0,2-1 civarında rastlanır. Bu kistler çapraz bağlardan, menisküslerden, popliteal tendonan, infrapatellar yağ yastığından veya subkondral kemik kistlerinden kaynaklanabilir. Ayırıcı tanısında lipom, sinovyal miksom, meniskal veya parameniskal kist, sinovyal kistler, pigment villo nodüler sinovit, sinovyal hemanjiyom, anevrizma, sinovyal sarkom ve sinovyal kondromatozis gibi patolojiler bulunmaktadır.

Diz eklemi çevresindeki kistik lezyonlar radyolojik incelemelerde kolaylıkla görüntülenebilmektedir.

İnfrapatellar gangliyon kistlerinin cilt altına uzanımı hakkında literatürde yalnızca üç vakaya rastladık. Sunduğumuz vaka literatürdeki nadir örneklerden biridir.

Sonuç: Diz ekleminde izlenen gangliyon kistleri kaynaklandığı lokalizasyon dışında da bulgu verebilir. Özellikle patellar retinakulum defektleri ve infrapatellar yağ yastıkçığından kaynaklanan patolojilerin, cilt altı yağ dokusu ile ilişkisinin MRG raporlarında ayrıntılı olarak açıklanması girişim esnasında ortopedistlere katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: İnfrapatellar gangliyon kisti, lateral patellar retinakulum

Infrapatellar Ganglion Cyst Extending Under The Skin Through A Defect in The Patellar Retinaculum: A Case Report

Abstract

Introduction: Cystic structures are common in the knee joint and most occur around the popliteal fossa. Ganglion cyst is a tumor-like lesion of unknown etiology. Ganglion cysts in the knee joint are rare. These cysts are usually encountered as incidental findings on magnetic resonance imaging (MRI) or arthroscopic examination.

The lateral retinaculum of the knee is not a distinctive anatomical structure, but consists of several fascial layers on the anterolateral aspect of the joint and may contain defects.

Few ganglion cysts in the knee arise from the infrapatellar fat pad. It has been previously reported that ganglion cysts originating from the infrapatellar fat pad may present as a palpable mass in the anterior aspect of the knee joint.

Case Report: A 45-year-old healthy male patient, who had not applied to the health center due to any complaints in his knee or any other joint before, and played amateur licensed football until 5 years ago, complained of swelling that appeared suddenly with a tearing sound coming from the knee as a result of sudden and hard pressing on the ground. He applied to the orthopedic service. There was no pain during or after the event. As a result of the examination findings, MRI was requested with the preliminary diagnosis of meniscopathy and bursitis.

MRI and US of the knee revealed a defect/tear in the lateral patellar retinaculum, an infrapatellar ganglion cyst, and the extension of the cystic structure to the subcutaneous tissue through the retinaculum defect.

Discussion: Ganglion cyst of the knee joint was first reported in 1924. Ganglion cysts in the knee joint are rare and occur in 0.2-1%. These cysts may arise from cruciate ligaments, menisci, popliteal tendon, infrapatellar fat pad, or subchondral bone cysts. Its differential diagnosis includes pathologies such as lipoma, synovial myxoma, meniscal or parameniscal cyst, synovial cysts, pigmented villonodular synovitis, synovial hemangioma, aneurysm, synovial sarcoma, and synovial chondromatosis.

Cystic lesions around the knee joint can be easily visualized in radiological examinations.

We found only three cases in the literature about the extension of infrapatellar ganglion cysts under the skin. The case we present is one of the rare examples in the literature.

Conclusion: Ganglion cysts observed in the knee joint may also present findings other than the localization of origin. Explanation of the relationship between patellar retinaculum defects and pathologies arising from the infrapatellar fat pad, and the subcutaneous fat tissue in detail in MRI reports will contribute to orthopedists during the intervention.

Keywords: Infrapatellar ganglion cyst, lateral patellar retinaculum

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid-19 Pandemisi Döneminde, İstanbul Anadolu Yakası 112 Acil Sağlık Hizmetlerinde Çalışan Sağlık Personelinin, Covid-19 Korkusu, İş Yaşam Dengesi ve Tükenmişlikleri Arasındaki İlişkinin Araştırılması

Ma Abdül Samet Demirtuğ¹, Prof. Dr. Meltem Gürsu¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi

*Corresponding author: Abdül Samet Demirtuğ

Özet

Amaç: Çalışmanın amacı sağlık çalışanlarının demografik özelliklerinin ve pandemi döneminde değişen çalışma şartlarının Covid-19 korkusu, tükenmişlik derecesi ve iş yaşam dengesiyle ilişkisini tespit etmektir.

Metot: Araştırma, İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü 112 Acil Sağlık Hizmetleri Anadolu Bölgesinde 01.07.2021–30.12.2021 tarihleri arasında, pandemiye aktif olarak görev yapan 112 Acil Sağlık Hizmetleri Anadolu Bölgesi çalışanlarının katılımıyla yapılmıştır. Demografik özellikler, iş ve yaşam değişkenleri kaydedilmiş; genel tükenmişlik dereceleri, sosyal yaşam analizi ve Covid-19 korkusunun değerlendirilmesi için sırasıyla ‘Maslach tükenmişlik ölçeği’, ‘iş-yaşam dengesi ölçeği’ ve ‘Covid-19 korku ölçeği’ uygulanmıştır.

Bulgular: Çalışmaya 415 katılımcı dahil edildi (Yaş: 29.49±6.59 yıl). Demografik veriler Tablo-1’de sunulmuştur. Meslekte çalışma yılları 7.55±6.52 yıl, haftalık çalışma süresi 49.49±10.08 saat, aylık çalışma süresi 183.27±32.39 saat, aylık nöbet sayıları ise 7.64±3.42 idi. Pandemi sürecinde, katılımcıların 27.00±127.00 gün karantinada kaldıkları, 4.79±6.32 kez PCR testi yaptırdıkları, %53.3’nün ailesinden ayrı yaşadığı bir dönem olduğu görüldü. %97.1’i pandemi sürecinde iş yüklerinin arttığını, %68.4’ü mesleklerini severek yaptıklarını ve %60.5’i birimlerinden memnun olduklarını belirttiler. Katılımcıların %94.5’ine en az bir kez PCR testi yapıldığı ve %47.5’inin Covid-19 (%30.5 hafif, %49.5 orta, %20.0 ağır seyir) geçirdiği görüldü.

Covid-19 korku düzeyi kadınlarda ve evlilerde daha yüksek; genel tükenmişlik derecesi ailesinde ayrı yaşamak zorunda kalanlarda, iş yükünün arttığını düşünenlerde, Covid-19 geçirenlerde daha yüksek; iş-yaşam uyumu skoru aileden ayrı yaşayanlarda, iş yükünün arttığını düşünenlerde daha düşük olduğu tespit edilmiştir. Pandemiye artan iş yükü varlığında ve kadınlarda iş-yaşam dengesi ölçeğinin alt boyutlarından ‘yaşamın işten ibaret olması’ kavramı daha sık görülmüştür. Artan iş yükünün hem iş yaşam dengesizliğine hem de genel tükenmişlik seviyesine olumsuz yönde etki ettiği tespit edilmiştir. Hekimlerde ‘yaşamı ihmal etme’ kavramının daha sık olduğu görülmüştür. Tükenmişlik derecesinin kendine zaman ayırma, yaşamı ihmal etme ve Covid-19 korkusu boyutları ile istatistiksel olarak anlamlı düzeylerde ilişkili olduğu tespit edilmiştir (Tablo-2).

Sonuç: Sağlık çalışanlarının sosyal yaşamlarının düzenlenmesi ve Covid-19 korkusunu gidermeye yönelik önlemler tükenmişlik sendromu gelişmesini önleyebilir.

Anahtar Kelimeler: Tükenmişlik, Covid-19 Korkusu, İş-yaşam Dengesi, pandemi

Tablo-1: Katılımcıların Demografik Özellikleri

		N	%
Meslek	Paramedik	188	%45,3
	Acil Tıp teknisyeni	118	%28,4
	Hemşire	31	7,5%
	Doktor	40	9,6%
	Şöfor	38	9,2%
Cinsiyet	Erkek	216	52,0%
	Kadın	199	48,0%
Eğitim düzeyi	Önlisans	249	60,0%
	Lisans	125	30,1%
	Lisansüstü	41	9,9%
Medeni hal	Evli	189	45,5%
	Bekar	226	54,5%
Kiminle Yaşıyor	Anne-baba-kardeş	71	17,1%
	Eş ve çocuklar	187	45,1%
	Ev arkadaşı	67	16,1%
	Yalnız	90	21,7%

Tablo-2: Boyutlar Arasındaki İlişkilerin İncelemesi

Bağımlı Değişken	Bağımsız Değişkenler			F Model	R²
	Kendine Zaman Ayırma	Yaşamı İhmal etme	Covid korkusu		
	(β)	(β)	(β)		
Genel Tükenmişlik (Y)	-0.44	-0.22	0.15	F=91.68	0.63
	t=-9.29	t=-4.51	t=-3.71, p=0.01	(p=0.01)	
	p=0.01	p=0.01			

**Fiziksel Olarak Aktif Bireylerde, Kas Yorgunluğu Sonrası Kızılötesi Termografi ile
Gövde Performansı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi**

P.H.c. Canc. Ozan Bahadır Türkmen¹, Assoc. Prof. Dr. Seher Özyürek², Prof. Dr. Arzu Genç²

¹Bandırma Onyedü Eylül Üniversitesi

²Dokuz Eylül Üniversitesi

*Corresponding author: Ozan Bahadır Türkmen

Özet

Giriş: Kas yorgunluğu, kas aktivitesinden kaynaklanan ve dinlenme ile son bulan, bir kasın kuvvet ya da güç üretme kapasitesindeki aşamalı kayıptır. Kas yorgunluğu, kas kuvvetini, reaksiyon süresini, dengeyi ve performansı etkileyen önemli bir faktördür. Kas yorgunluğu, bölgesel olarak ele alındığında gövde kas yorgunluğunun denge ya da performans üzerindeki etkileri çalışmalarda gövde kas yorgunluğu arttıkça gövdenin performansının azaldığı, postüral kontrol, gövde propriosepsiyon ve dengesinin bozulduğu saptanmıştır. Gövde kas yorgunluğu ile gövde deri sıcaklığı ve performansını inceleyen çalışmalar yetersizdir. Çalışmamız bu değişkenleri inceleyen ilk çalışmadır.

Amaç: Fiziksel olarak aktif bireylerde, kas yorgunluğu sonrası kızılötesi termografi ile gövde performansı arasındaki ilişkinin incelemektir. **Yöntem:** Çalışmaya haftada en az gün, günde en az 30 dakika düzenli egzersiz yapan 23 erkek birey alındı. Core endurans testleri ile sonlandırma ölçütü BORG'a göre 8 ve üzeri olacak şekilde gövde yorgunluk protokolü uygulandı. Gövde performansı plank testi ile değerlendirildi. Gövde bölgesi abdominal ve sırt bölgesi olacak şekilde bölünerek deri sıcaklığı termal kamera ile değerlendirildi.

Bulgular: Akut gövde kas yorgunluğu, gövde performansını azalttığı bulundu ($p<0,05$). Gövde yorgunluk protokolü uygulaması öncesi ve sonrası, deri yüzey sıcaklıklarında ortalama olarak abdominal bölge 1,44 °C, sırt bölgesi 1,48 °C azaldığı bulundu. Ortalama abdominal ve sırt deri sıcaklığı ile performans arasında bir ilişki gözlenmedi ($r <0.2$, $p>0.05$).

Sonuç: Çalışmamızın sonuçlarına göre; akut gövde yorgunluğu abdominal ve sırt deri sıcaklığını azaltırken gövde performansını olumsuz yönde etkilemektedir. Gövde deri sıcaklığı, gövde performansı ile korelasyon göstermedi.

Anahtar Kelimeler: Kas Yorgunluğu, Denge, Performans, Deri Sıcaklığı, Kızılötesi Termografi

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Multipl Sklerozlu Bireylerde Göz Ardı Edilen Bir Konu: Solunum Problemleri

P.H.d. Cand. Melike Sümeyye Özen¹

¹Bandırma Onyedü Eylül Üniversitesi

Özet

Giriş: Multipl Skleroz (MS); merkezi sinir sisteminin kronik ve inflamatuvar bir hastalığıdır. MS'li bireylerde karşılaştığımız bulgu ve belirtiler merkezi sinir sistemindeki lezyonun yeri ve boyutuna bağlı olarak değişmekte ve kişiden kişiye farklılık göstermektedir. Kas kuvveti kayıpları, mobilite bozuklukları, spastisite, yorgunluk, ağrı, duyuşal bozukluklar, ataksi, görme bozuklukları, kognitif problemler, mesane-barsak problemleri, solunum problemleri, konuşma ve yutma bozuklukları MS hastalarında sık görülen bulgu ve belirtilerdendir.

Amaç: Çalışmanın amacı MS'li bireylerde meydana gelen solunum problemlerini incelemektir.

Yöntem: Çalışma Science Direct, Web of Science, Pubmed ve Medline veri tabanlarında literatür taranarak derleme yöntemi ile yapılmıştır.

Bulgular: MS'li bireylerde solunum fonksiyon bozukluğuna neden olan faktörler arasında; solunum kaslarının zayıflığı, bulbar disfonksiyon ve anormal solunum kontrolü yer almaktadır. Solunum fonksiyon bozuklukları hastalığın şiddetiyle ve hastanın fonksiyonel kapasitesiyle ilişkilidir. MS'te özellikle ekspiratuvar kas kuvveti, inspiratuvar kas kuvvetinden daha erken kötüleşmektedir. Solunum kaslarının aktivasyonunun bozulması, mobilitenin sürdürülebilmesi için gerekli olan spinal stabilitede azalmaya yol açabilmektedir. Böylece bireylerin mobiliteleri azalmakta ve günlük yaşam aktivitelerine katılımları olumsuz yönde etkilenmektedir. Ciddi paraparezisi olan hastalarda belirgin ekspiratuvar güçsüzlük gelişmekte ve üst ekstremitelerde güçsüzlüğü ile bu sorun artmaktadır. Ekspiratuvar kaslardaki güçsüzlük şiddeti arttıkça, öksürük etkinliği azalmakta ve bronşial hijyenin sağlanması zorlaşmaktadır. Bu durum MS hastaları için en yaygın morbidite ve mortalite nedenidir. Hastalığın terminal evrelerinde aspirasyon pnömonisi, atelektazi veya akut solunum yetmezliği gibi solunum komplikasyonları önemli ölçüde mortaliteye neden olmaktadır.

Sonuç: MS'li bireylerde sağlıklı bireylere göre solunum fonksiyonları ve solunum kas kuvveti azalmaktadır. Solunum parametrelerinin MS'li bireylerde erken değerlendirilmesi, daha sonra ortaya çıkabilecek solunum komplikasyonlarının önlenmesini sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Multipl Skleroz, Solunum Fonksiyonları, Solunum Kas Kuvveti

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nörolojik Rehabilitasyonda Yenilikçi Bir Yaklaşım: Aksiyon Gözlem Terapisi

P.H.d. Cand. Melike Sümeyye Özen¹

¹Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi

Özet

Giriş: Nörolojik rehabilitasyon, sinir sisteminde meydana gelen sorunlara bağlı olarak hareket bozukluklarını iyileştirmeyi, semptomlarını azaltmayı, yaşam kalitesini artırmayı ve hastayı en üst seviyede bağımsızlık düzeyine ulaştırmayı amaçlayan bir rehabilitasyon tedavisi türüdür. Nörolojik rehabilitasyonda konvansiyonel egzersizler, yürüme eğitimi, aerobik eğitim, dirençli eğitim, kombine eğitim, sanal gerçeklik eğitimi ve robotik tedavi gibi birçok yaklaşım bulunmaktadır. Bu yaklaşımların dışında diğer yöntemlere göre daha yeni ve nörofizyolojik olarak iyi temellendirilmiş olan aksiyon gözlem terapisi de kullanılmaktadır.

Amaç: Çalışmanın amacı nörolojik rehabilitasyonda kullanılan aksiyon gözlem terapisini incelemektir.

Yöntem: Çalışma Science Direct, Web of Science, Pubmed ve Medline veri tabanlarında literatür taranarak derleme yöntemi ile yapılmıştır.

Bulgular: Aksiyon gözlemi, başkası tarafından gerçekleştirilen bir eylemi izlemekten oluşur. Aksiyon gözleminin beyinde aynı eylemlerin fiilen yürütülmesi için kullanılan aynı sinir yapılarını harekete geçirdiği kabul edilmektedir. Literatür incelendiğinde aksiyon gözlem terapisinin kullanıldığı İnme hastalarında 19, Parkinson hastalarında 5 ve Multipl Skleroz hastalarında 1 çalışmaya rastlanmıştır. Çalışmalarda müdahale süresi 8 gün ila 12 hafta arasında değişmekte olup, en yaygın süre 4 haftadır. Tedavinin sıklığı, haftada 2 ila 7 gün arasında değişmekte olup, en yaygın sıklık 5 gündür. Seans süresi ise 10 dakika ila 60 dakika arasında değişmekte olup, en yaygın süre 30 dakika olarak belirtilmiştir.

Sonuç: İnsanlarda aksiyon gözlemi sırasında motor korteksin uyarılabilirliği artar. Bu etki, gözlemlenen eylemler tanıdık olduğunda ve gözlemcilerin motor hafızasına ait olduğunda maksimumdur. Gözlem ve eylemi birbirine bağlayan bu mekanizmanın, başkalarının eylemlerini anlamamızın temelini oluşturduğu öne sürülmüştür. Bu fikirden hareketle, aksiyon gözlemi terapisinin motor öğrenmeyi kolaylaştırabileceği geniş çapta kanıtlanmıştır. Bu nedenle nörolojik hasta popülasyonlarının tedavisinde yer alması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Nörolojik Rehabilitasyon, İnme, Multipl Skleroz, Parkinson, Aksiyon Gözlem Terapisi

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Odyolojide Terminoloji Dersinde Uygulanan Öğrenme Modellerinin Değerlendirilmesi

Dr. Eylem Saraç Kaya¹, Prof. Dr. Songül Aksoy¹

¹Lokman Hekim Üniversitesi

*Corresponding author: Eylem Saraç Kaya

Özet

Odyolojide Terminoloji dersi, Odyolojide Bölümü lisans eğitimi kapsamında 1. sınıf öğrencilerine verilen seçmeli bir derstir. Bu dersin amacı; öğrencilerin odyolojik test, tanılama ve takip sürecinde terminolojiyi yerinde ve doğru kullanma becerilerini geliştirmektir. Ders içeriğinde; Odyolojiye özel anatomik ve fizyolojik terimler, Odyolojide kullanılan testlere ve tanılamaya özel terimler, Odyolojide rehabilitasyona özel terimler ve araştırma planlama terminojisi konularına ilave olarak, öğrencinin öğrenmeye aktif olarak katılımının hedeflendiği “ödev sunumları” içeriği yer almaktadır. Bu çalışmada, Odyolojide Terminoloji dersini alan öğrencilerden, ilk dersten itibaren dönem boyunca öğrendikleri terimlerden oluşan bir “bulmaca ödevi” hazırlamaları ve derste ödevi sunmaları istenmiştir. Dönem sonunda, gönüllülük ilkesine bağlı kalarak, öğrencilerden bulmaca ödevine karşı tutumlarını ve ödevin ders başarısını ölçen bir anket çalışmasına katılmaları istenmiştir. Google formlar ile hazırlanan anket ile bireylerin bu derse karşı duydukları ilgi düzeyi, bu dersin diğer derslere katkısı, öğrenilen terimlerin bu ödev sayesinde pekiştirilme düzeyi, ödevi hazırlama ve sunmaya yönelik tutumları ve ödevin ders başarısına katkısı ölçülmüştür. Toplam 10 soruya verilen cevaplar Beşli Likert Tipi Ölçek ile değerlendirilmiştir (1-Kesinlikle katılmıyorum, 2-Katılmıyorum, 3-Kararsızım, 4- Katılıyorum, 5- Kesinlikle katılıyorum). Çalışmaya davet edilen 13 kişilik sınıftan, 12 gönüllü birey katılmıştır. Bireylerin her bir soruya verdiği cevabın ortalaması ve standart sapması hesaplanmıştır. Elde edilen ortalama sonuçlara göre; bireyler, bulmaca ödevinin ders başarısına olumlu katkısı olduğunu düşünmektedir. Buna ilave olarak; bireyler ödevi hazırlama, sunma ve ödev aktivitelerine katılmaya yönelik sorumlulukların öğretici olduğunu düşünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Odyoloji, Terminoloji, Öğrenme, Ders Başarısı

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Otizm Spektrum Bozukluğu Olan Olgunun Dil Değerlendirme Bulguları ve Terapi Sonuçları

Dr. Ayşe İlayda Mutlu¹, Dr. Şadiye Bacık Tıranc²

¹Lokman Hekim Üniversitesi

²Gazi Üniversitesi

Özet

Amaç: Otizm spektrum bozukluğu, 36 aydan daha erken başlayan, sosyal etkileşim ve iletişim problemleri, sınırlı ilgi alanları ve tekrarlayan davranışlar ile karakterize, yaşam boyu devam eden nörogelişimsel bir bozukluk olarak tanımlanır. Bu çalışmanın amacı; Otizm spektrum bozukluğu olan bir olgunun dil değerlendirme ve terapi bulgularının paylaşılmasıdır.

Yöntem: Gelişimsel dil gecikmesi şikâyeti ile merkezimize başvuran 28 aylık otizm spektrum bozukluğu olan olgunun TEDİL, CARS, TİGE testleri ve doğal gözlem yöntemi ile değerlendirilmesi yapılmıştır. Değerlendirme sonucuna göre; olguda söz öncesi iletişim becerilerinden, göz teması, oturma davranışı, dikkat ve tek basamaklı basit yönergeleri yerine getirme, alıcı ve ifade edici dil becerilerinin geliştirilmesi gerektiği tespit edilmiştir. Haftada 2 seans dil ve konuşma terapisi, 2 seans bilişsel terapi ve 1 seansta duyu bütünleme terapisi olacak şekilde eğitim süreci başlamıştır. Dil ve konuşma terapi seanslarında doğal dil öğretimi yöntemleri kullanılarak hem aileye eğitim ve danışmanlık verilmiş hem de çocukla söz öncesi iletişim becerileri, oyun becerileri, kavram bilgisi, alıcı dil ve ifade edici dil becerileri desteklenmiştir.

Bulgular: Olgunun değerlendirme bulguları incelendiğinde ilk değerlendirme sonuçları ile son değerlendirme sonuçları arasında önemli derecede farklılıklar meydana gelmiştir. TEDİL puanı (Alıcı dil standart puan 76, 101'e, ifade edici dil standart puanı 70'ten 97'ye yükselmiştir.) CARS (ham puanı 41'den 33,5'a gerilemiş), TİGE' ye göre kullandığı farklı kategorilerdeki sözcük sayısı başlangıçta 14 iken son değerlendirmede 106'ya yükselmiştir.

Sonuç: Olguda dil, konuşma, bilişsel ve sosyal iletişim becerileri alanlarında eksiklikler tespit edilmiş olup, terapi programı hazırlanmıştır. Haftada 5 kez 40 dk. oturumlar şeklinde 10 ay boyunca toplamda 200 terapi seansı almıştır. İlk değerlendirme ve son değerlendirme bulguları arasında ciddi farklılıkları olduğu gözlemlenmiştir. Terapiden sonra OSB semptomlarının şiddetliden hafif düzeye gerilediği ve dil becerilerinin söz öncesi dönemden sözcük dönemine geçtiği gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Otizm Spektrum Bozukluğu, Dil Gecikmesi, Dil Müdahalesi

Language Evaluation Findings and Therapy Results of the Case With Autism Spectrum Disorder

Abstract

Aim: Autism spectrum disorder is defined as a lifelong neurodevelopmental disorder that begins earlier than 36 months and is characterized by social interaction and communication problems, limited interests, and repetitive behaviors. The aim of this study is the sharing of language assessment and therapy findings of a case with autism spectrum disorder.

Method: The 28-month-old patient with autism spectrum disorder who applied to our center with the complaint of developmental language delay was evaluated using TEDiL, CARS, TIGE tests and natural observation method. According to the evaluation result; In this case, it was determined that eye contact, sitting behavior, attention and fulfilling simple one-step instructions, receptive and expressive language skills should be developed from pre-verbal communication skills. The training process started with 2 sessions of speech and language therapy, 2 sessions of cognitive therapy and 1 session of sensory integration therapy per week. In language and speech therapy sessions, both education and counseling were provided to the family by using natural language teaching methods, and pre-verbal communication skills, play skills, concept knowledge, receptive language and expressive language skills were supported with the child.

Results: When the evaluation findings of the case were examined, there were significant differences between the results of the first evaluation and the results of the final evaluation.

Conclusion: In the case, deficiencies in language, speech, cognitive and social communication skills were detected, and a therapy program was prepared. 40 minutes 5 times a week. It is applied a total of 200 therapy sessions over 10 months. It has been observed that there are serious differences between the findings of the initial evaluation and the final evaluation. It was observed that ASD symptoms regressed from severe to mild after therapy, and language skills transitioned from preverbal to lexical stage.

Keywords: Autism Spectrum Disorder, Language Delay, Language Intervention

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sağlıklı Genç Yetişkinlerde Demografik Özellikler İle Rektus Femoris Kas Aktivitesi ve Kas Performansı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

**Ph. D. Cand. Şafak Yiğit^{1,2}, Ph. D. Cand. Damla Korkmaz Dayıcan^{1,3},
Ph. D. Cand. Gülsena Utku Umut^{1,4}, Ph. D. Cand. Büşra Ülker Ekşi^{1,5},
Ph. D. Cand. Burçin Özyürek⁶, Ph. D. Cand. Emir Yılmaz¹, Assoc. Prof. Dr. Buket Akıncı⁷**

¹Biruni Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı

²Altınbaş Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Fizyoterapi Programı

³Biruni Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

⁴Haliç Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon (İngilizce) Bölümü

⁵İstanbul Galata Üniversitesi Meslek Yüksekokulu Terapi ve Rehabilitasyon Bölümü Fizyoterapi Programı

⁶Yeditepe Üniversitesi Hastanesi Bağdat Caddesi Polikliniği Pelvik Taban Merkezi

⁷Biruni Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon (İngilizce) Bölümü

Özet

Giriş: Quadriceps kas grubunun bir parçası olan rektus femoris kasının aktivitesi ve performansı, başlıca yürüme olmak üzere birçok günlük yaşam aktivitesinin ve sportif aktivitelerin sürdürülmesi için önemlidir. Yaş, vücut kütle indeksi (VKİ) ve cinsiyet gibi demografik özellikler kas aktivitesi ve kas performansını etkileyebilmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, sağlıklı genç yetişkinlerde demografik özellikler ile rektus femoris kas aktivitesi ve performansı arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmaya 18-25 (ort=22,0±2 yıl) yaşları arası 24 sağlıklı genç yetişkin (16 K, 8 E) dahil edilmiştir. Olguların yaş, cinsiyet ve VKİ (ort=22,0±3,51 kg/m²) değerleri kaydedilmiştir. Kas performansı tek bacak squat testi ile ölçülmüştür. Olguların rektus femoris kasının aktivitesi, dinlenme sonrasında yüzeysel elektromiyografi cihazı (Neurotrac® Simplex (Verity Medical Ltd. Braishfield, UK)) ile değerlendirilmiştir. Üç tekrarlı 10 saniyelik gevşeme ve 10 saniyelik kasılma sırasındaki kas aktivitesinin ortalama, minimum, maksimum değerleri ve kasılmaya başlama süreleri kaydedilmiştir.

Bulgular: Kasılma sırasında rektus femoris kasının maksimum aktivitesi ile yaş arasında negatif yönde yüksek düzeyde ($r=-0.53$, $p<0.001$), VKİ ($r=0.50$, $p<0.001$) arasında ise pozitif yönde orta düzeyde istatistiksel açıdan anlamlı ilişki bulundu. Gevşeme sırasında rektus femoris kasının ortalama aktivitesi ile VKİ ($r=0.54$, $p<0.001$) arasında pozitif yönde yüksek düzeyde istatistiksel açıdan anlamlı ilişki olduğu görüldü. Rektus femoris kasının kasılma sırasındaki maksimum aktivitesi erkeklerde kadınlara göre daha yüksekti ($p=0.032$). Tek bacak squat performansı, rektus femoris kasının kasılma sırasındaki ortalama aktivitesi, gevşeme sırasındaki minimum aktivitesi ve kasılmaya başlama süresi ile demografik özellikler arasında ilişki bulunmadı ($p>0.05$).

Sonuç: Çalışmamızın sonuçları VKİ'deki artışın rektus femoris kasının kasılma sırasındaki maksimum aktivitesi ve gevşeme sırasındaki ortalama aktivitesindeki artışla ilişkili olduğunu göstermektedir. Ayrıca yaşlanma ile rektus femoris kasının kasılma sırasında maksimum aktivitesinin azalabileceği ve erkek katılımcılarda rektus femoris kası maksimum aktivitesinin kadınlara göre daha fazla olduğu gözlenmiştir. Gelecek çalışmalarda farklı yaş grubundaki olgular için, yağ ve kas oranı göz önünde bulundurularak rektus femoris kasının gevşeme ve kasılma esnasındaki performansının incelenmesi gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Rektus Femoris, Kas Aktivitesi, Kas Performansı, Tek Bacak Squat, VKİ

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Psikiyatri Hemşirelerinin Mental Sağlığını Geliştirme Düzeylerinin İncelenmesi

Exp. Sümeyye Bilgihan¹, Asst. Prof. Dr. Ayşe Dost¹

¹İstanbul Medipol Üniversitesi

Özet

Hemşireler sağlık bakımı veren meslekler arasında iş ortamından kaynaklanan stresörler yönünden en riskli gruptur. Hemşireler yoğun olarak iş stresi yaşamakta, iş ortamında psikolojik şiddetle karşı karşıya kalmakta, ikincil travmatik stres ve tükenmişlik yaşamaktadırlar. Hemşirelerin yaşadıkları bu sıkıntılar fiziksel, ruhsal ve sosyal sağlıklarını olumsuz etkilemektedir. Bu durum hemşirelerin dolaylı olarak da olsa travmatize olmasına neden olur. Özellikle de toplum tarafından damgalanan, kendilerini ifade etmekte zorluk yaşayan, travmatik hayat hikayeleri olan hastalarla çalışan, psikiyatri hemşireleri için dolaylı travma çok önem taşımaktadır. Bu nedenle hem psikiyatri hemşirelerinin ruhsal sağlıklarının korunması, güçlenmesi hem de travmatik deneyimleri olan kişilere uygun yaklaşımlarda bulunabilmeleri için dayanıklılıklarının ve yaratıcılıklarının geliştirilmesi gerekmektedir. Psikiyatri hemşirelerinde, psikiyatrik rahatsızlıkları veya zihinsel engelleri olan hastalara bakmanın zorlukları, çalışma koşulları, yönetsel destek yetersizlikleri strese yol açmaktadır. Stresin ise bireysel performans, hastalık ve işte verimliliği üzerinde etkisi olduğu kabul edilmektedir. Son zamanlarda, medyaya yansıyan haberlerde, dışarıda aramızda yaşayan psikiyatrik bozukluğu olan bireyler nedeniyle toplumumuz psikiyatri hastalarına yönelik damgalarını artırmaya ve olumsuz algı ve korku ifade etmeye başladı. Hal böyle iken psikiyatri hemşirelerinin üzerindeki stres artarak mental sağlıklarını kötü etkilenmiştir. Bu doğrultuda psikiyatri hemşirelerinin akut bakım, eğitim, kanıta dayalı araştırma ve politika geliştirebilmesi çok önemli ve gereklidir. Mental sağlık ya da psikolojik olarak iyilik hali, bireyin ilişki kurabilme, kurduğu ilişkileri devam ettirebilme, boş zamanlarını değerlendirme, eğitim, istihdam veya diğer seçenekler hakkında karar verme becerisi de dâhil olmak üzere tatmin edici bir yaşam sürdürme becerisinin ayrılmaz bir parçasıdır. Hemşirelerin mental sağlığının korunması ve güçlendirilmesi hem Türkiye’de hem tüm dünyada üzerinde itinayla durulması gereken bir konudur. Ancak uygulamaya koymaları sadece hemşirelerin istek ve gayretleri ile gerçekleşecektir. Hemşireler çoğu zaman bakım verdikleri bireylere kendilerini iyi hissetmeleri ve sağlıklarını korumaları için eğitim vermektedirler bu nedenle kendi mental sağlıklarını da korumaları ve güçlendirmeleri, verilen bakımın ve eğitimin niteliği açısından çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Psikiyatri Hemşireliği, Mental Sağlık, Mental Sağlığı Geliştirme, Hemşirelerin Mental Sağlığı.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Effect of Melatonin On Wound Healing

Assoc. Prof. Dr. Halil Aksoy¹

¹Marmara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

Özet

Wound healing has been on the agenda of mankind for centuries. Although progress has been made in this area, especially chronic wounds have been a subject that physicians and scientists have focused on and researched. Melatonin (N-acetyl-5-methoxytryptamine) is an indolamine with an amphiphilic feature that allows the molecule to enter any cell, compartment or body fluid and oxidize, apart from its receptor specificity, thanks to its two functional groups. Melatonin is synthesized and secreted from the bile and gastrointestinal tract, mainly from the pineal glands. . Antioxidant effect of melatonin; It can be examined under three main headings as direct antioxidant effect, antioxidant enzyme-mediated effect and prooxidant enzyme-mediated effect It has been reported that the pyrrole ring in the structure of melatonin is responsible for its direct-acting antioxidant effect. The importance of melatonin, the hormone of darkness, is understood more and more as research continues. Collagen production is the basic step that makes the extracellular matrix suitable for angiogenesis and tissue remodeling. Therefore, one of the commonly used methods to evaluate wound healing is to determine the wound collagen level. Therefore, one of the commonly used methods to evaluate wound healing is to determine the wound collagen level. In one study, exogenous melatonin was given to rats. As a result of the examination, it was observed that collagen accumulation and epithelization increased simultaneously in the incision wounds. More studies are needed on the effects of melatonin on wound healing. As a result, it is seen that there is no one-sided conclusion about the effect of melatonin on wound healing in the literature.

Anahtar Kelimeler: Wound Healing, Melatonin, Antioxidant

Oral Presentation / Sözlü Sunum

**Akdeniz Tarzı Beslenme Modelinin Egzersiz Performansı ve Laktat Eliminasyonu
Üzerine Etkisi**

**Ra. Gizem Helvacı¹, Prof. Dr. Aslı Uçar¹, Assoc. Prof. Dr. Mehmet Mesut Çelebi², Exp.
Haydar Çetinkaya³, Exp. Ayşe Zülal Gündüz³**

¹Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü

²Ankara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Spor Hekimliği Anabilim Dalı

³Bolu Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü

*Corresponding author: Gizem Helvacı

Özet

Akdeniz diyeti, çevre dostu ve sağlıklı bir diyet modelidir. Akdeniz diyetiyle; yüksek miktarda sebze, meyve, sert kabuklu meyveler ve zeytinyağı tüketilirken, orta miktarda balık ve tavuk eti tüketimi, düşük miktarda süt ürünleri, kırmızı et ve işlenmiş et tüketimi sağlanmaktadır. Akdeniz diyeti yüksek antiinflamatuvar ve antioksidan içeriğe sahiptir ve fiziksel performans avantajı sağlayabilecek birçok fizyolojik değişikliğe yol açar. Bu çalışma, akdeniz diyet kuralları çerçevesinde asit yükü düşük besinler kullanılarak planlanan 15 günlük bir menünün egzersiz performansı, laktat eliminasyonu, antropometrik ölçümler ve vücut kompozisyonu üzerine etkilerini incelemeyi amaçlamıştır. Çalışmaya 13-18 yaş arası kayaklı koşu yapan 15 profesyonel erkek sporcu dahil edildi ve 15 gün boyunca diyet müdahalesi uygulandı. Sporcu performansları dikey sıçrama testi, el kavrama kuvveti, 20 metre mekik koşusu testi ve Borg yorgunluk ölçeği uygulanarak değerlendirildi. Mekik koşusu testinden sonra (30 dakika boyunca her üç dakikada bir) parmaktan kan alındı ve laktat eliminasyon süresi hesaplandı. Diyet müdahalesi öncesi yapılan performans ve laktat ölçümleri, vücut analizi ve antropometrik ölçümler diyet müdahalesinden sonra tekrarlandı. Sonuçlara göre müdahale sonrası dikey sıçrama yüksekliği ve el kavrama kuvveti arttı($p<0.05$). Mekik koşusu testine ait test süresi, toplam mesafe, mekik sayısı ve maksimum oksijen tüketimi parametreleri arttı($p<0.05$). Müdahaleden sonra, mekik koşusu testinin birkaç kademesinde sporcuların algıladıkları yorgunluk puanları azaldı($p<0.05$). Laktat eliminasyon süresi ve sporcuların vücut kompozisyonu tekrarlanan ölçümlerde benzer bulundu($p>0.05$). Son ölçümlerde sporcuların boy uzunluğu artarken üst orta kol çevresi azaldı($p<0.05$). TÜBİTAK tarafından desteklenen bu çalışmanın sonuçları aerobik performans ve kuvvet artışı için akdeniz diyetinin güvenli ve uygulanabilir bir diyet yaklaşımını temsil edebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Akdeniz Diyeti, Egzersiz Performansı, Laktat

Effect of a Mediterranean-Style Diet On Exercise Performance and Lactate Elimination

Abstract

Mediterranean diet is an environmentally friendly and healthy diet model. While the Mediterranean diet offers a large amount of vegetables, fruits, nuts and olive oil to consumers, it provides a moderate amount of fish and chicken, a low quantity of dairy products, red meat and processed meat for them. The Mediterranean diet has high anti-inflammatory and antioxidant content and it causes many physiological changes that can provide physical performance advantage. This study aimed to examine the effects of a 15-day menu, which was planned using foods with low acid load within the framework of the Mediterranean diet rules, on exercise performance, lactate elimination, anthropometric measurements and body composition. 15 professional male athletes between the ages of 13-18 who were engaged in skiing running were included in the study and dietary intervention was applied for 15 days. Athlete performances were evaluated by applying the vertical jump test, hand grip strength, 20 meters shuttle run test and Borg Fatigue Scale. After the shuttle run test (every three minutes for 30 minutes), blood was drawn from the finger and lactate elimination time was calculated. Performance and lactate measurements, body analysis and anthropometric measurements made before dietary intervention were repeated after dietary intervention. According to the results, vertical jump height and hand grip strength increased after the intervention ($p < 0.05$). Test duration, total distance, number of shuttles and maximum oxygen consumption parameters of the shuttle run test increased ($p < 0.05$). After the intervention, the athletes' perceived fatigue scores decreased in several stages of the shuttle run test ($p < 0.05$). Lactate elimination time and athlete's body composition were similar in repeated measurements ($p > 0.05$). In the last measurements, while the height of the athletes increased, the upper middle arm circumference decreased ($p < 0.05$). The results of this study, supported by TÜBİTAK, show that the Mediterranean diet may represent a safe and feasible dietary approach for aerobic performance and strength increase.

Keywords: Mediterranean Diet, Exercise Performance, Lactate

Basketbol Hakemlerinin Genel Sağlık ve Duygusal Yeme Düzeylerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi

Osman Yetişkin¹, Asst. Prof. Dr. Gökhan Çetinkaya¹, Asst. Prof. Dr. Yusuf Soylu²

¹İstanbul Okan Üniversitesi

²Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

*Corresponding author: Osman Yetişkin

Özet

Bu araştırmanın temel amacı, Türkiye Basketbol Federasyonu tarafından düzenlenen resmî müsabakalarda faal olarak görev yapan basketbol hakemlerinin, genel sağlık durumlarının tespit edilmesi ve duygusal yeme düzeylerinin ortaya konulmasıdır. Araştırma genel tarama modelinde tasarlanmıştır. Araştırmanın evrenini, ülkemizde basketbol hakem lisansına sahip olan ve aktif bir şekilde hakemlik mesleğini icra eden kişiler oluşturmaktadır. Örneklem yöntemi olarak, olasılığa dayalı olmayan tekniklerden biri olan “kolayda örnekleme” kullanılmıştır. Çalışmaya 213’ü klasman hakemi, 166’sı il hakemi ve 31’i aday hakem olmak üzere toplamda 410 katılımcı gönüllü olarak dahil olmuştur. Veri toplama aracı olarak araştırmacıların geliştirdiği “Genel Bilgiler Formu”na ek olarak, daha önceden literatürde Türkçe geçerlilik ve güvenirlik çalışmaları yapılmış olan iki ölçek kullanılmıştır. Ölçeklerden biri Garaulet ve arkadaşları tarafından geliştirilen, on soru ve üç alt boyuttan oluşan “Duygusal Yeme Ölçeği”dir. İkinci ölçek ise, Goldberg ve Hiller tarafından geliştirilen “Genel Sağlık” ölçeğidir. Uygulamanın ardından elde edilen veriler SPSS 25.0 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Elde edilen bulguların yorumlanmasında anlamlılık düzeyi %95 güven aralığında ($p<0.05$) ele alınmıştır. Çalışmadan elde edilen belli başlı çıktılar şöyledir; Basketbol hakemlerinin genel sağlık düzeyleri ile cinsiyet, medeni durum ve hakemlik yılı değişkenleri arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmüştür ($p>0.05$). Hakemlik klasmanı, eğitim seviyesi, yaş ve haftalık antrenman saati değişkenleri açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$). Cinsiyet, medeni durum, hakemlik yılı, hakemlik klasmanı, eğitim düzeyi, yaş ve haftalık antrenman saati değişkenlerinde duygusal yeme ölçeğine göre anlamlı fark olduğu saptanmıştır ($p<0.05$). Sonuç olarak basketbol hakemlerinin genel sağlık durumlarının risk altında olabileceği ve duygusal yeme davranışlarının yüksek seviyede olduğu görülmüştür. Tespit edilen önemli sorunların bir ölçüde giderilebilmesine yönelik, nitelikli çözüm önerileri ortaya konulmasına çalışmıştır.

Anahtar Kelimeler: Basketbol Hakemleri, Genel Sağlık, Duygusal Yeme

Examination of Basketball Referee's Levels of General Health and Emotional Eating According to Some Variables

Abstract

The main purpose of this research is to determine the general health status and emotional eating levels of basketball referees who are actively working in official competitions organized by the Turkish Basketball Federation. The population of the research consists of people who have a basketball referee license in our country and who actively practice the profession of refereeing. As the sampling method, "convenience sampling", which is one of the non-probabilistic techniques, was used. A total of 410 participants, including 213 classification referees, 166 provincial referees and 31 candidate referees, voluntarily participated in the study. In addition to the "General Information Form" developed by the researchers as a data collection tool, two scales for which Turkish validity and reliability studies were previously conducted in the literature were used. One of the scales is the "Emotional Eating Scale" developed by Garaulet et al., consisting of ten questions and three sub-dimensions. The second scale is the "General Health" scale developed by Goldberg and Hiller. The main outputs obtained from the study are as follows; It was observed that there was no significant difference between the general health levels of basketball referees and the variables of gender, marital status and refereeing years ($p>0.05$). It was determined that there was a statistically significant difference between the groups in terms of referee classification, education level, age and weekly training hour variables ($p<0.05$). A significant difference was found in the variables of gender, marital status, refereeing year, refereeing classification, education level, age and weekly training hours compared to the emotional eating scale ($p<0.05$). As a result, it has been seen that the general health status of basketball referees may be at risk and their emotional eating behaviors are at a high level. It has tried to put forward qualified solution proposals in order to eliminate the important problems identified to a certain extent.

Keywords: Basketball Referees, General Health, Emotional Eating

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Binicilik Kulübü Tesis Çevresi Faktörlerinin Katılımcılarda Memnuniyet, Sadakat, Davranışsal Niyet ve Ağızdan Ağıza İletişim Etkisinin İncelenmesi

Exp. Fevzi Yıldırım¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Mahmudiye Atçılık Meslek Yüksekokulu

Özet

Giriş ve Amaç: Bu araştırmada, Ülkemiz genelinde Türkiye Binicilik Federasyonu bünyesinde yer alabilmek için gerekli yeterlilik şartlarını taşıyan federe kulüpler ile birlikte tesis standartları müsabaka düzenlemeye elverişli olan büyük ölçekli atlı spor ve binicilik kulüpleri ele alınmıştır. Belirtilen tesislerde sporcu ve katılımcıların tesis çevresi faktörlerine karşı duydukları memnuniyet, davranışsal niyet sadakat ve ağızdan ağıza iletişim etkileri incelenmiştir.

Yöntem: Örneklemimiz ise bu tesislerden aktif olarak hizmet alan 402 katılımcıdan oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak 6 bölümden oluşan anket kullanılmıştır. Anketin 5 bölüm ve 39 sorusunu kapsayan kısmı; spor tesis çevresi, memnuniyet, davranışsal niyet, sadakat ve ağızdan ağıza iletişime yönelik ölçeklerden uyarlanmış sorulardan oluşmaktadır. 6. bölümünde ise demografik değişkenlere ilişkin sorular bulunmaktadır. Verilerin analizi için, IBM SPSS 26 paket programı kullanılmıştır. Ölçeklerin güvenirlik düzeyleri cronbach-alpha katsayısı ile test edilmiştir. Verilerin normal dağılıma sahip olup olmadığının belirlenmesi amacıyla, çarpıklık ve basıklık değerleri kontrol edilmiştir. Katılımcılar hakkında bilgi edinebilmek amacıyla frekans analizi yapılmıştır. Hipotezlerimizi test etmek amacıyla, T-Testi, Anova analizi ve basit regresyon analizleri kullanılmıştır.

Sonuç: Spor tesisi çevre faktörlerinin binicilik kulübü katılımcıların da memnuniyet, sadakat, davranışsal niyet ve ağızdan ağıza iletişime pozitif yönde etki ettiği belirlenmiştir. Hipotezlerimizin desteklendiği ortaya çıkmıştır

Anahtar Kelimeler: Spor Tesis Çevresi, Memnuniyet, Sadakat, Davranışsal Niyet, Ağızdan Ağıza İletişim

The Environmental Factors of the Facility of the Equestrian Club in the Participants Satisfaction, Loyalty, Behavioral Intention and Wom Investigation of Its Effect

Abstract

Introduction and Purpose: In this research, federated clubs that meet the qualification requirements to be included in the Turkish Equestrian Federation throughout our country, as

well as large-scale equestrian sports and equestrian clubs whose facility standards are suitable for organizing competitions are discussed. The effects of satisfaction, behavioral intention, loyalty and word of mouth communication on the factors of the environment of the facility were examined in the mentioned facilities.

Method: Our sample consists of 402 participants who actively receive service from these facilities. In the research, a questionnaire consisting of 6 parts was used as a data collection tool. The part of the questionnaire that includes 5 sections and 39 questions; consists of questions adapted from scales for sports facility environment, satisfaction, behavioral intention, loyalty and word of mouth communication. In the 6th part, there are questions about demographic variables. IBM SPSS 26 package program was used for data analysis. The reliability levels of the scales were tested with the cronbach-alpha coefficient. Skewness and kurtosis values were checked in order to determine whether the data had a normal distribution. Frequency analysis was performed in order to obtain information about the participants. T-Test, Anova analysis and simple regression analyzes were used to test our hypotheses.

Conclusion: It has been determined that the environmental factors of the sports facility have a positive effect on the satisfaction, loyalty, behavioral intention and word of mouth communication of the equestrian club participants. Our hypotheses turned out to be supported.

Keywords: Sports Facility Environment, Satisfaction, Loyalty, Behavioral Intent, Word of Mouth Communication

Çevre Faktörünün Psikolojik Şiddet Olarak Beden Algısı Üzerindeki Etkisi ve Fiziksel Aktivite

Asst. Prof. Dr. Muhammed Bahadır Sandıkçı¹, Asst. Prof. Dr. Cihan Önen²

¹Munzur Üniversitesi

²Bitlis Eren Üniversitesi

Özet

Kişinin bedenine dair olumlu ya da olumsuz duygularının kendi vermiş olduğu kararlarla değerlendirmesi beden algısını açıklamaktadır. Sağlık açısından kadın ve erkek her iki cinsiyeti önemli ölçüde etkileyen beden algısına kadınlar daha hassastır. Toplumun güzellik ve kilo ile ilgili dayatmaları kadınları bu konuda sağlık yönüyle daha fazla meşgul etmektedir. İdeal kiloyu yakalayan kadınlar kendilerini sağlıklı ve mutlu hissedebilirken bu hedefi yakalayamayan kadınlar hayal kırıklığı yaşayabilmektedir. Bu açıdan çevrenin toplumdaki bireylerden beklentileri kişilerin bedenlerini ruhsal olarak olumlu ya da olumsuz değerlendirmesinde şekillendirici olabilmekte ve onları kaygılandırmaktadır. Bireyin fiziksel ve psikolojik olarak acı çekmesine yola açan bu yaklaşım şiddet olarak değerlendirilebilir. Beden algısını sağlık açısından etkileyen faktörlerden biri fiziksel aktivitedir. Fiziksel aktivitelere katılan bireylerde beden algısı daha olumlu olur ve memnuniyetleri artar.

Anahtar Kelimeler: Beden Algısı, Çevre, Psikolojik Şiddet, Fiziksel Aktivite

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çocuklar ile Ergenlerde Dijital İçeriklerin Kullanımı ve Fiziksel Aktivite

Asst. Prof. Dr. Cihan Önen¹, Asst. Prof. Dr. Muhammed Bahadır Sandıkçı²

¹Bitlis Eren Üniversitesi

²Munzur Üniversitesi

Özet

Günümüz dünyasında dijital platformlara yönelim artmış ve kullanımı ergen ile gençler arasında daha popüler hale gelmiştir. Kontrol dışında dijital içeriklerin kullanımı bu yaş gruptakilerin spor salonları, sokaklar ve parkların tercihini azaltarak sedanter yaşama yöneltmiştir. Bütün dijital içeriklerin fiziksel aktivite açısından olumsuz olduğunu söyleyemeyiz. Etkileşimli video oyunları, adım sayar, ivmeölçer gibi dijital içerikler ergenleri fiziksel aktiviteye yönlendirmektedir. Fiziksel inaktiviteyi artıran dijital oyunlar gibi içerikler yetişkinlik ve yaşlılıkta sağlık problemlerin artışına neden olarak yaşam kalitesini düşürebilir. Gençlerde olumsuz yönde kültürel dönüşüm oluşturan bu yeni yaşam tarzına karşı ebeveynlere ve sağlık profesyonellerine önemli görevler düşmektedir. Bunun yanında kurumlar dijital içerikleri kontrol etmeye dair yazılımlar geliştirmeli ve aile ile işbirliği halinde bu içerikleri kullananların sağlık okuryazarlığını yükseltmelidir.

Anahtar Kelimeler: Dijital İçerikler, Fiziksel Aktivite, Oyunlar, Sağlıklı Yaşam

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid-19 Sürecinde Voleybol Politikaları: Cev ve Türkiye Karşılaştırması

Dr. Tuncay Öcal¹

¹Aksaray Üniversitesi

Özet

Çin kaynaklı COVID-19 salgını küresel ölçekte tüm dünyayı etkisi altına almış ve ülkelerin sektör gözetmeksizin politikalarına etki etmiştir. Ülkelerin ve uluslararası kuruluşların spor politikaları da bu salgın doğrultusunda değişim ve dönüşüm geçirmek zorunda kalmıştır. Bu çalışma da yaşanan bu küresel krizin spora ve özelde voleybola ne şekilde yansıdığını ortaya koymaya odaklanmıştır. Günümüzde kadın ve erkek voleybol organizasyonlarının ülkeler nezdinde popüler etkileri düşünüldüğünde sağlıkla iç içe olan sporun politika düzleminde kriz yönetimi önem kazanmaktadır. Buradan hareketle Türkiye'nin bir parçası olduğu Avrupa Voleybol Konfederasyonu (CEV) ve Türkiye Voleybol Federasyonu'nun (TVF) karşılaştırmalı olarak süreci nasıl yönettiği bir merak unsuru olarak çalışmanın temel sorusunu oluşturmuştur. Çalışmanın yöntemi, COVID-19'un ülkelerin gündemine girdiği 2019 Mart ayı itibarıyla yayınlamış olduğu belgeler ve medya paylaşımlarının incelenmesine odaklanmayı kolaylaştıran doküman analizi olarak belirlenmiştir. Sonuç olarak gerek CEV, gerekse TVF'nin süreci öncelikle sporcuların sağlığını düşünerek ve bilinmezlik durumu gözetilerek müsabakaların iptali şeklinde bir karar vererek yönettiği gözlemlenmiştir. Devamında ise salgının devamlılığı fark edilerek ülkelerin COVID-19 tedbirleri kapsamında voleybol sezonları ve müsabakaları ilgili politikalara uyumlaştırdıkları sonucuna varılmıştır. Burada spor politikalarının özelde voleybol politikalarının sağlık bazlı krizleri olumlu şekilde yönetmelerinin ve paydaşlarla uyumlu çalışmalarının önemi bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Spor ve Sağlık Politikaları, Cev, Tvf

Volleyball Policies During the Covid-19 Pandemic: A Comparison of Cev and Turkey

Abstract

The COVID-19 outbreak originating from China has affected the whole world on a global scale and has affected the policies of countries regardless of sector. The sports policies of countries and international organizations have also had to undergo changes and transformations in line with the pandemic. This study has focused on revealing how this global crisis is reflected on sports and volleyball in particular. Considering the popular effects of women's and men's volleyball organizations on countries today, crisis management gains importance in the context

of sports policies, intertwined with health. From this point of view, how the European Volleyball Confederation (CEV) and the Turkish Volleyball Federation (TVF), of which Turkey is a member, manage the process comparatively has formed the main question of the study. The method of the study was determined as document analysis, which makes it easier to focus on the examination of the documents and media shares published since March 2019, when COVID-19 entered the agenda of the countries. As a result, it has been observed that both CEV and TVF manage the process by primarily considering the health of the athletes and taking into account the uncertainty, by making a decision in the form of cancellation of the competitions. Afterwards, it was concluded that the persistence of the pandemic was noticed and the countries harmonized the volleyball seasons and competitions with the relevant policies within the scope of COVID-19 measures. Hence, the importance of sports policies, in particular volleyball policies, to manage health-based crises in a positive way and to work in harmony with stakeholders has been revealed once again.

Keywords: Covid-19, Sports and Health Policies, Cev, Tvf.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Deneyisel Olarak Oluşturulan Metabolik Sendrom Modelinde Yüzme ve Koşu Egzersizlerinin Biyokimyasal Parametrelere Etkisinin Kıyaslanması

Ma Mona Baradaran¹, Prof. Dr. Seydi Ahmet Ağaoğlu¹, Prof. Dr. Cevat Nisbet¹

¹OMÜ Sağlık Bilimler Enstitüsü

Özet

Bu Çalışmada 8 haftalık ratlarda yüksek fruktoz (%30) içeren yemler ile beslenme sonucu oluşturulmuş diyetel metabolik sendrom modelinde, fruktozun karaciğer fonksiyon testlerinin ve serum lipid düzeylerine etkileri, diğer taraftan fruktoz ile meydana gelebilecek bozukluklar üzerine yüzme ve koşu egzersizlerinin koruyucu ve iyileştirici etkileri araştırıldı. Çalışmaya başlamadan önce canlı ağırlıkları belirlenen 38 adet dişi Wistar Albino ratın 0. gün kilo, boy, bel ve Vki ları ölçüldü. 8 adet rat kontrol ve 30 adet metabolik sendrom grubu (MetS) olmak üzere 2 gruba ayrıldı. Deneme süresinde standart rat yemi ile beslenen ratlar MetS grubuna içme sularına yüksek fruktozlu (%30) diyet tercih edilmiştir. Bu araştırmada ayrıca Metabolik Sendrom riskinin azaltılmasında farklı egzersiz eğitimi programlarının (yüzme ve koşu) karşılaştırılması amaçlanmaktadır. Metabolik sendrom oluşmunun ardında MetS gurubu egzersiz ve diyet üzere üç alt gruba ayıldı. Egzersiz porgramları ve diyet 8 hafta boyunca gerçekleştirildi. Egzersiz ve diyetin protokolünün sonunda tüm grupların biyokimyasal parametreleri incelendi; HDL, LDL, TG, GLU, TK, Kreatinin, CK, TP, ALP, ALT, AST düzeyleri otoanalizör kullanılarak belirlendi. Sonuc olarak Sunulan araştırmada koşu ve yüzme egzersiz testi, deney hayvanlarında olumlu sonuçları farklı fonksiyon ve kapasitelerin değerlendirildiği klinik yöntem olarak insanlarda kullanmak mümkün görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Egzersiz, Metabolik Sendrom, Yüzme

Comparison of the Effect of Swimming and Run Exercises On Biochemical Parameters in Experimentally Created Metabol

Abstract

In this study, the effects of fructose on liver function tests and serum lipid levels, on the other hand, the protective and healing effects of swimming and jogging exercises on disorders that may occur with fructose were investigated in a dietary metabolic syndrome model formed as a result of feeding with high fructose (30%) feeds in 8 week old rats. Weight, height, waist and BMI of 38 female Wistar Albino rats whose body weights were determined before starting the study were measured on day 0. Eight rats were divided into two groups as control and 30

metabolic syndrome group (MetS). During the trial period, high fructose (30%) diet was preferred to drinking water of the MetS group of rats fed with standard rat chow. In this study, it is also aimed to compare different exercise training programs (swimming and running) in reducing the risk of Metabolic Syndrome. After the formation of metabolic syndrome, the MetS group was divided into three subgroups as exercise and diet. Exercise programs and diet were carried out for 8 weeks. At the end of the exercise and diet protocol, the biochemical parameters of all groups were examined; HDL, LDL, TG, GLU, TK, Creatinine, CK, TP, ALP, ALT, AST levels were determined using an autoanalyzer. In the presented study, it seems possible to use the running and swimming exercise test in humans as a clinical method in which different functions and capacities are evaluated with positive results in experimental animals.

Keywords: Exercise, Metabolic Syndrome, Swimming

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Diz Patolojilerinde Kan Akımı Kısıtlama Yönteminin Etkileri

Ph.D. Cand. Begum Kara Kaya^{1,2}, Asst. Prof. Dr. Ayse Zengin Alpozgen³

¹Institute of Graduate Studies, Physical Therapy and Rehabilitation Ph.D. Program, Istanbul University-Cerrahpasa, Istanbul, Turkey

²Department of Physiotherapy and Rehabilitation, Faculty of Health Sciences, Biruni University, Istanbul, Turkey

³Department of Physiotherapy and Rehabilitation, Faculty of Health Sciences, Istanbul University-Cerrahpasa, Istanbul, Turkey

Özet

Giriş: Kan akımı kısıtlama (KAK), egzersiz sırasında pnömatik manşet ile venöz kan akımının tamamen ve arteriyel kan akımının kısmen kısıtlanmasına dayanan ve düşük şiddetli egzersizler ile uygulanan bir yöntemdir. Egzersiz sırasında kan akımının kısıtlanması kasta hipoksik bir ortam oluşumuna neden olur ve yüksek şiddetli egzersizlere kıyasla kasta düşük mekanik gerilim ve yüksek metabolik stres meydana gelir. Çeşitli mekanizmaların indüklenmesiyle kuvvet artışı ve hipertrofi gibi etkiler ortaya çıkar. KAK yöntemi farklı popülasyonlarda, postoperatif dönemde, nörolojik hastalıklar, kardiyopulmoner hastalıklar ve kas-iskelet sistemi yaralanmaları gibi klinik durumlarda yüksek şiddetli egzersizlerin tolere edilemediği veya kontraendike olduğu olgularda uygulanmaktadır.

Amaç: Derlemenin amacı farklı diz patolojilerinin tedavilerinde kullanılan KAK yönteminin etkilerine dair mevcut literatürü özetlemektir.

Yöntem: Literatür taraması MEDLINE üzerinden gerçekleştirildi. “Kan akımı kısıtlama” ve “diz” anahtar kelimeler olarak kullanıldı. Derlemeye çalışma grubu dize ait herhangi bir patolojiye sahip hastalardan (insanlardan) oluşan, kontrol grubuna sahip olan, KAK yöntemini tedavi olarak uygulayan, tam metnine erişebilen son 5 yılda yayınlanmış araştırmalar dahil edilirken, olgu çalışmaları ve derlemeler dışlandı.

Bulgular: Ön incelemede 41, detaylı tarama sonrası 14 makale (osteoartrit, ön çapraz bağ rekonstrüksiyonu sonrası, menisküs ve kıkırdak tamiri sonrası, artroskopi sonrası, patellofemoral ağrı, romatoid artrit, miyozit, ön diz ağrısı) derlemeye dahil edildi. KAK uygulanan 14 çalışmanın 10’unda (%71,42) kuvvette; 7 çalışmada ağrıda, 7 çalışmanın 6’sında (%86) kas mimarisinde/kalınlığında, 1 çalışmada enduransta, 8 çalışmanın 6’sında (%75) fonksiyonellikte ve 5 çalışmanın 2’sinde (%40) yaşam kalitesinde önemli gelişmeler kaydedilmiştir. Ayrıca çalışmalarda herhangi bir yan etki bildirilmediği görüldü.

Sonuç: Diz patolojilerinin rehabilitasyonunda genellikle ağrıyı azaltmak, ağrısız hareket açıklığını kuvvetini arttırmak, kas kuvvetini ve fonksiyonelliği geliştirmek hedeflenir. Literatür incelendiğinde farklı patolojilerde KAK ile uygulanan düşük şiddetli egzersizlerin yüksek şiddetli egzersizlere benzer veya üstün olumlu gelişmeler meydana getirebildiği, egzersizler sırasında eklemde meydana gelen ağrının azaldığı, ayrıca tedaviye uyumun da iyi olduğu gözlemlenmiştir. KAK yönteminin farklı diz patolojilerinde etkinliğini ve uygulama parametrelerini araştıran çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Egzersiz, Vasküler Oklüzyon, Kuvvet, Sağlık

Effects of Blood Flow Restriction Method in Knee Pathologies

Abstract

Introduction: Blood flow restriction (BFR) is a method based on complete restriction of venous blood flow and partial restriction of arterial blood flow with pneumatic cuff during low-intensity exercises. Restriction creates hypoxic environment, resulting in low mechanical and high metabolic stress in muscle compared to high-intensity exercise. The effects such as increased strength and hypertrophy occur by the induction of various mechanisms. The BFR is applied in different conditions as following: In postoperative period, in cases which high-intensity exercises cannot be tolerated or are contraindicated, in neurological/cardiopulmonary diseases, musculoskeletal injuries.

Objective: This review aims to summarize the existing literature on the effects of BFR used in the treatment of different knee pathologies.

Method: A literature search was carried out on MEDLINE. “Blood flow restriction” and “knee” were used as keywords. The studies published in last five-years with full text, which consisted of humans with any knee pathologies, with control group, applied BFR as treatment were included. Case studies and reviews were excluded.

Results: The preliminary review consisted of 41 studies, and 14 of them (osteoarthritis, anterior cruciate ligament reconstruction, meniscus and cartilage repair, arthroscopy, rheumatologic diseases, patellofemoral/anterior knee pain) were included in the review after the detailed screening. The studies reported significant improvements in strength (10 of 14 (%71.42)), pain (7), muscle architecture/thickness (6 of 7 (86%)), endurance (1), functionality (6 of 8 (75%)) and quality of life (2 of 5 (40%)). No side-effects were reported in the studies.

Conclusion: The rehabilitation of knee is aimed to reduce pain, increase painless range of motion, strength, and functionality. In the literature, it is reported that low-intensity BFR exercises may obtain favorable improvements similar/superior to high-intensity exercises, the pain in joints during the exercises is reduced, and good compliance with treatment is obtained. There is a need for studies investigating the effectiveness and application parameters of BFR in different pathologies.

Keywords: Exercise, Vascular Occlusion, Strength, Health

Ev Hanımlarında Sırt Ağrıları ve Azaltmada Egzersiz Programlarının Kullanılması

Asst. Prof. Dr. Cihan Önen¹, Asst. Prof. Dr. Muhammed Bahadır Sandıkçı²

¹Bitlis Eren Üniversitesi

²Munzur Üniversitesi

*Corresponding author: Cihan Önen

Özet

Toplumda her kesimde görülen bel ağrıları insanların yaşam kalitesini düşürebilmektedir. Pek çok faktör bel ağrısı oluşturabilmekle birlikte ev hanımlarının yer, lavabo ile tuvalet temizliği, süpürme, yemek pişirme ve doğrama işleri bel ağrısıyla ilişkili başlıca girişimlerdir. Ev hanımlarında bel ağrısı sorunlarına karşı önce bu tür aktiviteleri azaltma yoluna gidilmelidir. Bunun yanında bu tür aktivitelere alternatif çözümler bulunmalıdır. Pilates gibi egzersizler ağrıyı azaltmada etkili olmazken ev hanımlarının ağrısını azaltan çeşitli aktiviteler bulunmaktadır. Gevşeme pozisyonu, omuz bel çalışması, sırt yer teması, boyun sırt gerdirmeye, yarı eğilme, yan gerdirmeye, diz göğüs çalışması, emekleme, yüzüstü gerdirmeye, yüzüstü kalkarak gerinme ve sırtüstü gerdirmeye bel ağrısına yönelik yapılan egzersizlerin başlıcalarıdır. Bu egzersizler kontrollü olmalı ve profesyonellerin takibi ile başlanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ev Hanımları, Sırt Ağrıları, Egzersiz, Halk Sağlığı

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Futbol ve Güreşin Ayak Taban Yapısına Etkisi

Ra. Hüseyin Kürşat Mete¹, Prof. Dr. Gülay Yeginoğlu²

¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi

²Avrasya Üniversitesi

*Corresponding author: Hüseyin kürşat mete

Özet

GİRİŞ-AMAÇ: Sporcuların ayak taban yapısı yapmış oldukları spor türü ile ilişkili olarak farklılık gösterebilmektedir. Çalışmamız birbirinden farklı iki spor dalının (futbol ve güreş), ayak tabanında değişiklikler yapıp yapmadığının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

GEREÇ-YÖNTEM: Çalışma grubunu 60 profesyonel erkek sporcu (30 güreşçi, 30 futbolcu, yaş ortalaması =17.68) oluşturmaktadır. Çalışmada “ayak izi” yöntemi kullanılmış ve ayaklar podoskop ile analiz edilmiştir. Ölçümler GIMP (GNU Image Manipulation Program) adlı görüntü programıyla yapıp, chippaux-smirak indeksine göre sınıflandırılmış ve ayak tabanları pes kavus, pes planus veya normal olarak değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde “Ki-Kare Testi” ve “Fisher Exact Testi” kullanılmış, anlamlılık değeri $p<0,05$ alınmıştır.

BULGULAR: Futbolcularda ve güreşçilerde yaş ortalaması sırasıyla 18.80 ve 16.57 idi. Futbolcu ve güreşçilerde pes planus görülme sıklığı sağ ayakta % 6,7, sol ayakta % 10 bulunmuştur. Pes kavus görülme sıklığı, futbolcularda sağ ayakta % 23,3, sol ayakta % 30; güreşçilerde sağ ayakta % 56,6 ve sol ayakta % 63,3 olarak bulunmuştur. Futbolcularda normal ayak tabanı görülme sıklığı sağ ve sol ayak için sırasıyla %70 ve %60 iken bu oran güreşçilerde sırasıyla %36.6 ve %26.6 bulunmuştur. Ki-kare testi sonuçlarına göre sırasıyla sağ ve sol ayak taban yapısı ile yapılan spor türü arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur (Fisher:7.341, $p<0.05$; Fisher 7.422, $p<0.05$). Tüm sporcular birlikte değerlendirildiğinde, sporcuların yaşlarının sol ayak taban yapılarına göre anlamlı farklılık gösterdiği bulunmuştur ($p<0.05$).

SONUÇ: Futbolcularda ve güreşçilerde pes planus görülme sıklığı aynı iken pes kavus görülme sıklığı güreşçilerde iki katdan daha fazla görülmüştür. Ayrıca, futbolculardaki normal ayak yapısı (%65), güreşçilerden (%32) daha fazla görülmüştür. Elde ettiğimiz verilere göre, spor türlerinin ayak tabanlarında farklılıklar yaratabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pes Kavus, Pes Planus, Podoskop, Sporcu

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Futbolcularda Sprint İnterval Antrenmanın Oksijen Alım Kinetiğine Etkisi

Ma Burak Ay¹, Asst. Prof. Dr. Elvin Onarıcı Güngör¹

¹Eskişehir Teknik Üniversitesi

*Corresponding author: ELVİN GÜNGÖR

Özet

Bu çalışmanın amacı aktif spor yapan U-19 yaş grubu futbolcularının antrenman dönemi öncesindeki ve 8 haftalık antrenman programı sonrasında oksijen alım kinetiği parametrelerindeki değişimlerin incelenmesidir. Çalışmaya 15 deney grubu ve 15 kontrol grubu olmak üzere toplam 30 futbolcu katılmıştır. Ölçümler koşu bandında Bruce protokolü ve oksijen alım kinetiği değerlendirme protokolleri ile gerçekleştirilmiştir. Oyuncular hazırlık sezonunun ilk 8 haftasında normal antrenman programlarına (Haftada 4 antrenman her antrenman 90 dk) devam etmişlerdir. Bu süreç boyunca oyuncuların dayanıklılık antrenmanı içeriği; %90-95 maksimal koşu hızında 4*30 m intervallerden oluşmaktadır ve dinlenmelerin süresi de 3 dakikadır. Yapılan sprint interval antrenman programı öncesi ve sonrasındaki parametreler karşılaştırılarak incelenmiştir. Kontrol grubunda VO₂maks (L/dk), VO₂maks (ml/kg/dk), süre (dk), VO₂ AE (%VO₂maks), KAH AE, KAH AE (%KAH) parametrelerinde istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0,05). Deney grubunda ise VO₂maks (L/dk), VO₂maks (ml/kg/dk), RER, süre (dk), MET, Süre AE (dk), VO₂ AE (ml/kg/dk), VO₂ AE (%VO₂maks), KAH AE, KAH AE (%KAH), VE AE (L/dk), SF AE parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur (p<0,05). Egzersiz ve toparlanma oksijen alım kinetiği parametrelerinde deney kontrol grubunda toparlanmada VO₂genlik (L.dk-1), koşu ekonomisi (ml/kg/km-1), τ VO₂ (s) parametrelerinde anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0,05). Deney grubu sabit yüklü egzersizde τ VO₂ (s) egzersiz sonrası toparlanmada VO₂genlik (L.dk-1), koşu ekonomisi (ml/kg/km-1) parametrelerinde anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0,05). Sonuç olarak, sprint interval antrenman programının kardiovasküler ve solunum adaptasyonu ve oksijen alım kinetiği yanıtları açısından fark yarattığı belirlenmiştir. Bu açıdan futbol antrenmanlarında yer alması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sprint İnterval Antrenman, Bruce Protokolü, Anaerobik Eşik

Effects of Sprint Interval Training on Oxygen Uptake Kinetic Responses of Football Players

Abstract

The aim of this study is to examine the changes in the oxygen uptake kinetic parameters of the U-19 age active football players before and after the 8-week training program. Thirty

football players, 15 in the experimental group and 15 in the control group, participated in this study. Measurements were performed on the treadmill using the Bruce protocol and oxygen uptake kinetics evaluation protocol. The players continued their regular training programs (4 training sessions per week, 90 minutes each training) in the first 8 weeks of the preparatory season. Endurance training content of players throughout this process; It consists of 4*30 m intervals at 90-95% maximal running speed, and the rest period is 3 minutes. The parameters before and after the sprint interval training program were compared and examined. VO₂max (L/min), VO₂max (ml/kg/min), time (min), VO₂ AE (%VO₂max), HR AE, HR AE (%HR) were found different statistically significantly in the control group ($p < 0.05$). VO₂max (L/min), VO₂max (ml/kg/min), RER, time (min), MET, Time AT (min), VO₂ AT (ml/kg/min), VO₂ AT (%VO₂max), HR AT, HR AT (%HR), VE AT (L/min), SF AT were found different statistically significantly in the experiment group ($p < 0.05$). Oxygen uptake kinetic parameters at exercise and recovery, was found different statistically significant in the experimental control group in terms of VO₂ amplitude (L.min⁻¹), running economy (ml/kg/km⁻¹), τ VO₂ (s) parameters in recovery ($p < 0.05$). A significant difference was found in τ VO₂ (s) recovery after exercise, VO₂ amplitude (L.min⁻¹), running economy (ml/kg/km⁻¹) parameters in the experimental group in fixed-loaded exercise ($p < 0.05$). Recovery τ VO₂ (s) VO₂ amplitude (L.min⁻¹), running economy (ml.kg⁻¹.km⁻¹) was found different statistically after exercise in the experimental group during fixed-loaded exercise ($p < 0.05$). As a result, it was determined that the sprint interval training program made a difference in terms of cardiovascular and respiratory adaptation and oxygen uptake kinetic responses.

Keywords: Sprint Interval Training, Bruce Protocol, Anaerobic Threshold, Oxygen Uptake Kinetics

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Genç Voleybolcularda Skapulotorasik Kas Aktivasyonları ve Skapular Asimetri: Vaka Örneği

Ra. Muhammed Yusuf Kahraman¹, Prof. Dr. Selda Uzun², Prof. Dr. Yaşar Tatar², Ra. Havva Burçe Göçmez¹, Dr. Nejla Gerçek², Ra. Göktuğ Şanlı²

¹Haliç Üniversitesi

²Marmara Üniversitesi

Özet

Giriş:Voleybolda, yüksek şiddetli ve tekrarlı atışlar sırasında omuz ekleminin fonksiyonu, skapulanın pozisyon değişikliklerinden etkilenebilir. Bu nedenle, skapulanın optimum düzeyde stabilizasyonu, voleybolda performans artışı ve yaralanmaların önlenmesi açısından önemlidir. Sporcuların performansını artırmak amacıyla uygulanan üst ekstremite egzersizleri, skapulayı stabilize eden kasların kuvvet oranlarının korunmasını sağlayarak yaralanma insidansını azaltacaktır.

Amaç: Bilateral skapular asimetri (BSA) bulgusu olan ve olmayan voleybolcularda maksimum istemli izometrik kasılma (MİİK) ve başüstü sağlık topu atışı (BÜSTA) sırasında skapulayı stabilize eden kasların (üst, orta ve alt trapez ve serratus anterior) aktivasyon oranlarının değerlendirilmesidir.

Yöntem: Bu çalışmada 16 yaşında 2 genç kadın voleybolcu vaka örneği olarak değerlendirilmiştir. Skapular asimetri, yanal skapular kayma testi kullanılarak değerlendirilmiştir. Kas aktivasyonları, yüzeyel elektromyografi (YEMG) kullanılarak kaydedilmiş, sinyal analizleri karelerinin ortalamalarının karekökü (KOKK) kullanılarak hesaplanmıştır. Her bir kasın MİİK değerleri normalizasyon için kullanılmıştır. Bilateral skapular asimetri BSA bulgusu olan ve olmayan 2 sporcuda skapular kas aktivasyon oranları (üst trapezius (ÜT)/serratus anterior (SA)) MİİK değerlerinden hesaplanırken BÜSTA sırasında ise normalize MİİK değerleri kullanılarak oranlanmıştır.

Bulgular: Skapular asimetri bulgusu olmayan sporcunun MİİK sırasında kas aktivasyon oranı ÜT/SA=1,43, BSA bulgusu olan voleybolcuda ise ÜT/SA=6,76 olarak bulunmuştur. Skapular asimetrisi olmayan sporcunun skapular kaslarının aktivasyon oranı optimal değer olan 1,00'e yakınken, BSA bulgusu olan sporcuda bu oran optimal değerden 6 kat daha fazladır. Baş üstü sağlık topu atışı sırasında ise BSA bulgusu olmayan sporcunun kas aktivasyon oranı ÜT/SA=1,78, BSA bulgusu olan voleybolcunun ise ÜT/SA=0,28 olarak hesaplanmıştır.

Tartışma ve Sonuç: Bilateral skapular asimetri bulgusu olan sporcunun SA kas aktivasyonunun ÜT kasına göre düşük olduğu, ancak BSA bulgusu olmayan sporcunun daha orantılı kas aktivasyonuna sahip olduğu gözlenmiştir. Bilateral skapular asimetri bulgusu olan

voleybolcуда baş üstü sağlık topu atışı sırasında SA kas aktivasyonunun ÜT'e göre yaklaşık 4 kat fazla olduğu görölmüştür. Bu sonuç, baş üstü pliometrik top atış egzersizlerinin SA kasını daha fazla aktive etmesi sebebiyle, skapular asimetrisi olan sporculara önerilebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Voleybol, Skapulotorasik Kas Aktivasyonu, Skapular Asimetri, Pliometrik Egzersiz

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ghrelin Hormonunun Obezite ve Egzersiz İle Fizyolojik İlişkisi: Kısa Bir İnceleme

Asst. Prof. Dr. Pınar Tatlıbal¹

¹Dokuz Eylül Üniversitesi Necatı Hekim Spor Bilimleri Fakültesi

Özet

Amaç: Çalışma, ghrelin hormonunun obezite ve egzersiz ile olan fizyolojik ilişkisinin etkilerini araştırmayı ve değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Bu derleme ile ilgili bilimsel literatür taramasında ABD Ulusal Tıp Kütüphanesi (PubMed) MEDLINE, SportDiscus veri tabanları ve “ghrelin”, “obezite”, “fiziksel aktivite” ve “egzersiz” terimleri kullanıldı. İlgili literatür ile kaynağını, veri çalışmalarından elde edilen referans listelerinden ilgili makalelerin araştırmasından almıştır.

Bulgular: Obezitenin dünya çapında her geçen gün endişe yaratan bir sağlık sorunu olarak kabul edilmesi, devletlerin, bilim insanlarının ve sağlık çalışanlarının obezitenin kişilerde ilerlemesindeki etkileri ve sonuçları hakkında farkındalık yaratmaya çalışmasının yolunu açmaktadır. Egzersiz, obezite ve kilo kontrolünde iyi bilinen bir tedavi yöntemidir. Ayrıca ghrelin hormonu ile ilgili çeşitli çalışmalar mevcuttur ve egzersizin obezite üzerindeki etkileri gösterilebilir.

Sonuç: Tüm bu gerçekler ışığında, ghrelin hormonunun obezite tedavisinde kullanılıp kullanılamayacağı hala bir tartışma konusudur ve obez kişilerin kilo vermesiyle ghrelin düzeylerinin artması ve sonuç olarak obeziteye karşı duyarlılık geliştirmesi nedeniyle ghrelin hormonunun kullanılıp kullanılamayacağı belirsizliğini korumaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ghrelin, Obezite, Fiziksel Aktivite, Egzersiz

The Physiological Relation of Ghrelin Hormone With Obesity and Exercise: A Brief Review

Abstract

Background: The study aims to investigate and evaluate the impacts of the the physiologic relation of ghrelin hormone with obesity and exercise

Materials and Methods: In the search for scientific literature related to this review the US National Library of Medicine (PubMed) used MEDLINE and SportDiscus data and the terms “ghrelin”, “obesity”, “physical activity” and “exercise” were used. The relevant literature has also taken its source from the research of relevant articles from reference lists derived from data studies.

Results: Obesity is acknowledged as a health problem that is causing worries worldwide day by day and hence, paves the way for the fact that states, scientists and healthcare providers attempt to raise awareness about the factors contributing to the development of obesity in a person, its effects and results. Exercise is a well-known treatment method in obesity and weight control. And there are various studies related to ghrelin hormone and exercise may show their effects on obesity.

Conclusion: In the light of all these facts, whether ghrelin hormone may be used for the treatment of obesity is still a question of debate and it remains unclear because ghrelin levels increase as obese people lose weight, and as a result, they develop sensitivity towards ghrelin hormone while losing weight.

Keywords: Ghrelin, Obesity, Physical Activity, Exercise

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İstanbul İlinde Çalışan Futbol Antrenörleri Sosyal Ağ Kullanımlarının Marka Beğenilirliği Üzerindeki Etkisi

Asst. Prof. Dr. Ayse Demir¹

¹Siirt Üniversitesi

Özet

Sosyal ağ platformları hayatın her alanında kullanıcılarına cevap vermesi açısından oldukça önemli bir iletişim aracıdır. Bireyler ve toplumlar arasında sağladığı etkili ve hızlı iletişim beraberinde birçok markanın kullanıcılarını bu platformlarda etkilemeye yönelik pazarlama stratejileri de geliştirmiştir. Bu çalışmanın amacı; futbol antrenörlerinin sosyal medya kullanım amaçlarının marka beğenilirliği üzerine etkisinin incelenmesidir. Araştırmaya, İstanbul’da bulunan 3’ü kadın (%5,1) ve 56’sı erkek (%94,9) olmak üzere toplam 59 futbol antrenörü çevrimiçi ankete gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada 14 madde ve 3 alt boyuttan oluşan “Sosyal ağ kullanım amacı”, 17 madde ve 4 alt boyuttan oluşan “Marka beğenilirlik” ölçekleri kullanılmıştır. Anket sorularına verilen soruların dağılımı frekans analizi ile incelenmiştir. Ölçeklerin demografik bilgilere göre anlamlı farklılık gösterip göstermediği bağımsız gruplarda t testi ve tek yönlü varyans analizi ile, ölçekler arası ilişkiler ise korelasyon analizi ile incelenmiştir. Analizler %95 güven düzeyinde SPSS 20.0 yazılımı ile yapılmıştır. Sosyal etkileşim ve iletişim, tanıma ve tanınma ya da eğitim amaçlı sosyal ağ sitesi kullanımının marka beğenilirliği üzerinde olumluluk, etkileşim alma, kişiselleştirilmiş kalite ve hoşnut kalma açısından olumlu bir etkisi olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Ağ, Marka, Antrenör

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ketojenik Diyetin Sporcu Performansı ve Sağlığı Üzerine Etkileri

Dr. Raci Karayığit¹

¹Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

*Corresponding author: Raci Karayığit

Özet

Düşük karbonhidrat, yüksek yağ (ketojenik) diyetleri, obezite, epilepsi ve tip 2 diyabet tedavisinde kullanılan popüler yöntemlerden biri olmuştur. Keto diyeti olarak bilinen ketojenik diyet ilk olarak 1920’lerde epilepsi hastaları üzerinde çalışılmıştır. Beyin fonksiyonlarını çeşitli diyetlerle düzenlemeye yönelik çalışmalar bu diyeti ortaya çıkarmıştır. Hedefi ketosiz durumu oluşturmaktır. Temel olarak, kan keton seviyelerinin 0.5 – 3.0 mmol/L seviyesine gelmesi amaçlanır ve glikozun yerine ana yakıt kaynağı olarak keton cisimcikleri kullanılır. 2-3 haftalık yüksek yağlı (%60-80) diyet, kan keton cisimcik seviyelerini istenilen seviyeye getirebilir. Ketojenik diyet, hücre sinyalizasyonu moleküler mekanizmaları ile vücut adaptasyonları etkileyebilmektedir. Uzun süreli ketojenik diyetin mitokondrial biogenezi, miyokardial apoptosis ve fibrosizi artırdığı rapor edilmektedir. Fakat karbonhidrat alımını azaltmak yağ oksidasyonunu artırsada, kas ve karaciğer glikojen konsantrasyonlarını da azaltmaktadır ve bu durum uzun süreli aerobik dayanıklılık performansını olumsuz yönde etkileyebilir. Son yıllarda, aerobik dayanıklılık gerektiren spor branşlarında popüler olmaya başlayan ketojenik diyetin etkileri ile ilgili farklı sonuçlar mevcuttur. Avustralya Spor Enstitüsü’nde 2016 Olimpiyat Oyunları hazırlık kampında, elit seviyedeki yürüyüşçüler üzerinde yapılan bir araştırmada, 3 hafta boyunca uygulanan ketojenik diyetin, yüksek karbonhidrat diyetine göre, 20 km yürüyüş performansını ve egzersiz ekonomisini azalttığı rapor edilmiştir. Bir diğer araştırmada, 4 haftalık ketojenik diyetin bisikletçilerde yağ oksidasyonunu ve aerobik dayanıklılığı anlamlı bir şekilde artırdığı ortaya konmuştur. Farklı sonuçların, katılımcıların başlangıç performans-vücut kompozisyonu seviyeleri ve uygulanan ketojenik diyetin içeriği ile ilişkili olabileceği düşünülebilir. Ayrıca, kış aylarında ketojenik diyet uygulaması ile karbonhidrat alımı azaltıldığı için, bağışıklık sistemini baskılar ve yoğun antrenman programı ile birleşince, sporcularda üst solunum yolu enfeksiyon risklerini artırabilir. Her ne kadar literatürde, ketojenik diyetin sportif performansı artırabileceğini ortaya koyan araştırmalar olsada, her sporcu, bu diyetin etkilerini müsabakalardan önce kendi üzerinde denemelidir. Son olarak, ketojenik diyetin farklı antrenman periyotlarındaki etkileri değişim gösterebilir.

Anahtar Kelimeler: Ketojenik, Dayanıklılık, Spor, Sağlık

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Psikolojik Beceriler, Narsistik Kişilik Özellikleri ve Spor Yaralanma Kaygısı Arasındaki İlişkiler

Araştırmacı Zübeyde Cankurtaran¹, Dr. Öğr. Üyesi Çiğdem Öner², Dr. Öğr. Üyesi Milaim Berisha³

¹İstanbul Gelişim Üniversitesi

²İstanbul Rumeli Üniversitesi

³UBT College Faculty of Sports and Movement Sciences

Özet

Sporcuların mücadeleci rekabet ortamlarında üstün performans beklentilerine yanıt verme çabalarında psikolojik becerilerin işe koşulması gereği günümüzde sıklıkla vurgulanmaktadır. Bununla birlikte, psikolojik performansın spor olgusunun temel gerçeklerinden biri olan yaralanma kaygısıyla yön değiştirebildiği görülmektedir. Ayrıca, sporcu psikolojisini kişilik özelliklerini kapsayan farklı bir bakış açısıyla inceleyen çalışmalarda narsisizmin artan oranda yer bulduğu izlenmektedir. Bu araştırmada, sporcuların psikolojik becerileri, narsistik kişilik özellikleri ve spor yaralanma kaygıları arasındaki ilişkilerin ortaya konması amaçlanmaktadır. 401 sporcunun (242 erkek, 159 kadın) katıldığı araştırmada veriler, Sporcuların Psikolojik Beceri Düzeylerini Değerlendirme Ölçeği, Narsistik Kişilik Envanteri, Spor Yaralanması Kaygı Ölçeği ve Kişisel Bilgi Formu aracılığıyla toplanmış, betimsel istatistikler, bağımsız gruplar için t-testi, Pearson korelasyon analizi ve hiyerarşik regresyon analizleriyle çözümlenmiştir. Psikolojik becerileri değerlendirme, zorluklarla başedebilme yeteneği, öğrenmeye açık olabilme, konsantrasyon, hedef belirleme ve mental hazırlık, baskı altında iyi performans gösterebilme ve endişelerden kurtulmada; erkeklerin kadınlardan, milli sporcuların milli olmayanlardan anlamlı düzeyde farklılaştığı belirlenmiştir. Bulgulara göre, erkeklerin teşhircilikleri kadınlardan, millilerin narsisizm, otorite, teşhircilik, sömürücülük, hak iddia etme, kendine yeterlik ve üstünlükleri milli olmayanlardan daha yüksektir. Analizler; kadınların sosyal desteği kaybetme kaygılarının erkeklerden yüksek olduğunu göstermiştir. Takım sporcularının yaralanma, yeteneği kaybetme, acı çekme, hayal kırıklığına uğratma ve yeniden yaralanma kaygıları bireysel sporculardan, milli olmayan sporcuların yeniden yaralanma kaygıları millilerinkinden yüksek bulunmuştur. Sakatlanma geçmişi olanların yeteneğini kaybetme ve acı çekme kaygılarının sakatlanma yaşamayanlardan anlamlı şekilde farklılaştığı ortaya çıkmıştır. Sporcuların psikolojik becerilerini değerlendirme, zorluklarla baş edebilme yeteneği, öğrenmeye açık olabilme, güven ve başarı motivasyonu, hedef belirleme ve mental hazırlık, baskı altında iyi performans gösterebilme ve endişelerden kurtulmaları ile spor yaralanma kaygıları ve tüm alt boyutları negatif yönlü ilişkiler göstermiştir. Sporcuların psikolojik becerilerini değerlendirmeleri, baskı altında iyi performans gösterebilmeleri ve endişelerden kurtulmaları narsisizm, otorite, teşhircilik, sömürücülük, hak iddia etme, kendine yeterlik ve üstünlükleriyle pozitif yönlü ilişkili bulunmuştur. Ek olarak narsisizm ile yaralanma, yeteneğini kaybetme, zayıf algılanma,

acı çekme, hayal kırıklığına uğratma, sosyal desteği kaybetme ve yeniden yaralanma kaygısı arasında negatif yönlü anlamlı ilişkiler saptanmıştır. Uygulanan hiyerarşik regresyon analizinde; otorite, üstünlük, zorluklarla baş edebilme yeteneği ve öğrenmeye açık olabilme puanlarının düşüklüğünün spor yaralanma kaygısını; üstünlük, güven ve başarı motivasyonu, hedef belirleme ve mental hazırlık ile endişelerden kurtulma puanlarının düşüklüğünün yeteneğini kaybetme kaygısını; zorluklarla baş edebilme yeteneği ile hedef belirleme ve mental hazırlık puanlarının düşüklüğünün acı çekme kaygısını; yüksek sömürücülük puanlarının hayal kırıklığına uğratma kaygısını; yüksek otorite, üstünlük ve hedef belirleme ve mental hazırlık puanlarının yeniden yaralanma kaygısını artırdığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Spor Yaralanma Kaygısı, Psikolojik Beceriler, Narsistik Kişilik Özellikleri, Psikolojik Performans

The Relationship Between Psychological Skills, Narcissistic Personality Traits, and Sports Injury Anxiety

Abstract

Today, it is often emphasized that psychological skills should be used in athletes' efforts to respond to superior performance expectations in challenging competitive environments. However, it seems that psychological performance can change direction with injury anxiety, which is one of the main facts of sports. In addition, it is observed that narcissism has an increasing place in studies that examine athlete psychology from a different perspective, including personality traits. This study aims to determine the relationships between the psychological skills, narcissistic personality traits, and sports injury anxiety of athletes. In the study in which 401 athletes (242 men, 159 women) participated, the data were collected through The Athletic Coping Skills Inventory-28, Narcissistic Personality Inventory, Sport Injury Anxiety Scale, and Personal Information Form. The data were analyzed with descriptive statistics, independent groups t-test, Pearson correlation analysis, and hierarchical regression analysis. It was found that men differ significantly from women and national athletes from non-national ones in evaluating psychological skills, coping with adversity, coachability, concentration, goal setting/mental preparation, peaking under pressure, and freedom from worry. According to the findings, men's exhibitionism is higher than women's, while nationals' narcissism, authority, exhibitionism, exploitativeness, entitlement, self-sufficiency, and superiority are higher than non-nationals. Analyses have shown that women's anxiety about loss of social support is higher than men's. Team athletes' injury, loss of athleticism, experiencing pain, letting down important others, and reinjury anxieties are higher than the individual athletes; the non-national athletes' reinjury anxiety was significantly higher than the nationals. It has been revealed that the anxiety of those with a history of a disability to lose their athleticism and experiencing pain differs significantly from those who do not experience disability. Evaluation of the psychological skills of the athletes, ability to cope with adversity, coachability, confidence and success motivation, goal setting/mental preparation, peaking under pressure, and freedom from worry, have shown negative relationships with sports injury anxiety, and its all subdimensions. The evaluation of the psychological skills of athletes, their peaking under pressure, and freedom from worry were positively related to narcissism, authority, exhibitionism, exploitativeness, entitlement, self-sufficiency, and superiority.

Additionally, there were found to be significant negative relationships between narcissism and injury, loss of athleticism, being perceived as weak, experiencing pain, letting down important others, loss of social support, and reinjury anxiety. According to hierarchical regression analysis, it has been determined that; low authority, superiority, coping with adversity, and coachability scores increase sports injury anxiety; the lowness of the scores of superiority, confidence and achievement motivation, goal setting/mental preparation, freedom from worry increase the scores of to lose their athleticism anxiety; the lower scores of the ability to cope with adversity, goal setting/mental preparation increases the scores of experiencing pain; higher exploitativeness scores increase letting down important others; high authority, superiority, goal setting/mental preparation scores increase the anxiety of reinjury.

Keywords: Sports Injury Anxiety, Psychological Skills, Narcissistic Personality Traits, Psychological Performance

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Relationship Between Respiratory System Indexes and Salivary Immunoglobulin a and Serum Cortisol in Responding to Intensive Incremental Exercise in 11-12 Year Boys.

Asst. Prof. Dr. Reza Bahdari¹, P.H.c. Canc. Hasan Behdari², Assoc. Prof. Dr. Meriç Eraslan³

¹Health& Industry Research Center, West Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

²Tabriz Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

³Akdeniz University

Özet

The aim of this study was to assess the relationship between respiratory system indexes and immunoglobulin A along with serum cortisol in order to find the answer to intensive incremental exercise in 11-12 year boy. In this study, quasi-experimental design including pretest and recovery were used. Subjects were purposefully selected from a statistical sample of 547 fifth-grade students of elementary school. The subject include 22 active and non-active boys aged 11-12, with the average age 11.38 ± 0.072 and 11.26 ± 0.35 , height 148 ± 4.2 and 146.9 ± 5.97 cm, weight 42.5 ± 10.2 and 44.2 ± 9.7 kg, BMI 18.56 ± 4.4 and 15.7 ± 7.52 kg and the fat percentage 13.93 ± 4.4 and 14.48 ± 5.7 , who were spilt in to two groups (11 active and 11 non active). Using PWC195, immunoglobulin A salivary was measured by the use of SRID and serum cortisol was measured by the use of chemi luminescence. Findings confirmed the fact that using an intensive incremental exercise had a profound effect on immunoglobulin A salivary, volume and pulmonary capacity (FVC, FEV1 and FIV) ($R^2 = 23.871$, $p = 0/04$), ($R^2 = 24.88$, $p = 0/02$) and ($R^2 = 36.42$, $p = 0/03$). Immediately after the exercise and between immunoglobulin A salivary and serum cortisol in the resting condition and right after the exercise ($r = 0.672$ $p = 0.024$) and ($r = 0.713$ $p = 0.14$) there is a meaningful relationship in the active group and between immunoglobulin A salivary with TV/TI in the active group ($r = -0.648$ $p = 0.02$) and in the non active group there is also a relationship between immunoglobulin A salivary with VCc ($r = 0.763$ $p = 0.006$) and serum cortisol with FEF25-75 ($r = -0.62$ $p = 0.04$) just one hour after the rest. The final outcome of the study revealed the fact that one session of intensive incremental exercise immediately and one hour after the exercise in the children who exercised and in the control group just one hour after the excersice had a contructive effect on immunoglobulin A salivary, serum cortisol, volume and pulmonary capacities

Anahtar Kelimeler: Salivary Iga, Cortisol, İntensive İncremental Exercise, Respiratory System

Spor Biliminde Optimizasyonun Yeri: Bir Literatür Taraması

Asst. Prof. Dr. Sinem Büyüksaatçı Kiriş¹, Mühendis Seher Kara²

¹İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

²Albaraka Türk Katılım Bankası

*Corresponding author: Seher Kara

Özet

Optimizasyon, bir probleme mümkün olan en iyi çözümü bulma sürecidir. Geçmişten günümüze optimizasyon algoritmalarının karmaşık problemlerin yer aldığı birçok alanda başarı ile uygulandığı görülmektedir. Spor bilimi de bu alanlardan biridir. Spora ilişkin bazı problemler, çözümlerini zorlaştıran amaç fonksiyonuna ve kısıtlara sahiptir. Dolayısıyla spor bilimi içerisinde karşılaşılan bu farklı problemlere sezgisel ve metasezgisel yaklaşımlarla çözüm arama, özellikle son yıllarda popülerliği artan bir çalışma alanı olarak karşımıza çıkmaktadır. Sezgisel algoritmalar; karmaşık problemler için, makul şekilde uygulanabilir zamanda, deneme-yanılma yöntemi ile kabul edilebilir bir çözüm üretme stratejileridir. Problemin büyüklüğü ve karmaşıklığı karşısında mümkün olan her çözümü ya da kombinasyonu denemek mümkün değildir. Bu nedenle amaç, iyi ve uygun çözümleri kabul edilebilir zaman diliminde bulmaktır. Bu çalışmada, spor biliminin optimizasyon yaklaşımları ile ilişkisinin ortaya konması amaçlanmaktadır. Bu doğrultuda çalışmada, popüler üç spor problemi olan Spor Organizasyonu Çizelgeleme, Antrenman Planlama ve Gezgin Turnuva Problemlerinin optimizasyon yöntemleri ile ele alındığı çalışmalar taranarak bir literatür analizi sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Spor, Spor Organizasyonu Çizelgeleme, Antrenman Planlama, Gezgin Turnuva Problemi, Optimizasyon, Metasezgisel Algoritmalar.

Optimization in Sports Sciences: A Literature Review

Abstract

Optimization is the process of finding the best possible solution to a problem. From past to present, it is seen that optimization algorithms have been successfully applied in many areas where complex problems are involved. Sports science is one of these areas. Some sports-related problems have objective functions and constraints that make them difficult to solve. Therefore, searching for solutions with heuristic and meta-heuristic approaches to these different problems

encountered in sports science emerges as a field whose popularity has increased especially in recent years. Heuristic algorithms are strategies for generating an acceptable solution to complex problems in a reasonably practicable time, by trial and error. It is not possible to try every possible solution or combination, depending on the size and complexity of the problem. Therefore, the aim is to find good and suitable solutions in an acceptable time frame. In this study, it is aimed to reveal the relationship between sports science and optimization approaches. In this direction, a literature review is presented by searching the studies in which three popular sports problems, Sports Organization Scheduling, Training Planning and Traveling Tournament Problems are handled with optimization methods.

Keywords: Sports, Sports Organization Scheduling, Training Planning, Traveling Tournament Problem, Optimization, Metaheuristic Algorithms.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Terapötik Rekreyonel Bir Aktivite Olarak Yüzme Spor Branşının Vücuda Sağlık Etkileri

Asst. Prof. Dr. Muhammed Bahadır Sandıkçı¹, Asst. Prof. Dr. Cihan Önen²

¹Munzur Üniversitesi

²Bitlis Eren Üniversitesi

Özet

Bireylere yardım sağlanması için terapötik rekreasyonda farklı aktiviteler kullanılmaktadır. Yaygın bir şekilde kullanılanlar günlük normal fiziksel aktiviteler, oyunlar, el sanatları aktiviteleri, sportif etkinlikler ve toplumda sosyalleşmeyi içeren aktivitelerdir. Yüzme sporu su içerisinde yapılan ve bedensel olarak en iyi derecede gelişim sağlayan spor dalı olarak bilinmektedir. Suda yer çekiminin sıfıra yakın olmasıyla yıpratıcı etkiler en aza indiğinden yüzme tüm kasların uyumlu bir şekilde çalışmasını sağlar ve vücut direncini en etkin seviyelere ulaştırır. Suda az zorlanan eklem ve bağlar kas güçsüzlüğünün giderilmesinde yararlı olur. Yüzme sporu fizyolojik olarak bir insanda solunum kaslarındaki yükte artışlar yapar ve solunum yolunun direncini artırır. Adaleleri geliştirerek dengenin sağlanması, kan dolaşımını düzenlenmesi ve kalp ile akciğer organlarının sağlıklı çalışmasına katkı sağlaması diğer önemli yararlarıdır. Yüzmenin insanın ruh hali üzerinde de önemli katkıları vardır. Stres ve gerginliğin azalmasını destekler.

Anahtar Kelimeler: Terapötik Rekreyon, Yüzme Spor, Spor ve Sağlık

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Zihinsel Engelli Bir Masa Tenisi Sporcusunun Dinamik-Statik Denge ve Koordinasyon Analizi- Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Fatma Kızılay¹

¹İnönü Üniversitesi

Özet

Amaç: Masa tenisi gibi dinamik bir branş olan bir spor dalında oynayan zihinsel engelli sporcularda yaralanmaların önlenmesi için denge-koordinasyon gibi motorik becerilerin test edilmesi son derece önemlidir. Bu nedenle çalışma bir pilot çalışma olarak zihinsel engelli bir kadın masa tenisi sporcusunda denge ve koordinasyonu test etmeyi amaçlamıştır.

Yöntem ve Gereç: Çalışmada 21 yaşında, vücut kitle indeksi (VKİ) 24,73 olan, 4 yıldır masa tenisi oynayan hafif mental retardasyonu olan bir kadın masa tenisi sporcusu değerlendirildi. Sporcunun statik dengesi stork denge testiyle (gözler açık-kapalı), dinamik dengesi Y denge testiyle koordinasyon becerisi wall catch koordinasyon testiyle değerlendirildi. Tüm testler bilateral değerlendirildi. Süreli testlerin değerlendirilmesinde kronometre kullanıldı.

Bulgular: Sporcunun Y denge testi için; ortalama puanları anterior 49 cm, posteriomedial 95 cm, posteriolateral 108,5 cm, total ortalama puanı 84,16 bulundu. Stork denge testi için gözler açık olarak sağ taraf üstünde 36,45 sn, sol taraf üstünde 41.5 sn gözler kapalı iken sağ taraf üstünde 8.48 sn, sol taraf üstünde 7.15 sn olarak ölçüldü. Wall catch koordinasyon testi için tenis topu ile yapılan 10 atıştan sağ taraf için 10/8, sol taraf için 10/7 oranında isabet kaydedildi.

Sonuç: Sporcunun değerlendirme sonuçlarında Y testi değerlerinin sağlıklı yetişkin kadın ortalamalarına yakın olduğu, stork denge testi sonuçlarının sağ taraf için ‘orta’, sol taraf için ‘iyi’, gözler kapalı yapılan stork denge testi sonuçlarının ise ‘zayıf’ olduğu görüldü. Wall catch koordinasyon testi sonucuna göre elde edilen skorların ise iyi olmakla birlikte geliştirilmesi gerektiği düşünüldü. Zihinsel engelli sporcunun dinamik dengesi ve koordinasyonunun sağlıklı normatif değerlere yakın olduğu, statik denge skorlarının ise daha iyi bir performans ve olası yaralanmaların önüne geçmek için geliştirilmesi gerektiği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Zihinsel Engel, Sporcu, Denge, Koordinasyon

Dynamic-Static Balance and Coordination Analysis of a Table Tennis Player With Intellectual Disability - Case Report

Abstract

Objective: It is important to test motoric skills such as balance-coordination in order to prevent injuries in athletes with intellectual disability playing in a dynamic branch such as table tennis. For this reason, the study aimed to test balance and coordination in a female table tennis player with intellectual disability as a pilot study.

Methods: A 21-year-old female table tennis player with body mass index (BMI) of 24.73 and with mild mental retardation who has been playing table tennis for 4 years was evaluated in study. Static balance of athlete was evaluated with stork balance test (eyes open-closed), dynamic balance was evaluated with Y test and coordination skill was evaluated with wall catch coordination test. All tests were evaluated bilaterally. A stopwatch was used to evaluate timed tests.

Results: For athlete's Y balance test; mean scores were found anterior 49cm, posteriomedial 95cm, posteriolateral 108.5cm, and total mean score 84.16. For Stork balance test, it was measured 36.45 seconds right side, 41.5 seconds left side, 8.48 seconds right side, and 7.15 seconds on the left side for the eyes closed situation. For the wall catch coordination test, 10/8 throws were recorded for right side and 10/7 for left side out of 10 throws with a tennis ball.

Conclusion: In evaluation results of athlete, Y test values were close to averages of healthy adult women, results of stork balance test were 'moderate' for right, 'good' for left side, and 'poor' results of stork balance test performed with eyes closed. Although the scores obtained according to results of wall catch coordination test were good, it was thought that they should be improved. It was concluded that dynamic balance and coordination of intellectual disabled athlete were close to healthy normative values, and static balance scores should be improved for better performance and to prevent possible injuries.

Keywords: Intellectual Disability, Athlete, Balance, Coordination

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Anestezi Altında Gelişen Anafilaktik Reaksiyon. Anaphylactic Reaction Under Anesthesia. Olgu Sunumu.Case Report

Dr. Harun Özmen¹ , Dr. Ebru Ekmekçioğlu, ¹ , Asst. Prof. Dr. Bahar Aydın² , Asst. Prof. Dr. Serkan Doğru¹

¹Mersin Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Mersin Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Harun Özmen

Özet

Giriş ve Amaç: Peroperatif anaflaksi hayatı tehdit eden, nadir alerjik olaydır. Anestezi uygulaması sırasında başta kullanılan ilaçlardan olmak üzere antibiyotikler, hipnotik ajanlar, noromuskuler bloke edici ajanlar, opioidler, kollooidler, klorheksidin ve lateks'e karşı allerji gelişebilmektedir. Bu olguda meme ca nedeni ile operasyona alınan hastada anestezi indüksiyonu sonrası gelişen ciddi anafilaktik reaksiyonun tanı ve tedavisine dair deneyimimizi paylaşmayı amaçladık.

Olgu: Mastektomi planlanan 52 yaşında bayan hasta, preoperatif hazırlıklarının tamamlanmasının ardından ameliyat odasına alındı. Propofol 200mg, Rocuronyum 50 mg, Remifentanil 40 mcg ile anestezi indüksiyonu uygulandı. Endotrakeal entübasyon sonrası, Sefuroksim 1gr iv verilen hastaya operasyon için pozisyon verilmeye başlandı. Desfloran+Azotprotoksid %50+ oksijen %50 ile anestezi idame edildi, remifentanil infüzyonu hazırlığı yapılan hastada anestezinin 10.dk'sında henüz cerrahi saha boyanmadan aniden kalp hızı 150/dk oldu; kan basıncı 60/30 mmHg, SaO2 %80'e düşen, maksimum inspiratuvar basınç 50 cmH2O ya ulaşan hastada öncelikle alerjik reaksiyon olduğu düşünülüp Metilprednizolon 250 mg, Feniramin 45.5 mg uygulamasını takiben, efedrin toplamda 50 mg iv verildikten sonra, norepinefrin infüzyonu başlandı. İnhalasyon anestezisi sonlandırılmış olan hastada müdahaleden 10dk sonra vital bulgular normale döndü, solunum yolu basıncı düştü, çalışılan arter kan gazı değerleri normaldi. Suggamadex ile dekürrarize edilen hasta uyandırıldı. Şuur açık, koopere, vital bulguları normal sınırlarda olarak yoğun bakıma verildi. Total IG E değerinin 2 kat arttığı, allerji testlerinde rokuronyum bromür ve seforoksim aksetil'e karşı duyarlılık olduğu tesbit edildi. Hastaya allerjen ilaçlardan uzaklaşarak bir ay sonra genel anestezi altında mastektomi uygulandı.

Tartışma Anestezi altında anaflaksi nadir görülen ve tanısına dair kısıtlılıklar sebebi ile hızla tanı konup, tedavi gerektiren bir durumdur. Hastalarda kadın cinsiyeti dikkat çeker. Anestezi ile ilgili olarak da hastamızda olduğu gibi en çok noromuskuler bloker ajanlar sorumlu tutulmaktadır.

Sonuç: Anestezi altında anaflaktik reaksiyonda, hızla ayırıcı tanıya gidildikten sonra, allerjenin uzaklaştırılmasını takiben tedavi algoritmasını agresif olarak uygulamak önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Anestezi, Rokuronyum, Anaflaksi

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ankara Eğitim Araştırma Hastanesinde Bir Yıldaki Sezaryen Oranlarının ve Endikasyonlarının Gözden Geçirilmesi

Dr. Aybüke Kevser Abasıyanık¹, Dr. Murat Gözüküçük¹

¹Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Aybüke Kevser Abasıyanık

Özet

Amaç Tıbbi gerekçelerle yapıldığında sezaryen, maternal ve perinatal mortalite ve morbiditeyi azaltmaktadır. Ancak sezaryen doğumun gerekmediği durumlarda, anneler ve bebekler için sezaryen doğumun faydalarını gösteren hiç bir kanıt yoktur. Herhangi bir ameliyat gibi, sezaryen işleminin de kısa ve uzun vadede riskleri mevcuttur. Bu çalışma ile kliniğimizin tüm doğumların içindeki sezaryen oranı ve endikasyonlarını Robson gruplarına göre saptayarak WHO ve TC Sağlık Bakanlığı önerileri ve hedeflerinin neresinde olduğumuzu görmeyi hedefledik.

Gereç ve Yöntem Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi kadın hastalıkları ve doğum kliniğinde 2021 yılında doğum yapmış olan hastalar retrospektif olarak hastane otomasyon sistemi üzerinden tarandı. Tüm doğumlar Robson Sınıflamasına göre gruplandı. Hastaların doğum şekli, sezaryen ile doğum yaptıysa sezaryen endikasyonları ve primer sezaryen oranları belirlendi.

Bulgular Bir yıl içerisindeki toplam 1432 gebe retrospektif olarak tarandı. Acil doğumlar (373) ve sevk edilen hastalar (59) hasta çalışma dışı bırakıldı ve toplamda 1000 gebe çalışmaya dahil edildi. 1000 hastanın 719'u vajinal yolla, 281'i de sezaryen ile doğum yapmıştı. Tüm doğumlar içinde sezaryen ile doğum oranımızın % 28,1 olduğu görülürken primer sezaryen oranımızın %12,7 olduğu görüldü. Sezaryen endikasyonları içinde ilk sırada geçirilmiş uterin cerrahi (%55), primer sezaryenler içinde bakıldığında ise ilk sırada fetal distres (%34), 2. sırada prezantasyon anomalileri (%18) tespit edildi.

Sonuç Kliniğimiz üçüncü basamak bir referans hastane olmasına rağmen primer cs oranımız %12, sezaryen oranımız %31 olmuş, bakanlık verilerine bakıldığında ülke ortalamasının ve WHO verilerine göre dünya ortalamasının altında kalmıştır. Sezaryen endikasyonları içinde ilk sırada yer alan sebep geçirilmiş sezaryen öyküsü olmuştur. Sezaryen oranlarını düşürmek için en etkili yöntemin primer sezaryen oranını düşürmek olduğu açıktır.

Anahtar Kelimeler: Sezaryen , Doğum , Robson

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğinde Doğum Yapan 1300 Gebenin 2021 Yılında Hasta Güvenliği Açısından İstenmeyen Olay Bildirimi ve Analizi

Dr. Süheyla Aydoğmuş¹

¹[Op. Dr] SBÜ Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Ankara, Türkiye

Özet

Hasta güvenliği hastaya gereksiz zarar verme veya hastanın olası zarar görme durumundan uzak olması anlamına gelmekte ve bunları önlemeye yönelik sağlık kuruluşları tarafından ve paralelinde çalışanlar tarafından alınan önlemleri kapsamaktadır. Bizim çalışmamızda kliniğimizde 2021 yılında acil dışında doğum yapan 1000 gebenin hasta güvenliği açısından Hastanın kimlik doğrulanması, ilaç güvenliği, enfeksiyon, kan transfüzyonu, cerrahi güvenlik formu ,düşmeler, radyasyon güvenliği, bilgi güvenliği, onam formu, hasta transferini içeren aylara göre istenmeyen olay bildirimleri incelenmiştir. Acil gelen hastalar çalışma dışında tutulmuştur. Toplam 1300 gebenin 300'ü acil olarak doğurtulmuş olup geri kalan 1000 hasta çalışma kapsamına alınmıştır. aylara göre analizinde ocak, mart, mayıs 2021 dışında istenmeyen olay bildirimi gözlenmemiştir. ocak ayında bir hastada düşme, mart ayında kan transfüzyon formunun eksik doldurulması, mayıs ayında ise ilaç güvenliği ile ilgili istenmeyen olay bildirimi yapılmıştır .Analiz edildiğinde yapılan bildirimlerin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı tespit edilmiştir. sonuç olarak hasta güvenliği açısından mevcut standartlara uyulması güvenli bir ortamda gebenin doğum yapacağını göstermektedir

Anahtar Kelimeler: Hasta Güvenliği, İstenmeyen Olay Bildirimi

Patient Safety and Unwanted Event Notification Analysis Of 1300 Pregnant Patient Who Gave Birth In Ankara Training And Research Hospital Obstetrics And Gynecology Department Throughout in 2021

Abstract

Patient safety means that the patient is free from unnecessary harm or possible harm to the patient; and this includes the precautions taken by health institutions and health workers to prevent them. In our study, 1000 pregnant patients who gave birth in our clinic in 2021, except

for emergencies, were examined in terms of patient safety. Adverse event notifications, including patient authentication, drug safety, infection, blood transfusion, surgical safety form, falls, radiation safety, information security, consent form, patient transfer, were analyzed by month. Emergency patients were excluded from the study. Out of a total of 1300 pregnant, 300 were delivered urgently and the remaining 1000 patients were included in the study. In the analysis by months, no adverse event notification was observed except for January, March, and May 2021. In January a patient reported a fall, in March incomplete filling of the blood transfusion form, and an adverse event related to drug safety in May. When analyzed, it was determined that the notifications made were not statistically significant. As a result, compliance with current standards in terms of patient safety shows that the pregnant will give birth in a safe environment.

Keywords: patient safety, unwanted event notification

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bilateral Anterior Shoulder Dislocation: A Rare Case

Dr. Zekeriya Ersin Çelen¹

¹Yalova State Hospital

Özet

Introduction: The glenohumeral joint is the most commonly dislocated joint in the human body; however, its bilateral form is very rare, as the forces required to create a dislocation must act synchronously on both shoulders in a similar manner. Unlike unilateral cases, it mostly occurs posteriorly and occurs as a result of a seizure or electrocution. There are very few cases of bilateral anterior shoulder dislocation (BASD) reported in the literature, and this report aims to add to the existing body of knowledge about this rare condition. This study hereby reports an unusual case of simultaneous BASD after bilateral direct trauma with a previously unreported mechanism. **Case presentation:** The patient was a 22-year-old man who applied to the emergency department with severe pain and limitation of range of movement in both shoulders. He had a history of a blow from his friend, falling backwards, and synchronous direct blows to his left and right shoulders from two separate chair arms. Clinical examination showed that there were external rotation and abduction deformities in both upper extremities. The sulcus sign was prominent on both shoulders. Neurovascular examination was normal. He had no epilepsy history or other comorbidities. X-ray images revealed bilateral anterior glenohumeral dislocation without fracture. The patient was sedated in the operation room and shoulder reduction was performed using the hippocratic method. Post-reduction radiographs showed that the joint structures were well positioned. Both shoulders were immobilized for three weeks, with the upper limbs in adduction and internal rotation, and the elbows in 90 (right elbow) and 110 (left elbow) degrees of flexion. Thereafter, mobilization was started and muscle strengthening exercises were given to the patient as tolerated. **Discussion and conclusion:** This study presents the first BASD case caused by direct trauma to both shoulders. BASD is a rare entity and early diagnosis with appropriate treatment provides satisfactory outcomes.

Anahtar Kelimeler: Bilateral, Dislocation, Shoulder, Anterior

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bilateral Skrotal Leiomyom: Nadir Olgu Sunumu

Assoc. Prof. Dr. Ayşegül İsal Arslan¹

¹Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Ana Bilim Dalı

Özet

Amaç Leiomyomlar, düz kas kaynaklı benign, mezenkimal tümörlerdir. Çoğunlukla uterus içinde görülür. Nadir yerleşim yeri, meme, skrotum, pelvis, mesane, spermatik korddur. Ekstratestiküler leiomyom testiste son derece nadir görülen bir lezyondur. Literatürde sadece birkaç vaka bildirilmiştir. Burada bilateral ekstratestiküler yerleşimli bir leiomyom olgusunu, histopatolojik bulgular ve literatür bilgisi ile sunuyoruz.

Bulgular 68 yaşında erkek hasta her iki skrotumda ağrısız, ele gelen kitle yakınması ile üroloji kliniğine başvurdu. Yapılan ultrasonografik değerlendirmede sol testiste 3cm, sağ 1,5 cm çaplarında düzgün sınırlı, hipoekoik, hafif vasküler ekstratestiküler kitle tespit edildi. Bilateral epididimis komşuluğunda, ekstratestiküler yerleşimli lezyonlar eksize edildi. Makroskopik incelemede sol ibareli lezyon; 3 cm çapında, sağ ibareli lezyon 1,5 cm çapında düzgün sınırlı, kesit yüzü kirli beyaz, lifsel, orta sertlikte tariflendi. Mikroskopik değerlendirmede iyi sınırlanan, dikey fasiküller paternde, hiposelüler, iğsi eozinofilik sitoplazmalı, künt çekirdekli proliferasyon görüldü. Alınan örneklerde nekroz, nükleer atipi, çevre dokuya invazyon ve mitotik aktivite görülmedi. İmmunohistokimyasal çalışmalarda iğsi hücrelerde Vimentin, Caldesmon, SMA, Dezmin pozitif, CD34, CD117, LCA, Myogenin antikorları ile negatif boyanma elde edildi. Bu bulgular ile bilateral Leiomyom tanısı verildi.

Tartışma Literatürde skrotal leiomyom, tüm skrotal tümörlerin %0,1'i bildirildiğinden, nadir görülen bir tanıdır. Skrotal leiomyom epididim, spermatik kord, tunika albuginea veya skrotal dartos kasından kaynaklanabilir. Çoğunlukla beyaz ırkta, hayatın dördüncü ve altıncı dekatları arasında görülür. Leiomyomun yavaş büyüyen ve ağrısız davranışı tanıda gecikmeye neden olabilir. Kesin tanı histopatolojik değerlendirme ile konulabilir. Skrotal Leiomyom Benign, Atipik ve Malign olabilir. Bu üç antite 4 kriter ile birbirinden ayrılır.1) Lezyonun çevre dokuya infiltrasyon, 2) Tümör boyutun 5 cm'den büyük olması, 3) 10 HPF (büyük büyütme alanı) için 5-10 mitoz varlığı 4) Orta derecede sitolojik atipi. Bu kriterlerden sadece birinin varlığı benign, 2'sini gösteren bir tümör atipik ve herhangi üç kritere sahip tümör ise malign olarak tanımlanır.

Sonuç Skrotal leiomyom, orta yaşlı erkeklerde ağrısız bir kitle olarak ortaya çıkan, nadir görülen benign mezenkimal tümördür. Paratestiküler tümörler için ayırıcı tanı olarak akılda tutulması gereken bir tümördür.

Anahtar Kelimeler: Skrotal Kitle; Leiomyom

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Brid İleusa Yaklaşımın Üç Farklı Vaka Spektrumunda Değerlendirilip Literatürün Gözden Geçirilmesi

Chief Ass. Prof. Dr. Evren Besler¹

¹T.C. Sağlık Bilimleri Üniversitesi - İstanbul Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği

Özet

Ameliyat sonrası brid ileus en sık görülen abdominal acillerdendir ve hem cerrahlar hem de hastalar için zorlu bir klinik problem olmaya devam etmektedir. Brid ileus tüm ince bağırsak tıkanıklıklarının %60-75'inden sorumlu olup mortalitesi %2-8 arasında değişmektedir. Bu duruma genellikle daha önce geçirilmiş ameliyat sonrası yapışıklıklar neden olmaktadır. Brid ileus hastalarının %20'si önceki ameliyattan sonra bir yıl içinde ortaya çıkmakta ayrıca ilk ameliyattan sonra minimum 10 yıl boyunca prevalansta sürekli artış olmaktadır. Brid ileus insidansını azaltmak için risk faktörlerini ve çeşitli stratejileri tanımlayan çalışmaların rehberliği; hastalığın klinik seyrinin geçici mi yoksa uzun süreli mi olduğuna dair tutarlı tanımların olmaması nedeniyle sınırlıdır. Brid ileus için cerrahi girişimin zamanlaması hakkında çelişkili yayınlar mevcuttur. Bunlardan bazıları daha konservatif bir yaklaşım benimsemekte, çoğu çalışma ise morbidite ve mortaliteyi en aza indirmek için Bologna kılavuzlarına uygun olarak erken cerrahiyi savunmaktadır. Ancak cerrahi girişim yeni yapışıklıkların oluşumuna yol açabilir ve bu da hastalığın tekrarlamasına katkıda bulunabilir. Bu nedenle hastaya uygulanacak optimal tedavi yöntemine (operasyonel veya konservatif) karar vermek belki de tekrarlama riskini etkileyen en önemli faktördür. Bu bildiri ile genel cerrahi servisine yatırılmış ve konservatif yaklaşım ile majör cerrahi spektrumunda farklı yaklaşımlarda bulunulmuş çeşitli morbidite ve mortalite sonuçları olan üç vaka sunulmuştur. Hastalardan ilki klinik izlem ile kendiliğinden düzelme sonrası taburcu edilmiş, ikincisi iki kez ameliyat gerektirip çift uç stoma ile şu an hayatını devam ettirmekte olup üçüncü hasta ise uzun süren bir majör cerrahi girişim ve yaklaşık bir aylık yoğun bakım yatış süreci sonrasında kaybedilmiştir. Bu bildiri ile genel cerrahinin zor konusu olan brid ileus vakalarının yönetimi, ameliyat zamanlaması ve genişliği, hastalığın tekrarlama sıklığı, mortalite ve morbiditesi irdelenip literatüre katkı sağlanması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Brid, Cerrahi, İleus, Konservatif, Tıkanma, Yapışıklık

Evaluating the Treatment of Brid Ileus Within the Spectrum of Three Different Cases and Reviewing the Literature

Abstract

Postoperative brid ileus is one of the most common abdominal emergencies and remains a challenging clinical problem for both surgeons and patients. It is responsible for 60-75% of all small bowel obstructions and mortality rate varies between 2-8%. This condition is usually caused by previous postoperative adhesions. 20% of patients with brid ileus occur after one year of the initial surgery and there is a continuous increase in prevalence for a minimum of 10 years after the initial surgery. Guidance of studies describing risk factors and various strategies to reduce the incidence of brid ileus is limited by the lack of consistent definitions of whether the clinic is transient or prolonged. There are conflicting reports of surgical intervention timing for brid ileus. Some of these take a more conservative approach, most studies advocate early surgery in accordance with the Bologna guidelines to minimize morbidity and mortality. However, surgery may bring out new adhesions and contribute to the recurrence of the disease. Therefore, deciding on the optimal treatment method (operational or conservative) for the patient is perhaps the most important factor affecting the risk of recurrence. In this report; three cases of whom hospitalized in general surgery department with various morbidity and mortality and treated with different approaches in the spectrum of conservative approach and major surgery are presented. The first patient was discharged after spontaneous recovery with clinical follow-up, the second required two operations and is currently living with a double-end stoma and the third patient died after a long major surgical intervention following approximately one month of intensive care hospitalization period. In this report, it is aimed to contribute to the literature by examining the management of brid ileus cases, the timing and the extent of the operation and the frequency, mortality, morbidity rates of the illness.

Keywords: Adhesion, Brid, Conservative, Ileus, Obstruction, Surgery

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Distal M. Biceps Brachii Tendon Ruptürü Olan Olguya Cerrahi Yaklaşımın Literatür Eşliğinde Değerlendirilmesi

Dr. Sevda Canbay Durmaz ¹ , Dr. Ali Canbay²

¹İnönü Üniversitesi

²Elbistan Devlet Hastanesi

Özet

AMAÇ: M. biceps brachii omuz ve dirsek eklemini geçen N. musculocutaneus tarafından innerve edilir. Distalde tuberositas radii'ye yapışır. Önkola supinasyon ve fleksiyon yaptırmaktadır. Kasın distal yapışma yerinde meydana gelen kopmalarda dirsekte fleksiyon ve supinasyon kaybı görülmektedir. Biz de 3 hafta önce ağır bir cismi yakalarken dirsekte ani ağrısı olan ve fleksiyon-supinasyonda zayıflık ve kuvvet kaybı nedeniyle bize başvuran hastamıza uyguladığımız tedavi yaklaşımımızı anlatmayı amaçladık.

MATERYAL METOT: 39 yaşındaki erkek hastamız sağ eliyle ağır cismi yakalamaya çalışırken dirseğinde ani bir ağrı meydana gelmiştir. Sonraki süreçte ise fleksiyon-supinasyon kısıtlılığı sebebiyle 3. haftanın sonunda kliniğimize başvurmuştur. Yapılan değerlendirmeler sonucu distal biceps ruptürü tanısı konarak cerrahi karar alınmıştır. Cerrahide ise aksiller blok altında turnike kullanılarak sağ önkola antekübital bölgeden ulaşıldı. Olgunun 3 haftalık olması sebebiyle tendon mevcut yerinde bulanamadı ve kol distalinden bir insizyon daha yapıldı ve tendon ortaya konuldu. Yeterli gevşetmeler yapıldıktan sonra tendonun anatomik lokalizasyonuna geldiği görüldü. 1 adet ankor sütür ile tendonun anatomik tamiri yapıldı. 2 hafta uzun kol atelde tutuldu. Ardından rehabilitasyon sürecine geçildi. 1 yıllık takipte sorunsuz iyileşme görüldü.

SONUÇ: Cerrahi tedavideki amaç fonksiyonun ve kuvvetin tam olarak kazandırılmasıdır. Uygulanan doğru cerrahi teknikle kuvvet ve fonksiyon tama yakın kazanılmaktadır. 3 haftalık başvuru olmasına rağmen 1 yıllık takip ve rehabilitasyon sonrası tama yakın fonksiyon ve komplikasyonsuz iyileşme gözlendi.

Anahtar Kelimeler: Distal Biceps, Ruptür, Hook Testi, Tendon Yaralanmaları

Evaluation of Surgical Approach to a Case With Distal M. Biceps Brachii Tendon Rupture in the Accompaniment of Literature

Abstract

AIM: M. biceps brachii is innervated by the N. musculocutaneus, which crosses the shoulder and elbow joint. It attaches distally to the tuberositas radii. It supinates and flexes the forearm. Loss of flexion and supination at the elbow is observed in ruptures that occur at the

distal attachment point of the muscle. We aimed to explain our treatment approach to our patient who applied to us with sudden pain in the elbow while catching a heavy object 3 weeks ago and who applied to us because of weakness and loss of strength in flexion-supination.

MATERIAL METHOD: Our 39-year-old male patient experienced a sudden pain in his elbow while trying to grasp the heavy object with his right hand. In the next period, he applied to our clinic at the end of the 3rd week due to flexion-supination limitation. As a result of the evaluations, the diagnosis of distal biceps rupture was made and a surgical decision was made. In surgery, the right forearm was reached from the antecubital region by using a tourniquet under the axillary block. The tendon could not be found in its current location because the case was 3 weeks old. Another incision was made in the distal arm and tendon exposed. It was observed that the tendon came to its anatomical localization after sufficient loosening was done. Anatomic repair of the tendon was performed with 1 anchor suture. The long arm was kept in a splint for 2 weeks. Then the rehabilitation process started. An uneventful recovery was observed at 1-year follow-up.

CONCLUSION: The aim of surgical treatment is to fully regain function and strength. With the correct surgical technique applied, strength and function are gained almost completely. Despite the 3-week admission, almost complete function and uncomplicated recovery were observed after 1-year follow-up and rehabilitation.

Keywords: Distal Biceps, Rupture, Hook Test, Tendon Injuries

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Dördüncü Ventriküler Ependimomların Cerrahi Rezeksiyonu: Vaka Serileri ve Teknik Nüanslar

Dr. Eyüp Varol¹

¹Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş; Ependimomlar, ventriküler sistem boyunca herhangi bir yerde ortaya çıkabilen nadir nöroepitelyal tümörlerdir. Dördüncü ventrikülde yerleşen tümörler her açıdan bir çok zorluklar yaratmaktadır. Tam tümör rezeksiyonu, uzun süreli sağkalımı desteklemekle birlikte kraniyal sinir (CN) çekirdekleri gibi çevre nöral yapıların etkilenmesine neden olabilir. Burada, dördüncü ventrikül ependimomların cerrahi rezeksiyonunda kurumsal deneyimimiz anlatılmaktadır. Tek bir kurumda, bilateral telovelar yaklaşımla cerrahi olarak rezeke edilmiş dördüncü ventriküler ependimom vakaları retrospektif olarak analiz edildi. Rezeksiyon kapsamı, sonuçlar ve postoperatif komplikasyonlar değerlendirildi.

Materyal ve Metod; Haziran 2011'den Şubat 2021'e kadar 16 hastamıza dördüncü ventriküler ependimomuna cerrahi rezeksiyon uygulandı. 16 olgunun 12'inde (%75) brüt total rezeksiyon sağlandı. Bir olgumuz rezidü nedeniyle, bir olgumuzda nüks nedeniyle tekrar cerrahi rezeksiyon yapıldı. Altı hastamızda postoperatif CN felci görüldü. Üçü 6. CN felci, ikisi 4. CN felci, biri 4. ve 6. CN felci idi. Bir vakamızda preoperatif ileri pons basısı ve hidrosefalisi vardı. Bu olgumuz postop ekstübe olamadı ve ex oldu. Serebellar mutizm görülmüdü. 4. veya 6. CN defisitleri olan beş hastanın üçü düzeldi ve hastalarımızda kalıcı nörolojik defisit oranı %19 idi. Ameliyat sonrası komplikasyonlar arasında iki adet yara enfeksiyonu (%12.5) ve 5 adet BOS(Beyin Omurilik Sıvısı) fistülü (%31) vardı. BOS fistüllerinden üçüne hidrosefali de eşlik ediyordu. Şant bağımlı hidrosefali 6 olguda görüldü(%37.5).

Sonuç; Dördüncü ventriküler tabana yapışık tümörlerde de tam rezeksiyon mümkün olabilmektedir. Bunu yapabilmek için, hassas ultrasonografik aspiratör, nöronavigasyon, ultrasonografi çok değerli olsa da, kranyal sinirleri de görüntüleyebilen intraoperatif nöromonitörizasyon olmazsa olmazımızdır. Ventrikül tabanından tümör rezeksiyonu sırasında geçici olmayan CN etkilenmesinin görülmesi ve/veya hemodinamik olarak anlamlı bradikardi rezeksiyonun kapsamını sınırlamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ependimom; Telovelar Yaklaşım; Dördüncü Ventrikül; Posteriyör Fossa Tümörleri; Mikrocerrahi Teknikler.

Humerus Cisim Kırıklarında Konservatif Tedavi Sonuçlarımız

Uzm. Dr. Ülker Moralar¹

¹Silivri Anadolu Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği

Özet

Amaç

Humerus cisim kırıklarının büyük çoğunluğunda konservatif tedavi tavsiye edilmektedir. Humerus cisim kırıkları konservatif tedavinin en kolay uygulandığı uzun kemik kırıkları olup, % 90 kaynama oranı, mükemmel fonksiyonel sonuç bildirilmektedir.

Uygulama için kabul edilir sınır şu şekildedir: 20° anterior - posterior angulasyon, 30° varus - valgus angulasyon, 3 cm kısalık, 20° rotasyon. Ancak şiddetli yumuşak doku hasarı veya kemik kaybı, onarım gerektiren vasküler yaralanma, brakiyal plexus yaralanması varsa uygulanması önerilmemektedir.

Konservatif tedavide; iskelet traksiyonu, abduksiyonda atel ve alçılama, Velpau bandajı, Hanging cast, U atel, fonksiyonel breys uygulama kullanılan yöntemlerdir.

Yapılan bir derlemede cerrahi yöntem ile konservatif yöntem karşılaştırılmış. Kaynamama oranı konservatif yöntem ile %15.3, cerrahi tedavi ile %6.4 olarak bulunmuştur; radyal sinir felci oranı her iki grupta eşit olarak saptanmış, kaynama süresi değerlendirildiğinde belirgin fark bulunmamıştır (1).

Çalışmamızda konservatif yöntemle takip ve tedavi ettiğimiz 16 olgumuzu, demografik verileri, travma nedenleri, ek patolojileri ve tedavi başarıları ile paylaşmayı amaçladık.

Gereç ve Yöntem

Çalışmamızda 2017-2022 yılları arasında konservatif yöntemle takip ve tedavi ettiğimiz 12 olgumuzu, demografik verileri, travma nedenleri, ek patolojilerini retrospektif olarak araştırdık. Tedavi başarılarımızı değerlendirdik.

Bulgular

Olgularımızın verileri ve röntgen bulguları Tablo 1, Şekil 1 ve 2’de belirtilmiştir. Olgularımızdan bir tanesinde kaynamama görülmüş, bir diğeri takipten çıkmış, diğer olgularımız konservatif tedavi ile başarı ile tedavi edilmiştir, omuz dirsek hareketlerinde günlük yaşamı etkileyen fonksiyonel kısıtlılık saptanmamıştır.

Sonuç

Humerus cisim kırıklarının tedavisi iyi anatomi ve cerrahi endikasyon bilgisini, implant ve yöntemlerin doğru uygulanmasını, hastanın fonksiyonlarını ve beklentilerini göz önüne almayı gerektirir. Kırığa en uygun tedavi yöntemini seçmek için bütün tedavi seçeneklerinin kırığı nasıl iyileştirdiğini, tüm metodların biyolojik ve teknik özelliklerini, tedavinin devamında ortaya çıkabilecek olası komplikasyonları ve karşılaşılabilecek problemlerin tedavisini de bilmeyi gerektirir.

Sonuç olarak, takip ettiğimiz 10 hastamızda konservatif yöntem kullanarak başarılı sonuçlar aldık. Özellikle pandemi sürecinde konservatif yöntem ile tedavi uygulamanın avantajlı olduğunu düşünüyoruz.

Kaynak

1. Van de Wall BJM, Ochen Y, Beeres FJP, Babst R, Link BC, Heng M, van der Velde D, Knobe M, Groenwold RHH, Houwert MR. Conservative vs. operative treatment for humeral shaft fractures: a meta-analysis and systematic review of randomized clinical trials and observational studies. J Shoulder Elbow Surg. 2020 ;29:1493-1504.

Tablo 1: Humerus Şart Kırığı Olan Olgularımızın Demografik Verileri, Travma Nedenleri, Ek Patolojik Tanıları

Olgular	Yaş	Cinsiyet	Travma Nedeni	Yandaş hastalıklar	Nöro-vasküler Defisit
Olgu 1	24	Erkek	Araç içi trafik kazası	Yok	Yok
Olgu 2	30	Erkek	Araç içi trafik kazası	Yok	Yok
Olgu 3	59	Kadın	Evde basit düşme	Yok	Yok
Olgu 4	29	Kadın	Araç içi trafik kazası	Yok	Yok
Olgu 5	20	Erkek	Araç içi trafik kazası	Yok	Yok
Olgu 6	49	Erkek	Merdiven düşme	Yok	Yok
Olgu 7	55	Erkek	Ağaçtan düşme	Pandemi dönemi	Yok
Olgu 8	44	Kadın	Ağaçtan düşme	Pandemi	Yok

Olgu 9	61	Kadın	Evde düşme	Karaciğer safra yolları malignitesi, kemoterapi, Pandemi	Yok
Olgu 10	55	Erkek	Araç içi trafik kazası	Pandemi	Yok
Olgu 11	78	Kadın	Evde banyoda düşme	Kalp yetmezliği, obezite, İnaktif hasta, Pandemi	Yok
Olgu 12	28	Erkek	Motorsiklet kazası	Pandemi	Yok

Şekil1: Humerus Şart Kırığı Olgularımız

Şekil 2: Humerus Şart Kırığı Olgularımız- Pandemi Dönemi

Anahtar Kelimeler: Humerus cisim kırığı, konservatif tedavi, travma, humerus

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İntratorasik Dev Kitle; Soliter Fibröz Tümör

Assoc. Prof. Dr. Burhan Apilioğulları¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi

Özet

Öz Plevranın soliter fibröz tümörleri (PSFT), plevranın tümörleri arasında % 5'den az görülmektedir. % 80'i visseral plevra, % 20' parietal plevradan kaynaklanan mezenkimal kaynaklı tümörlerdir. Genellikle asemptomatiklerdir. Çok büyük boyutlara ulaşabilen bu tümörler, kompresyon nedeniyle öksürüğe ve nefes darlığına neden olabilir.

Olgu 1 44 yaşında bayan hasta. 4 aydır devam eden nefes darlığı, öksürük şikayetiyle başvurdu. Fizik muayenede; sağ hemitoraksın solunuma katılmıyordu ve sağ hemitoraksta perküsyonla submatite saptandı. Vibrasyon torasik azalmıştı. Trakea orta hattan sola deviye olmuştu. Hastaya posteroanterior (PA) akciğer(Ac) grafisi, Bilgisayarlı Tomografi (BT) ve Manyetik Rezonans (MR) görüntülemesi yapıldı: Sağ hemitoraksı tama yakın dolduran, kalp ve mediastinal yapıları sola doğru iten yaklaşık 165x125x190 mm boyutlarında solid kitle izlendi. Laboratuar değerleri normal olan hastaya trans torasik iğne biyopsisi yapıldı. Biyopsi sonucu 'Mezenkimal Tümör' geldi. Hasta operasyona alınarak sağ hemitoraksı tama yakın dolduran kitle çıkartıldı. Patoloji sonucu soliter fibröz tümör olarak geldi.

Olgu 2 69 yaşında erkek hasta. Nefes darlığı, ateş, öksürmekle göğsünün sağ alt tarafında ağrı şikâyetleri başvurdu. PA Ac grafisi, toraks BT ve MR çekildi. Sağ hemitoraks posterobazalinde diafragma komşuluğundan 26x18x10 cm sağ hilus düzeyine kadar uzanım gösteren, lobüle, keskin konturlu solid kitle izlendi. Alınan transtorakal biyopsi sonucu mezenkimal neoplazi olarak geldi. Operasyona alınan hastanın kitlesi total çıkarıldı.

Sonuç Genellikle asemptomatik olan ve çok büyük boyutlara ulaşabilen bu tümörler, kompresyon nedeniyle öksürüğe ve nefes darlığına neden olabilir. Hipoglisemi ve hipertrofik pulmoner osteoartropati diğer semptomlardır. Kesin tanı genellikle tümör eksizyonundan sonra konmaktadır. Histolojik olarak yoğun ve üst üste binen çekirdeklerle bol hücresel yapının olması, alan başına 4'ten fazla mitotik aktivite, sitonükleer atipi ile pleomorfizm, geniş nekrotik ve hemorajik alanların bulunması maligniteyi desteklemektedir. Ek olarak, plevral efüzyon birlikteliği ve lezyonun atipik lokalizasyonu maligniteyi destekleyen diğer bulgulardır. Tümörün tam rezeksiyonu en etkili tedavi ve aynı zamanda nüksü önlemenin en etkili yoludur.

Anahtar Kelimeler: Soliter Fibröz Tümör, Plevra, İntratorasik Dev Kitle

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Mastaji-Kanser İlişkisi: Prospektif Çalışma

**Asst. Prof. Dr. Ali Cihat Yıldırım¹ , Assoc. Prof. Dr. Pınar Yıldız² , Dr. Mustafa Yıldız³ ,
Dr. Şahin Kahramanca⁴ , Prof. Dr. Hülagü Kargıcı⁵**

¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Ana Bilim Dalı

²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Dahiliye Ana Bilim Dalı

³Eskişehir Yunus Emre Devlet Hastanesi Genel Cerrahi

⁴Kars Harekani Devlet Hastanesi Genel Cerrahi

⁵Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi

Özet

Amaç: Mastalji, kadınların yaklaşık %70'ini etkileyen ve özellikle kanser olma endişesi nedeniyle yaşam kalitesini bozan önemli bir semptomdur. Çalışmamızda mastalji şikayeti ile polikliniğe başvuran hastaların mastalji semptomunun tipi ve şiddeti fizik muayene bulguları ve radyoloji sonuçları ile değerlendirildi. Bu çalışmanın amacı, hastaların risk faktörleri ile birlikte değerlendirildiğinde mastalji ve malignite arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır.

Gereç ve Yöntemler: Genel Cerrahi polikliniğine başvuran 104 hastanın yaşı, aile öyküsü, menopoz durumu, ilk doğum yaşı, menarş durumu, hormon replasman tedavisinin varlığı/yokluğu, mastalji tipi, komorbiditeleri ve muayene bulguları. mastalji semptomu, radyolojik çalışma sonuçları kaydedildi ve değerlendirildi.

Bulgular: Hastaların mastalji tiplerine göre %38.5'inde siklik ağrı, %57.7'sinde non-siklik ağrı ve %3.8'inde diğer ağrı türleri vardı. Hastaların %46,2'sinde hafif mastalji, %24'ünde orta mastalji ve %29,8'inde şiddetli mastalji mevcuttu. BIRADS kategorisine göre hastaların %48,1'inde BIRADS 1 kitle lezyonu, %39,4 BIRADS 2, %9,6 BIRADS 3 ve %2,9 BIRADS 5 kitle lezyonu tespit edildi. BIRADS 5 kitle lezyonu tespit edilen hastalarda postmenopozal dönemde nonsiklik ve şiddetli ağrı tarif edilmiştir. Ağrı semptomu ile birlikte ele gelen kitle mevcuttu.

Sonuç: Çalışmamız mastalji semptomunun kendi başına malignite şüphesi ile sonuçlanmadığını, ancak doğrulama için gerektiğinde fizik muayene ve radyolojik görüntülemenin de kullanılması gerektiğini düşündürmektedir. Mastalji epidemiyolojisine ve kanserle ilişkisine ışık tutacak daha geniş hasta popülasyonlu çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Mastalji, Meme Kanseri, Ultrasonografi, Mamografi

Mastalgia-Cancer Relationship: A Prospective Study

Abstract

Objective: Mastalgia is an important symptom affecting approximately 70% of women, and it disrupts the quality of life, especially due to the worry of having cancer. In our study, the type and severity of mastalgia symptoms of patients who presented to the outpatient clinic with mastalgia complaints were assessed along with their physical examination findings and radiology results. The purpose of the study is to demonstrate the relationship between mastalgia and malignancy when evaluated in combination with patients' risk factors.

Materials and Methods: The age, family history, menopausal status, age at the first childbirth, menarche, presence/absence of hormone replacement therapy, type of mastalgia, comorbidities and examination findings of 104 patients, who presented to the General Surgery outpatient clinic with mastalgia symptom, were recorded and assessed in the light of radiological study results.

Results: With respect to the mastalgia types of the patients, 38.5% had cyclic pain, 57.7% non-cyclic pain and 3.8% other types of pain. Mild mastalgia was present in 46.2% of the patients, moderate mastalgia in 24% and severe mastalgia in 29.8% of them. According to the BIRADS category, 48.1% of the patients were identified to have BIRADS 1 mass lesions, 39.4% BIRADS 2, 9.6% BIRADS 3 and 2.9% BIRADS 5 mass lesions. The patients who were identified to have BIRADS 5 mass lesions described non-cyclic and severe pain in the post-menopausal period. They had palpable masses along with the pain symptom.

Conclusion: Our study suggests that mastalgia symptom does not per se result in suspicion of malignancy, but physical examination and radiological imaging should also be used as needed for confirmation. Studies with a larger patient population are required to shed light on mastalgia epidemiology and its relationship with cancer.

Keywords: Mastalgia, Breast Cancer, Ultrasonography, Mammography

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nadir Vaka: Stres Kırığına Sekonder Periprostetik Kırık

Dr. Nasuhi Altay¹

¹Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Stres kırıkları sıklıkla genç sporcularda (atlama,zıplama,koşu vb. yapanlarda) olmakla birlikte her yaşta görülebilen ve gözden kaçabilen atipik kırık tipidir.Stres kırıkları en sık alt ekstremitelerde ve özellikle ayak,ayak bileği ve tibiada gözlenir.Çoğunlukla sinsiz başlangıçlı bir problemdir ve bu patolojiden şüphelenmek için dikkatli bir fizik muayene gerekmektedir. Diz çevresi periprostetik kırıkları ise tüm periprostetik kırıklar arasında en sık karşılaşılanıdır.Periprostetik kırıkların en sık nedenleri arasında düşme gibi düşük enerjili travma, ileri yaşa bağlı osteoporoz,kronik steroid kullanımı vardır.Bu vakamızda stres kırığına sekonder gelişen diz çevresi periprostetik kırığı olan hastayı sunmayı amaçladık.

71 yaşında kadın hastaya sol dizde geçmeyen ağrı hareket kısıtlılığı yürüyememe şikayeti ve evre 4 gonartroz tanısıyla total diz eklem protezi yaptık. Postoperatif dönemde hasta sol bacağına basarak yürütülerek salahlı taburcu edildi ve 15. gün kontrollerinde problem saptanmadı.Hasta 1. ay kontrole geldiğinde sol diz çevresinde ağrı ,şekil bozukluğu ve bacağına basamama şikayeti mevcut idi.Çekilen kontrol diz direk grafilerinde tibial tarafta tip 3 periprostetik kırık tesbit ettik.Travma hikayesi olmayan hastanın retrospektif incelenen direk grafilerinde,diz AP grafisinde olmayıp sadece lateral grafide tibia posterior kortekste stres kırığı ile uyumlu görünüm saptadık.Hasta operasyona alınıp tibial taraf periprostetik kırık hattı düzeltilip plak vida ile osteosentez yapıldı.Takiplerinde sol bacağına basmadan hasta mobilize edildi.

Stres kırıkları akut kırıkların aksine tek bir ağır yüklenme ile değil tekrarlayan hafif yüklenmeler ile kemiğin üzerine fazla yük binmesi ve aşırı kullanımdan kaynaklanan mikrotravmalar sonucu gelişen küçük kırıklardır. Genellikle genç yaşlarda görülen ve sporcuların hastalığı olarak bilinse de ileri yaşlarda da gelişebileceği göz önünde bulundurulmalıdır.Özellikle ileri yaş non-travmatik hastalarda detaylı anamnez ve fizik muayenede stres kırıkları akılda tutulmalı,iki yönlü tam ekstremitte grafileri çekilerek değerlendirilmelidir.Erken dönemde radyografik yöntemler genellikle tanı koydurmaz.Bu dönemde MRI ve kemik sintigrafisi fayda sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Stres Kırığı, İleri Yaş, Periprostetik Kırık

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pandemi Döneminde Yavaş Yaşamın Bir Sonucu: E-Tromboz Olgu Sunumu ve Başarılı Endovasküler Tedavi

Asst. Prof. Dr. Serkan Yıldırım¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: Uzun süre hareketsiz ve oturmaya bağlı VTE ile ortaya çıkan Seated immobility thromboembolism (SIT) sendromu; her ne kadar uzun süreli seyahat ve bilgisayar başında uzun oturma nedenli VTE olarak tanımlansa da günümüz dijital çağına ve COVID pandemisinin getirmiş olduğu sosyal mesafe ilkesine uyumla birlikte bizleri öncelikle e-Yaşam ve buna bağlı e-Tromboz olarak tanımlanan yeni bir hasta grubuyla tanıştırmıştır. **Yöntem:** Yirmi sekiz yaşında erkek hasta; kliniğimize sol bacakta çap artışı ve sol alt ekstremitte ağrısı nedeniyle başvurdu. Öyküsünde 8 paket/yıl sigara öz geçmişi olan hastanın semptom başlangıcından 24 saat öncesinde, bilgisayar başında 12 saat hareketsiz şekilde oturduğu öğrenildi. Yapılan alt ekstremitte venöz RDUS incelemede; sol alt ekstremitte iliyak, femoral ve popliteal venin proksimal kesiminde akut trombüs görülmekle birlikte rekanalize akım gözlenmedi. Hasta ‘e-Tromboz’ olarak değerlendirilerek akut dönem DVT tedavisi olarak endovasküler işleme karar verildi. **Bulgular:** Hastaya VCI filtre ve popliteal girişimle sol alt ekstremitte femoral ve iliyak venlere Aspirex rotasyonel trombektomi cihazı ile mekanik trombektomi ve balon dilatasyon işlemi yapıldı. Kontrol görüntülemelerde lümen açıklığının tabii olduğu görülerek işlem sonlandırıldı. Postoperatif semptomları düzelen hasta 1. günde DOAK tedavisiyle taburcu edildi. **Sonuç:** İlk olarak 2003 yılında Beasley ve ark. tarafından tanımlanan, bu gibi bilgisayar ve akıllı tabletlerin karşısında uzun süre hareketsiz oturmaların neden olduğu VTE sendromlarına ‘e-Tromboz’ adı verilmeye başlanmıştır. Aslında oturarak hareketsizlik sendromu olarak tanınan ‘seated immobility thromboembolism’ (SIT) sendromu içerisinde tanımlanan bir durum olmasına karşın artan bilgisayar kullanımı ve karşısında geçirilen süreler, COVID pandemisinin yarattığı sosyal mesafede kalma çabası ve evde geçirilen sürelerin artması, evde geçirilen sürelerin de daha çok bilgisayar başında olması, bizleri ‘e-Tromboz’ tanımıyla daha fazla yüzleştirmektedir. Son dekatta teknolojik gelişmeler, bilgisayar ve akıllı tabletlerin başında oturma ve hareketsiz sürelerin artacağını yadsınamaz şekilde göstermektedir. Kişilere hareketsiz kalmamalarına yönelik bilgilendirme yapılsa da sebep olduğu ‘e-Tromboz’ vakalarının artacağını öngörmekteyiz. Damar cerrahisinin de e-Yaşam’ın getirmiş olduğu bu e-Tromboz vakalarına hazır olması gerektiğine inanıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Derin Ven Trombozu (Dvt), E-Tromboz, E-Tromboz, Seated Immobility Thromboembolism (Sıt), Venöz Tromboembolizm (Vte)

Oral Presentation / Sözlü Sunum

**Pediatric Populasyonda Kapalı Redüksiyon İntrinsik Plus Pozisyonda Atelleme ile
Takip Edilmiş 5. Metakarp Kırıkları**

Dr. Abdulkadir Polat¹

¹Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Kapalı redüksiyon intrinsik plus pozisyonda atelleme ile takip ettiğimiz pediatrik 5. Metakarp kırıklı hastaların kırık yerleşimi ve ilk deplasman ile son kontrol deplasman dereceleri arası ilişkiyi araştırmayı amaçladık.

Materyal Metod:2017-2020 yılları arasında kapalı redüksiyon intrinsik plus pozisyonda konservatif takip edilmiş 18 yaş altı 5.Metakarp kırıklı 105 hastaya ait radyolojik veriler retrospektif olarak tarandı. İlk başvuru, redüksiyon sonrası, ilk 15 gün kontrol ve alçı çıkarıldıktan sonraki kırık deplasman miktarı PACS yazılımı üzerinden ölçüldü. 15. Gün kontrolleri ve alçı çıkarıldığındaki deplasman dereceleri ile kırık yerleşimi ve ilk açılma miktarı ile ilişkisi incelendi.

Bulgular: Çalışmamıza dahil edilen 105 hastanın 103 tanesi erkek 2 tanesi kız, ortalama alçılama süresi 25,01(±3,55) gündü. Ortalama yaş 13(±2,2), ilk başvuruda ortalama kırık deplasmanı 27(±11,39)°, redüksiyon sonrası ortalama kırık deplasmanı 11,35 (±6,32)°, 10-15. Günde ortalama kırık deplasmanı 14,96 (±7,77)°, alçı çıkartımındaki ortalama kırık deplasmanı 15,42(±8,32)° olarak bulundu. Şaft ve bazis kırıklı olgularda 24 hastanın tamamı erkek ve ortalama yaş 13,91(±2.50), ortalama kaynama süresi 26,34(±4,24)gün idi. Bu grupta ortalama ilk deplasman 27,04(±11,59)°, redüksiyon sonrası 11,52(±8,03)°, 10-15 gündeki ortalama deplasman 16,17(±9,92)°, alçı çıkartımında 13,73(±8,65)° idi. Boyun kırıklı 81 hastanın 2 si kız 79u erkekti, ortalama yaş 12,4(±1,91), ortalama kaynama süresi 24,8(±3,14) gün idi. İlk deplasman 27,6(±11,5)°, redüksiyon sonrası 11,4(±6,02)°, 10-15. gün deplasman 14,48(±7,42)°, alçı çıkartıldıktan sonra 16,1(±8,39)° olarak bulundu. İlk başvuruda 30° üzeri angülasyon olan 50 hastada ortalama ilk deplasman 36,16(±10,64)°, redüksiyon sonrası 14,41(±6,78)°, ilk 15 gün kontrolünde 18,51(±6,89)°, alçı çıkartımında 20,35(±8,2)°, 30 derece altı angülasyon olan 65 hastada ilk deplasman 19,98(±5,41)°, redüksiyon sonrası 9,01(±4,80)°, ilk 15 günde 11,65(±6,20)°, alçı çıkartımında 12,25(±7,34)° olarak bulundu.

Sonuç: Pediatrik metakarp kırıklı hastaların konservatif takibinde kırık yerleşimi, ilk deplasman ve redüksiyon sonrası deplasmandan bağımsız olarak kırıkların ilk 15 gündeki deplasman miktarının fazla olduğu ancak redüksiyon sonrası kabul marjının ve remodelasyon kapasitesinin geniş olması sebebiyle bu kırıkların konservatif tedavi ile radyolojik olarak yüzgönderücü sonuçlarının olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik Metakarp Kırıkları, Konservatif Tedavi, İlk Deplasman.

Fractures of the Fifth Metacarpal Followed-Up by Closed Reduction and Bracing in Intrinsic Plus Position in the Pediatric Population

Abstract

Background: We investigated the relationship between fracture location and initial displacement and final control displacement in pediatric patients with fracture of the fifth metacarpal followed by closed reduction.

Material and Method: Data from 105 patients with fracture of the fifth metacarpal aged less than 18 years followed conservatively between 2017 and 2020 were retrospectively reviewed. The extent of fracture displacement was measured at initial admission, after reduction, during the first 15 days of follow-up, and after cast, removal using the software PACS. In addition, the relationship between the degree of displacement at cast removal, the location of the fracture, and the extent of initial angulation were examined. **Results:** Of the 105 patients included in our study, 103 were boys, and 2 were girls. The mean cast duration was $25.01(\pm 3.55)$ days. The mean age was $13(\pm 2.2)$ years, the mean fracture displacement at initial admission was $27(\pm 11.39)^\circ$, and the mean fracture displacement after reduction was $11.35(\pm 6.32)^\circ$. The mean displacement after 10-15 days was $14.96(\pm 7.77)^\circ$, and the mean fracture displacement at cast removal was $15.42(\pm 8.32)^\circ$. In the patients with shaft and base fractures, all 24 patients were male, the mean age was $13.91(\pm 2.50)$, and the time to union was $26.34(\pm 4.24)$ days. In this group, the mean initial displacement was $27.04(\pm 11.59)^\circ$, after reduction of $11.52(\pm 8.03)^\circ$, the mean displacement in 10-15 days $16.17(\pm 9.92)^\circ$, at plaster removal $13.73(\pm 8.65)^\circ$. Of 81 patients with neck fractures, two were female, and 79 were male, the mean age was $12.4(\pm 1.91)$, and the time to union was $24.8(\pm 3.14)$ days. The initial displacement was $27.6(\pm 11.5)^\circ$, after reduction of $11.4(\pm 6.02)^\circ$, on day 10-15, the displacement was $14.48(\pm 7.42)^\circ$ and after plaster removal $16.1(\pm 8.39)^\circ$.

Conclusion: We think that these fractures have radiologically promising results with conservative treatment since the amount of displacement is high in the first 15 days of the fractures, regardless of fracture location, initial displacement, and post-reduction displacement, but the acceptance margin and remodeling capacity after reduction is considerable

Keywords: Fifth Metacarpal Fractures, Pediatric Population, Conservative Management, Initial Displacement.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

**Perianal Sepsisin Nadir Bir Nedeni Olan Atnalı Apsede Modifiye Hanley Prosedürü:
Olgu Sunumu**

Dr. Serhat Ocaklı¹, Dr. Cengiz Ceylan²

¹Ankara Şehir Hastanesi Genel Cerrahi

²Malatya İnönü Üniversitesi Gastroenteroloji Cerrahisi

Özet

GİRİŞ: Anorektal abselerin çoğunlukla nonspesifik kriptoglandüler enfeksiyondan köken aldığı düşünülür. Nadiren İBH, maligniteler, tüberküloz, HIV, radyoterapi veya tramaya bağlı gelişebilir. Atnalı abseler, anorektal abselerin nadir ve çoğunlukla muayene bulguları vermeyen türüdür. Postanal apselerin iskiorektal fossaya unilateral veya bilateral uzanımı sonucunda oluşur. Crohn hastalığı ile yüksek oranda ilişkilidir. Tedavisinde anal anatomi ve fonksiyonları koruyucu cerrahiye Hanley tanımlamıştır. Bu yazıda amaç olgu örneği ile atnalı apse tedavisinde görece daha az invaziv olan Modifiye Hanley metodunun sunulmasıdır.

OLGU: Ek hastalığı, operasyonu ve travma öyküsü olmayan 58 yaşındaki erkek hasta perianal bölgede 1 haftadır devam eden ağrı şikayetiyle başvurdu. Fizik muayenede iki gluteanın ödemli, hassas olduğu saptandı. Derin yerleşimli apse olabileceğinden şüphelenildi, pelvik tomografi, kan sayımı ve kan biyokimyası tetkikleri yapıldı. Tomografide bilateral iskiorektal fossada posteriordan birleşen, hava içeren, kontrastlanan duvara sahip, çapı 10 cm'ye ulaşan apse saptandı ve laboratuvarında beyaz küresinin 36400/µl olduğu görüldü. Ateşi 39 derece, diğer vitalleri stabil olan hasta perianal sepsis tanısıyla hospitalize edilerek IV hidrasyon ve antibiyoterapiyi takiben acil drenaj planlandı. Modifiye Hanley prosedürüne uygun olarak posterior orta hattan sfinkter korunarak abse lojuna ulaşıldı. Saat 3-9 yönlerinden insizyon yapılarak abse drene edildi. Poş oksijenli su ve normal salinle irriga edildi, penröz drenler yerleştirilerek drenajın devamlılığı sağlandı. Takibindeki tüm pansumanları yatakbaşı yapılan hasta yatışının 8. gününde taburcu edildi. 2 ay sonra yapılan kontrolde tamamen iyileştiği görüldü. Etiyoloji araştırılması amacıyla yapılan kolonoskopi ve perianal MRG'de herhangi bir patolojiye rastlanmadı.

SONUÇ: Amato ve ark. yayınladığı kılavuza göre; perianal abselerin tedavisinde hikaye ve fizik muayeneden sonra absenin lokalizasyonunu belirlemek, tedavinin şeklini değiştirdiği için oldukça önemlidir. Perianal abse tedavisinde oluşacak morbiditeleri ve ostomi ihtiyacını azaltmak amacıyla mümkün olan en az invaziv yöntem seçilmelidir. Modifiye Hanley prosedürü bu abselerde başarıyla uygulanan, hastaların yatış süresini kısaltabileceğini, ostomi ihtiyacı ve diğer morbiditeleri azaltabileceğini düşündüğümüz bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Atnalı Apse, Hanley, Olgu Sunumu

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pnömotoraks Nedeni ile Minimal İnvaziv Cerrahi Planlanan Hastada Torasik Paravertebral Bloğun Etkinliği: Vaka Sunumu.

Dr. Mehmet Mutlu¹, Dr. Seray Türkmen¹

¹Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi

Özet

Pnömotoraks, pariyetal plevra ile visseral plevra arasında yer alan plevral aralıkta herhangi bir nedenle hava bulunması ve buna bağlı akciğerin sönmesi olarak tanımlanan bir klinik durumdur. Toraks cerrahisi için kullanılan açık tekniklerin yerine minimal invaziv girişimler tercih edilmektedir. Video-yardımlı torakoskopik cerrahi” (VATS) olarak tanımlanan endoskopik yöntemler giderek yaygınlaşmaktadır. VATS gibi minimal invaziv yöntemler beraberinde farklı anestezi yöntemlerine olanak sağlamaktadır. Bu nedenle genel anestezi açısından yüksek risk taşıyan hastalar için rejyonel anestezi altında minimal invaziv torasik cerrahi doğru bir yaklaşımdır. Rejyonel anestezi tekniği olarak, ultrasonografi eşliğinde yapılan serratus anterior plan bloğu, erektor spina plan bloğu ve torakal paravertebral blok (TPVB) son derece etkin ve güvenlidir. 32 yaşında, vücut kitle endeksi 24 olan erkek hastaya sol akciğerde büllere bağlı olarak gelişen sekonder spontan pnömotoraks nedeni ile elektif olarak VATS ile wedge rezeksiyona karar verildi ve anestezi yöntemi olarak torakal paravertebral blok yapılması planlandı. Hastaya ameliyathanede standart monitorizasyon sonrası ultrasonografi eşliğinde in-plane teknik kullanılarak, T4 ve T6 seviyesinde tek taraflı torakal paravertebral blok yapıldı. Ameliyat başarı ile sonlandırıldı ve hasta servise nakledildi. Tek taraflı torakal paravertebral blok, genel anesteziye kıyasla daha güvenilir, torakal epidural anesteziye kıyasla ultrasonografi eşliğinde uygulanması daha kolay ve hemodinamik açıdan daha stabil bir anestezi sağladı. Bizim vakamız, seçilmiş olgularda rejyonel anestezinin genel anesteziye iyi bir alternatif olarak VATS eşliğinde yapılan torasik minimal invaziv cerrahilerde kullanılabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Pnömotoraks; Torasik Paravertebral Blok; Vats; Wedge Rezeksiyon.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Postpartum Girişimsel Olarak Tedavi Edilmiş Dvt Olgusunda Vena Cava Filtre Sıkışması

Assoc. Prof. Dr. Ömer Tanyeli¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Kalp ve Damar Cerrahisi

Özet

Postpartum derin ven trombozu (DVT) vakaları son dönemde azımsanmayacak derecede artmıştır. Vakaların çoğunda doğum sonrasında hareketsiz kalmak ve genetik yatkınlığı olmak başlıca problemlerdendir. Klişimize postpartum sağ bacakta şişlik ile başvuran 24 yaşında kadın hastanın yapılan Doppler USG’ sinde sağ bacakta akut DVT tespit edildi. Hastanın preoperatif hazırlıkları yapıldıktan sonra genç hasta olması, pıhtı yükünün çok olması gibi sebeplerle girişimsel olarak tedavi edilmesi planlandı. Hasta hibrid odaya alındı, görüntüleme sonrasında öncelikle pıhtı olmayan sol taraftan Vena Cava’ya filtre yerleştirildi. Filtrenin başarılı olarak yerleştirilmesinin ardından sağ tarafta bulunan pıhtılar Aspirex yardımıyla önce parçalandı ve sonrasında oluşan parçacıklar aspire edildi. Venöz akım sağlandığı ve komplikasyon olmadığı görüntüleme ile tespit edildikten sonra, hasta Vena Cava filtresi ile beraber servis izlemine alındı. Medikal tedavisi düzenlenen hastanın servis izlemlerinde post-operatif 24. saatte Vena Cava filtresi çekilmek istendi. Filtrenin her zamanki gibi rahat bir şekilde gelmemesi üzerine hasta yeniden Hibrid odaya alındı. Bu gibi bir durumda zorlayarak çıkarmayı deneyebiliriz fakat Vena Cava rüptürü gibi ciddi bir komplikasyonla karşı karşıya kalma ihtimalimiz bir hayli yüksekti. Bu sebeple hastaya önce kısa bir görüntüleme yapıldı, ardından filtrenin kılıfına girmeyip sıkıştığı tespit edildi. Kendi kılıfının içine alınabildiği kadarıyla alınan filtrenin görüntüleme eşliğinde yeniden çekilmesi denendi. Bu denemede filtre rahat bir şekilde femoral vene kadar çekildi. Femoral ven eksplere edilerek filtre ve kılıf beraber femoral venden çıkarıldı. Günlük pratikte sıkça kullandığımız işlemlerin, normalden farklı geliştiği bu gibi bir durumda hibrid ameliyat odası bulunması ve konu hakkında deneyimli personelin bulunması büyük bir komplikasyonun önüne geçmiştir.

Anahtar Kelimeler: Derin Ven Trombozu, Girişimsel Tedavi,

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pulmoner Kist Hidatik Vakaların Retrospektif Analizi

Assoc. Prof. Dr. Burhan Apilioğulları¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: Kliniğimizde akciğer hidatik kisti (AHK) tanısı ile takip ve tedavisi yapılan hastaların verilerini retrospektif olarak değerlendirmek.

Gereç ve Yöntemler: Kasım 2010- Kasım 2020 tarihleri arasında kliniğimizde AHK tanısı ile tedavi edilmiş olan 83 hasta; yaş, cinsiyet, kist lokalizasyonu, boyutu, kistin başvuru esnasında rüptüre olup olmadığı, başvuru sırasındaki semptomları, karaciğer kisti birlikteliği, postoperatif yatış süreleri açılarından değerlendirildi.

Bulgular: Hastalarımızın 33'ü erkek , 50 tanesi kadındı. Hastalarımızın yaş ortalaması 34,71 idi. Hastalarımızdan toplamda 109 kist çıkarıldı, bunlardan 9 tanesi dev kist olarak değerlendirildi. Sağ üst lob da 14, sağ orta lob da 11, sağ alt lob da 37, sol üst lob da 16(%15), sol alt lob da 31 kist tespit edildi. 9 hastada bilateral kist mevcuttu. Kistlerin 52 tanesi perfore, 57 tanesi intact idi. En yaygın semptom öksürüktü. 16 hasta ise asemptomatikti.

Sonuç: AHK'i vücudumuzda herhangi bir organı tutabilen zoonotik bir hastalıktır. Karaciğer kist hidatiğinden sonra ikinci sıklıkta görülmektedir. Akciğerin yapısından dolayı kolay büyüme eğilimindedir. Tanı da radyoloji çoğunlukla yeterli olmakta ve AHK'lerin tedavisinde cerrahi ön plandadır.

Anahtar Kelimeler: Echinococcus, Hidatik Kist, Akciğer

Retrospective Analysis of Pulmonary Hydatid Cyst Cases

Abstract

Abstract Aim: To retrospectively evaluate the data of patients diagnosed with pulmonary hydatid cyst (PHC) who were followed up and treated in our clinic.

Material and methods: 83 patients treated with the diagnosis of PCO in our clinic between November 2010 and November 2020; Factors such as age, gender, location and size of the

patient, whether the cyst was ruptured at the time of admission, symptoms at the time of admission, relationship with liver cysts, and postoperative hospital stay were evaluated.

Results: 33 of our patients were male, 50 of them were female. The mean age of our patients was 34.71. A total of 109 cysts were removed from our patients, 9 of them were evaluated as giant cysts. There were 14 in the right upper lobe, 11 in the right middle lobe, 37 in the right lower lobe, 16 in the left upper lobe, and 31 in the left lower lobe. Nine patients had bilateral cysts. 52 of the cysts were perforated and 57 were intact. The most common symptom was cough. 16 patients were asymptomatic.

Conclusion: PHC is a zoonotic disease that can affect any organ in our body. It is the second most common after liver hydatid cyst. It tends to grow easily due to the structure of the lung. In diagnosis, radiology is mostly sufficient and surgery is at the forefront in the treatment of AHC

Keywords: Echinococcus, Hydatid Cyst, Lung

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Rektum Kanseri Sebebiyle Opere Edilen Hastalarımızın Demografik, Patolojik, Radyolojik Özelliklerinin İncelenmesi

Dr. Nurhilal Kızıltoprak¹, Dr. Berkay Özcan¹

¹İstanbul Sultan Abdülhamid Han Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

İstanbul Sultan 2. Abdülhamid Han Eğitim Araştırma Hastanesinde 2004-2016 yılları arasında, rektum kanseri nedeniyle opere edilen 178 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Hastalar demografik özellikler açısından incelendi. Patolojik özellikleri detaylıca ortaya kondu. Histopatolojik tip, tümör grade'i, lenf nodu tutulumu, toplam ve metastatik lenf nodlarının durumları, evre, TNM, vasküler invazyon ve perinöral invazyon durumu, cerrahi sınır durumu, CEA ve CA19-9 seviyeleri, DUKES evresi, uzak metastaz yeri çalışmamızda anlatıldı . Tümör en sık proksimal yerleşimli idi. Ameliyat yöntemleri de palyatif / küratif olarak incelendi. Tanımlayıcı istatistikler için SPSS programı 25. versiyonu kullanıldı. Kurumumuzun genel cerrahi servisindeki rektum kanseri hastalarının 12 yıllık takiplerindeki özelliklerini detaylıca anlatmayı amaçlıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Rektum Kanseri, Patolojik Özellikler, Demografik Özellikler

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Spinal Stenozun Cerrahi Dışı Tedavisi

Asst. Prof. Dr. Nikola Azar¹

¹İstanbul Gelişim Üniversitesi

Özet

65 yaş üstü spinal cerrahilerin çoğunluğu spinal stenoz için yapılan cerrahilerdir. Yaş ve ek hastalıkları düşününce, acaba konservatif olarak neler yapabiliriz diye düşünmek lazım. Dejeneratif lomber spinal stenozlu hastalar, 60'lı yaşlarda ve omurgalarında ciddi dejenerasyonlarla görülürler. Kadınlar daha çok etkilenir ve sıklıkla L4-L5 seviyesi tutulur. Yapılan çalışmalar, kısa ve uzun dönem takiplerde, lomber spinal stenozlu hastaların çoğunun cerrahi dışı tedaviye iyi yanıt verdiğini göstermektedir. Lomber spinal stenozun cerrahi dışı tedavisi en basit yöntem olan eğitim, istirahat ve korseleme ile başlayıp çeşitli medikasyonlar, fizik tedavi uygulamaları, spinal enjeksiyon kombinasyonları ile yapılabilir. Tedavide hastalık modifiye edici osteoartrit ilaçları ve gen tedavileri yeni ufuklar açmaktadır ve araştırılmaya açıktır. Belki de bu tedaviler dejeneratif seyrin gidişini değiştirebilme olasılığını sunacaktır. Konservatif tedavi ile altta yatan pato-anatomi değişmeyeceğinden, uzun dönem çok iyi sonuç alınması mümkün değildir. Her ne kadar konservatif tedavi ile uzun dönem iyi sonuç elde edilemese de, genel kabul çok ciddi şikayeti olmayan hastalarda tedavi planlanmasında konservatif tedavinin ilk basamak olması gerektiği yönündedir. Spinal stenozun tedavisinde kısaca konservatif tedavi mi – cerrahi tedavi mi? Cerrahiye ne zaman geçmek lazım? Bu sorulara cevap bulmak gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bel Ağrısı, Spondiloartroz, Spinal Stenoz, Konservatif Tedavi

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Transüretral Rezeksiyon Yapılan Hastalarda Preoperatif Üretra Dilatasyonu Üretra Darlığını Önlermi'

Exp. Ferhat Yakup Suçeken¹

¹Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

AMAÇ: Üretra darlığı, benign prostatik hiperplazinin (BPH) cerrahi tedavisinde uygulanan prostatın transüretral rezeksiyonu (TURP) sonrası gelişebilen, postoperatif komplikasyonlarından biridir. Üretra dilatasyonu üretra darlıklarının tedavisinde güvenle ve sıkça kullanılan bir yöntemdir. Bu çalışma, TURP operasyonu planlanan hastalarda preoperatif üretra dilatasyonunun olası postoperatif üretra darlığı gelişimini önleyici etkisini değerlendirmek amacıyla planlandı.

YÖNTEM: Ocak 2019 ile Haziran 2021 tarihleri arasında kliniğimizde BPH'lı 442 hasta hasta çalışmaya dahil edildi. Hastalar Grup A (TURP öncesi üretra dilatasyonu uygulanan n=272 hasta) ve Grup B (kontrol grup n=170 hasta) olmak üzere iki gruba ayrıldı. Tüm hastalara, 19 F sistoskopi bakısı sonrasında, 30 derece teleskop ve 26 F rezektoskop kılıfı kullanılarak bipolar TUR-P operasyonu uygulandı. Grup A hastalara rezeksiyondan hemen önce 18 F dilatör ile başlanarak 28-30 F'e kadar üretra dilatasyonu uygulandı. Hastalar, 3. Ay kontrollerinde uluslararası semptom skoru indeksi (IPSS), maksimum idrar akım hızı ve işeme sonrası rezidüel idrar miktarı ölçümü ile değerlendirildi. Üretra darlığı şüphesi olan hastalar retrograd üretrografi ve sistoskopi ile değerlendirildi.

BULGULAR: Gruplar arasında yaş, prostat hacmi, serum prostat spesifik antijen (PSA), ameliyat süresi ve kateterizasyon kalış süresinde anlamlı fark bulunmadı ($p>0.05$). Grup A'da 272 hastanın 40'ında, Grup B'de 170 hastanın 43'ünde üretral darlık geliştiği izlendi. Preoperatif üretra dilatasyonu uygulanan grupta kontrol grubuna göre daha az üretra darlığı geliştiği izlendi ($p<0.05$).

SONUÇ: TURP öncesinde uygulanan üretra dilatasyonu, post operatif üretra darlığı sıklığını azaltabilir, randomize kontrollü prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Üretra Darlığı, Tur P, Dilatasyon

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ultrasonografi Kılavuzluğunda Perkütan Nativ Böbrek Biyopsisi: Tek Merkez Çalışma

Dr. Gamze Türk¹ , Dr Mustafa Bilgili¹

¹SBÜ Kayseri Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Merkezimizdeki US kılavuzluğunda perkütan nativ böbrek biyopsilerindeki komplikasyon oranlarını ve tanısal etkinliğini araştırmak

Materyal-Metod: Ocak 2020-Ocak 2022 tarihleri arasında hastanemiz Girişimsel Radyoloji ünitesinde yapılan US kılavuzluğunda perkütan nativ böbrek biyopsileri retrospektif olarak hastane sisteminden tarandı. İşlem öncesi kan değerleri, işlem notları, patoloji sonuçları ve kontrol USG raporları kayıt altına alındı. Majör ve minör komplikasyon oranları, yetersiz tanısalılık oranı hesaplandı.

Bulgular: Çalışmaya 145 böbrek biyopsisi dahil edildi. Hastaların 66'sı kadın (% 45,5), 79'u erkek idi. Tüm biyopsiler USG kılavuzluğunda sol böbrek alt polden yapılmıştı. 5 hastada (% 3,4) örnek tam tanı koydurmak için yetersiz ancak tedavi için ön tanı koydurabilir olarak raporlandı, re-biyopsi gereken hasta olmadı. 7 hastada (% 4,8) işlem sonrası kontrol USG'de perinefrik hematoma izlendi, bu hastaların 6'sında ilk bir hafta içerisinde spontan rezolüsyon izlendi, bir tanesinde rezorpsiyon 3 hafta sürdü. 3 (%2) hastada geçici makroskopik hematurisi gelişti. 2 hastada (%1,3) işlem sonrası kontrol HB'de 1gr/dl'e yakın düşüş saptandı. Majör komplikasyon gelişen hasta olmadı.

Sonuç: USG eşliğinde perkütan nativ böbrek biyopsisi uygun kan değerleri sağlandığında parankimal böbrek hastalıklarının tanısında güvenilir ve etkin bir yöntem olup tedavi planlama sürecinde önemli bir yer tutmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Biyopsisi; Perkütan; Parankimal Böbrek Hastalığı; Komplikasyon

Post Us-Guided Renal Biopsy Complication Rate and Diagnostic Yield in Native Kidneys: Single Center Study

Abstract

Aim: To investigate the complication rates and diagnostic yield of percutaneous US-guided native renal biopsies in our hospital

Materials-Methods: Percutaneous US-guided native renal biopsies performed between January 2020 and January 2022 in our Interventional Radiology unit were retrospectively analyzed. Pre-procedural blood tests, procedure reports, pathology reports and follow-up US

reports were recorded from the hospital database. Major and minor complication rates, non-diagnostic result rates were calculated.

Results: 145 kidney biopsies were included in the study. 66 patients (45.5%) were female, 79 were male. All biopsies were performed on the lower pole of left kidney under US guidance. In 5 patients (3.4%) the specimen was not adequate for a full-diagnosis. In 7 patients (4.8%) perinephric hematoma was noted right after the biopsy, 6 of these spontaneously resolved in one week, whereas resolution lasted for 3 weeks in one patient. 3 patients (2%) reported transient macroscopic hematuria. Hb level drop was close to 1 gr/dl in 2 patients (1.3%). No patients reported major complications.

Conclusion: Under proper coagulation parameters, percutaneous US guided native renal biopsy is an effective and safe procedure with an uttermost importance in the diagnosis and management of renal parenchymal disease.

Keywords: Renal Biopsy; Percutaneous; Parenchymal Kidney Disease; Complication

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Abamectin ile İndükelenen Dalak Toksisitesinde Hesperidinin Koruyucu Rolünün Apoptoz ve İnflamasyon Yolakları ile İncelenmesi

Dr. Mustafa İleritürk¹

¹Atatürk Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Biyokimya Anabilim Dalı

Özet

Abamectin (ABM), tarım ve veterinerlik başta olmak üzere çeşitli alanlarda haşerelere karşı yaygın bir şekilde kullanılan ivermektin grubu bir insektisittir. Son derece etkili olan bu doğal bileşiğe insanların ve hayvanların doğrudan veya dolaylı olarak maruz kalması dalak toksisitesi dahil farklı doku ve organlarında toksisiteye yol açabilmektedir. Son yıllarda alternatif tıpta kullanılan bitkisel ilaçlar araştırmacıların yoğun ilgisini çekmekte ve bu ilaçların çeşitli çevresel kirleticilerin meydana getirdiği toksisitelere karşı etkinlikleri araştırma konuları arasında yerini almaktadır. Bir çok bitkiden izole edilen ve ulaşılabilirliği son derece kolay olan hesperidinin (HES) de alternatif tıpta kullanılabilecek adaylardan biri olarak pestisitler ve ağır metaller başta olmak üzere çeşitli toksik ajanlara karşı etkinliği araştırılmaktadır. Bu çalışmada ABM ile oluşturulan dalak toksisitesi üzerine HES'in muhtemel koruyucu etkilerinin araştırılması amaçlandı. Bu amaç doğrultusunda 35 adet Sprague Dawley erkek rat rastgele 5 gruba ayrıldı; Control, HES, ABM, ABM+HES 100, ABM+HES 200. Deney sonunda ratlar hafif sevofloran anestezisi altında dekapite edilerek dalak dokuları alındı. Elde edilen dokularda Real-Time PCR metodu kullanılarak apoptoz ve inflamasyon yolakları incelendi. Elde edilen sonuçlara göre ABM uygulaması ile Bcl-2-associated X protein (Bax) ve caspase-3 gen ekspresyonları artarken B-cell lymphoma 2 (Bcl-2) gen ekspresyonu azalış göstermektedir. HES uygulaması ise bu parametreleri control grubuna yaklaştırarak anti-apoptotik özellik gösterdi. Bunun yanında Nuclear Factor kappa B (NF- κ B), mitogen-activated protein kinase 14 (MAPK 14) ve signal transducer and activator of transcription 3 (STAT3) inflamasyon parametreleri incelendi. ABM uygulanan ratlarda inflamasyon belirteçlerinin mRNA gen ekspresyonları upregüle olurken, HES uygulaması ile birlikte bu ekspresyonlar downregüle oldu. Çalışmanın sonucunda HES'in ABM ile indüklenen dalak toksisitesinde koruyucu bir etkisi olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Abamectin, Apoptoz, Dalak Toksisitesi, Hesperidin, İnflamasyon

Investigation of the Protective Role of Hesperidin in Abamectin-Induced Spleen Toxicity With Apoptosis and Inflammation Pathways

Abstract

Abamectin (ABM) is an insecticide of the ivermectin group, which is widely used against insects in various fields, especially in agriculture and veterinary medicine. Direct or indirect exposure of humans and animals to this highly effective natural compound can cause toxicity

in different tissues and organs, including spleen toxicity. In recent years, herbal medicines used in alternative medicine attract the attention of researchers and their effectiveness against the toxicities of various environmental pollutants is among the research subjects. As one of the candidates that can be used in alternative medicine, hesperidin (HES), which is isolated from many plants and is extremely accessible, is being investigated for its effectiveness against various toxic agents, especially pesticides and heavy metals. This study is aimed to investigate the possible protective effects of HES on spleen toxicity induced by ABM. For this purpose, 35 Sprague Dawley male rats were randomly divided into 5 groups; Control, HES, ABM, ABM+HES 100, ABM+HES 200. At the end of the experiment, the rats were decapitated under mild sevoflurane anesthesia and their spleen tissues were removed. Apoptosis and inflammation pathways were examined in the obtained tissues using the Real-Time PCR method. According to the results obtained, Bcl-2-associated X protein (Bax) and caspase-3 gene expressions increased with ABM application, while B-cell lymphoma 2 (Bcl-2) gene expression decreased. HES application showed anti-apoptotic properties by bringing these parameters closer to the control group. In addition, inflammation parameters of Nuclear Factor kappa B (NF- κ B), mitogen-activated protein kinase 14 (MAPK 14), and signal transducer and activator of transcription 3 (STAT3) were examined. While mRNA gene expressions of inflammation markers were upregulated in ABM administered rats, these expressions were downregulated with HES administration. Results of the shows that HES had a protective effect on ABM-induced spleen toxicity.

Keywords: Abamectin, Apoptosis, Hesperidin, Inflammation, Spleen Toxicity

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Elektromanyetik Radyasyonun Pankreas Dokusu ve İnsülin Hormonu Salınımı Üzerine Etkileri

Asst. Prof. Dr. Mustafa Cellat¹

¹Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Veteriner Fakültesi Veterinerlik Fizyolojisi AD

Özet

İnsan ve hayvan sağlığı üzerindeki etkilerinin tam olarak açıklanamamış olması elektromanyetik radyasyonu (EMR) günümüzde su, hava ve gürültü kirliliğinden sonra insanların hayatındaki en önemli dördüncü kirlilik haline getirmiştir. Radarlar, mobil telefonlar, radyo ve televizyon vericileri, tıbbi ve endüstriyel uygulamalarda kullanılan çeşitli aletler, yüksek gerilim hatları, mikrodalga fırınlar ve elektrikli ev aletleri elektromanyetik radyasyon kaynakları arasında yer almaktadır. Elektromanyetik alan kaynakları arasında yer alan cep telefonları ve baz istasyonlarından yayılan radyofrekans dalgaları giderek artan ölçüde geniş kitleleri etkilemektedir. EMR frekans aralığı açısından iyonlaştırıcı ve iyonlaştırıcı olmayan, etkileri açısından ise termal etkili ve termal etkili olmayan radyasyon olarak sınıflandırılabilir. Dokuda ısı artışından kaynaklanan etkiler termal etkiler, ısı etkisi oluşturmayacak seviyede olduğu halde, dokuda fizyolojik değişimlere neden oluyorsa termal olmayan etkiler olarak tanımlanabilir. Radyofrekans radyasyon (RFR) alanlarının biyolojik dokular üzerindeki termal olmayan etkilerinde temel etki mekanizmasının reaktif oksijen türlerindeki (ROS) üretim artışı ve oksidatif stres olduğu görülmektedir. Metabolizmanın düzenlenmesi ve kan şekerinin ayarlanmasında kilit rol oynayan pankreasın radyasyona maruz kalması hem doku alanlarında hem de hormonların sekresyon düzeylerinde değişikliklere neden olmaktadır. Bu değişikliklerde radyasyonun frekans aralığı ve maruziyet süresi önemli faktörlerdir. Pankreastan insülin hormonunun yetersiz salınması veya yeterli salındığı halde reseptörleri ile bağlanmada affinitenin azalması hiperglisemiye ve sonuç olarak da diabetes mellitus'a neden olmaktadır. Elektromanyetik kirliliğe maruziyetin oldukça yaygın olduğu günümüzde diabetes mellitus hastalığının da artmış olması radyasyon maruziyeti ile diabetes mellitus hastalığı arasında bir ilişkinin olabileceğini düşündürmüştü ve bu yönde birçok araştırma yapılmıştır. Yapılan bilimsel çalışmalarda radyasyonun pankreas dokusu ve insülin sekresyonu üzerindeki etkileri ile ilgili farklı sonuçlar bildirilmektedir. Bu derlemede elektromanyetik radyasyonun pankreas dokusu ve insülin salınımı üzerindeki etkileri ile ilgili literatür bilgileri sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Elektromanyetik Radyasyon, İnsülin, Oksidatif Stres

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Farmakolojide Homeopati

Assoc. Prof. Dr. Burcu Gül¹ , Ma Mevlüt Taha Şahin² , P.H.d. Cand. Ülkü Yerebasan³

¹Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

²Fırat Üniversitesi Veteriner Fakültesi

³Fırat Üniversitesi Veteriner Fakültesi

*Corresponding author: Mevlüt Taha Şahin

Özet

Homeopati belli prensiplere dayanan terapötik bir yöntemdir. Homeopati çalışma prensibi olarak, sağlıklı canlıda hastalığa yol açan maddelerin, düşük miktarda uygulandığında benzer belirtilere sahip hastalıkları iyileştirebilmesi olarak özetlenebilir. Günümüzde, birçok hastalığı tedavi etmek ve geleneksel tedavinin olumsuz etkilerini azaltmak için kullanılmaktadır. Her ne kadar bitkisel tedavi olarak düşünülse de homeopati, doğadaki bütün maddeleri (bitki, hayvan, mineral, asit, enzim gibi) kullanarak remediumları oluşturur. Bu derlemede, homeopati tanımı, kaynakları, ilaç seçimi/hazırlanması, kullanım alanları hakkında literatür bilgileri sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Homeopati, Farmakoloji, Kullanım Alanı, İlaç Seçimi

Homeopathy in Pharmacology

Abstract

Homeopathy is widely used forms of treatment in the world. The substances origin of vegetable, animal, mineral, acid and enzyme are used. The principle of homeopathy, It can be summarized as the ability of substances that cause disease in healthy living to cure diseases with similar symptoms when applied in low amounts. Today, it is used to treat many diseases and reduce the negative effects of traditional therapy. Although it is considered as herbal treatment, homeopathy creates its remedies by using all substances in nature (plant, animal, mineral, acid, enzyme etc.). In this review, literature information about the definition, sources, drug selection/preparation, and usage areas of homeopathy is presented.

Keywords: Homeopathy, Pharmacology, Usage Area, Drug Selection

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kuersetin Ratlarda Sipermetrin Kaynaklı Dalak Toksisitesini Oksidatif Stres, Endoplazmik Retikulum Stresi ve Apoptozu Baskılayarak Hafifletir

Ra. Cihan Gür¹

¹Atatürk Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Biyokimya Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Özet

Sentetik bir piretroid olan sipermetrin (SPM), birçok alanda haşere kontrolü için yaygın olarak kullanılmaktadır. Bununla birlikte SPM'ye maruz kalan canlıların çeşitli dokularında hasar meydana geldiği bilinmektedir. Polifenolik bir flavonoid olan kuersetin (KUE) antioksidan ve anti-apoptotik gibi birçok yararlı etkisi olduğu bildirilmiştir. Sunulan çalışmada SPM ile indüklenen dalak toksisitesi üzerine KUE'nin koruyucu etkiye sahip olup olmadığı araştırılmıştır. Bu amaçla Sprague Dawley ratlara 28 gün boyunca SPM verildikten 30 dakika sonra 25 veya 50 mg/kg KUE tedavisi yapıldı. Çalışma sonunda ratların dalak dokularında RT-PCR yöntemi ile Nrf2, HO-1, ATF-6, PERK, IRE1, GRP78, Bax, Bcl-2 ve Kaspaz-3 mRNA transkript seviyeleri analiz edildi. Alınan sonuçlar SPM'nin dalak dokusunda Nrf2, HO-1 ve Bcl-2 mRNA transkript seviyelerini azalttığını ATF-6, PERK, IRE1, GRP78, Bax ve Kaspaz-3 ekspresyonlarını ise yukarı yönlü düzenlediğini gösterdi. Öte yandan KUE ile tedaviden sonra Nrf2 ve HO-1 ekspresyonlarının tetiklendiği ve böylece oksidatif stresin hafiflediği görüldü. Ayrıca KUE'nin ATF-6, PERK, IRE1 ve GRP78 ekspresyonlarını aşağı yönlü düzenleyerek endoplazmik retikulum stresini (ERS) azalttığı belirlendi. ERS ile yakın ilişkisi bulunan apoptozun da KUE tedavisinden sonra baskılandığı Bax ve Kaspaz-3 mRNA transkript seviyelerinin azalmasından ve Bcl-2 mRNA transkript seviyelerinin ise artmasından anlaşılmaktadır. Özetle, SPM'nin ratların dalak dokusunda oksidatif strese, ERS'ye ve apoptozu neden olduğu öte yandan KUE'nin antioksidan özellik göstererek oksidatif stresi hafiflettiği, ER stresini ve apoptozu baskıladığı belirlendi. Böylece, KUE tedavisinin dalak dokusunu SPM toksisitesinden koruyabileceği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Apoptoz, Dalak Toksisitesi, Endoplazmik Retikulum Stresi, Kuersetin, Oksidatif Stres, Sipermetrin,

Quercetin Alleviates Cypermethrin-Induced Spleen Toxicity in Rats by Suppressing Oxidative Stress, Endoplasmic Reticulum Stress, and Apoptosis

Abstract

Cypermethrin (CYP), a synthetic pyrethroid, is widely used for pest control in many fields. However, it is known that damage occurs in various tissues of living things exposed to

CYP. Quercetin (QUE), a polyphenolic flavonoid, has been reported to have many beneficial effects such as antioxidant and anti-apoptotic. In the present study, it was investigated whether QUE had a protective effect on CYP-induced spleen toxicity. For this purpose, Sprague Dawley rats were given 25 or 50 mg/kg QUE treatment 30 minutes after CYP was given for 28 days. At the end of the study, Nrf2, HO-1, ATF-6, PERK, IRE1, GRP78, Bax, Bcl-2, and Caspase-3 mRNA transcript levels were analyzed by the RT-PCR method in spleen tissues of rats. The results showed that CYP decreased Nrf2, HO-1 and Bcl-2 mRNA transcript levels in spleen tissue and upregulated the expressions of ATF-6, PERK, IRE1, GRP78, Bax, and Caspase-3. On the other hand, it was observed that Nrf2 and HO-1 expressions were triggered after treatment with QUE, thus alleviating oxidative stress. Moreover, it was determined that QUE reduced endoplasmic reticulum stress (ERS) by downregulating the expressions of ATF-6, PERK, IRE1, and GRP78. It is understood from the decrease in Bax and Caspase-3 mRNA transcript levels and from the increase in Bcl-2 mRNA transcript levels that apoptosis, which is closely related to ERS, is also suppressed after QUE treatment. Taken together, it was detected that CYP caused oxidative stress, ERS, and apoptosis in the spleen tissue of rats while QUE demonstrating antioxidant properties alleviated oxidative stress and suppressed ER stress and apoptosis. Therefore, it was concluded that QUE treatment could protect the spleen tissue from CYP toxicity.

Keywords: Apoptosis, Cypermethrin, Endoplasmic Reticulum Stress, Oxidative Stress, Quercetin, Spleen Toxicity.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sürü Koruma Görevi Yapan ve Kulübe Şartlarında Tutulan Kangal Köpeklerinin Kan Hematolojik Düzeylerinin Karşılaştırılması

Mustafa Koçkaya¹, Meltem Şireli², Yusuf Özsensoy³

¹ Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Veteriner Fakültesi Veterinerlik Fizyolojisi Anabilim Dalı, 58140, Sivas, Türkiye

² Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Veterinerlik Fizyolojisi Anabilim Dalı, 06110, Ankara, Türkiye

³ Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Veteriner Fakültesi Veterinerlik Genetiği Anabilim Dalı, 58140, Sivas, Türkiye

Özet

Kangal köpeklerinde düzenli sürü koruma görevini yerine getirme ve bekçilik amacıyla bağlı tutulma durumlarının kan parametrelerine olan etkileri bilinmemektedir. Bu çalışmanın amacı sürü koruma köpeği olan ve kulübe şartlarında bekçilik görevi yapan Kangal köpeklerinin hematolojik düzeylerinin karşılaştırılmasıdır. Bu çalışmada, sürü koruma köpeği olan ve kulübe şartlarında bekçilik görevi yapan toplam 48 adet Kangal köpeğinden kan örnekleri toplanmış ve kan hematolojik düzeyleri otoanalizör ile tespit edilmiştir. Gruplar arası istatistiksel farklılık SPSS paket programı kullanılarak karşılaştırılmıştır. Karşılaştırılan iki grup arasında eritrosit sayısı (RBC), oksijen taşıyan hücrelerin ortalama büyüklüğü (MCV), ortalama eritrosit hemoglobini (MCH), ortalama eritrosit hemoglobin konsantrasyonu (MCHC) ve hemoglobin (Hb) değerlerindeki farklar istatistiksel olarak anlamlı ($P<0.001$) bulunmuştur. Buna karşın, akyuvar sayısı (WBC), lenfosit sayısı (Lymph), monosit sayısı (Mono), nötrofil sayısı (Gran), lenfosit yüzdesi (Lymph %), monosit yüzdesi (Mono %), nötrofil yüzdesi (Gran %), trombosit (PLT) ve hematokrit (Hct) değerleri açısından 2 grup arasında istatistiksel olarak herhangi bir fark tespit edilmemiştir ($P>0.05$). Bu sonuçlar göz önünde bulundurulduğunda, farklı amaçlarla kullanılan Kangal köpeklerindeki kan parametrelerindeki değişikliğin fiziksel aktiviteye ilişkin olduğu ve bu değişikliğin ağır performans sergileyen yarış köpeklerine benzerlik gösterdiği belirlenmiştir. Bu çalışma; Atatürk Üniversitesi Vet Bil Derg, 2017; 12(1):28-33. da yayınlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Bekçi Köpeği, Fiziksel Aktivite, Hemogram, Kangal Köpeği, Sürü Köpeği.

Comparison of Blood Hematological Levels of the Kangal Dogs Which Herding Dogs and Guarding Dogs

Abstract

Effects of situations in which Kangal dogs used as herding dogs and guarding dogs on blood parameters are unknown. Objective of this study was comparison of hematological blood levels of Kangal dogs which are used as herding dogs and guarding dogs. A total of 48 blood

samples were collected from Kangal dogs which are used as herding dogs and guarding dogs. Blood parameters were analyzed by autoanalyzer. Statistical differences between these groups were compared by using SPSS package program. Statistically significant differences ($P<0.001$) were found between these two groups considering red blood cell count (RBC), mean corpuscular volume (MCV), mean corpuscular hemoglobin (MCH), mean corpuscular hemoglobin concentration (MCHC) and hemoglobin (Hb). However, no statistically significant difference ($P>0.05$) were found between these groups considering white blood cell count (WBC), lymphocyte count (Lymph), monocyte count (Mono), neutrophile count (Gran), percentage of lymphocytes (Lymph %), percentage of monocytes (Mono %), percentage of neutrophiles (Gran %), platelet (PLT) and hematocrit (Hct) levels. Considering the findings of this study, it was concluded that changes in blood parameters of Kangal dogs utilized for different purposes are found relevant with the physical activity, and these changes show similarities with speed racing dogs, those showing strong performance. This study, published in Atatürk Üniversitesi Vet Bil Derg, 2017; 12(1):28-33.

Keywords: Guarding Dogs, Haemogram, Herding Dogs, Kangal Dog, Physical Activity.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

19. Yüzyıldan 21. Yüzyıla Balkanlar'da Salgınlar

Assoc. Prof. Dr. Marijan Premovic¹, Prof. Dr. Hasan Babacan²

¹Montenegro University

²Burdur Mehmet Akif Ersoy University

Özet

Bu çalışmada 19. Yüzyıldan 21. Yüzyıla Balkanlar'da etkili olan salgın hastalıklar ve söz konusu hastalıkların Balkan ülkelerindeki etkisi ele alınacaktır. 19. Yüzyılın başında etkili olan veba çiek, kolera, Rus Gribi, 20. Yüzyılda görülen İspanyol gribi 21. Yüzyılda görülen SARS, Domuz Gribi ve Covid-19 salgınları bu çalışmada incelenmiştir. Hastalıkların ortaya çıkışı ve yayılması, Balkan ülkelerinin aldığı önlemler ve hastalıkların neden olduğu kayıplar ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Bulaşıcı hastalıklar, salgın, covid-19, sarsi kolera i veba, İspanyol Gribi, Rus Gribi

Epidemics in the Balkans from the 19th Century to the 21st Century

Abstract

In this study, epidemic diseases that were effective in the Balkans from the 19th century to the 21st century and the effects of these diseases in the Balkan countries will be discussed. Plague, cholera, Russian Flu, which was effective at the beginning of the 19th century, Spanish flu in the 20th century, SARS, Swine Flu and Covid-19 outbreaks in the 21st century were examined in this study. The emergence and spread of diseases, the precautions taken by the Balkan countries and the losses caused by the diseases are discussed.

Keywords: Infectious diseases, epidemic, covid-19, sars, cholera, plague, Spanish Flu, Russian Flu.

